

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

2. Once the problem is identified, the next step is to define the objectives of the project. These objectives should be clear, measurable, and achievable.

3. The third step is to develop a plan of action. This involves determining the steps that need to be taken to achieve the objectives and assigning responsibilities to team members.

4. The fourth step is to implement the plan. This involves carrying out the tasks and activities that have been planned.

5. The final step is to evaluate the results of the project. This involves comparing the actual outcomes with the objectives and identifying any areas for improvement.

المشكف
الأنوار من
أخيه
طاهر

CHICKED-2002

4/10/84

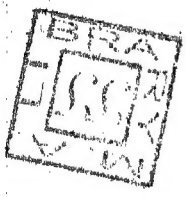
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حدیدان غنایمهای بخشیده وجود و جلاله انشا و سبک چون رختهای مینویس جمع خزان
ببرون از حد احسان و از معجزی نیاز و خالقینند نوازند که بلطف کامل او احسانا ساسل
لحم و سنان خاکی نژاد و عروفا یکان نیستی بنیاد از انزال و مدت آن در کفر نیست لسان عبود
نار و طبع انرا بر شرف نعمت ساندید و بخار در رکاه مفضل الاوارش چنین محاسن از اطل
اخوان پیمایم فی وجوهی که دانید و در یون و کران ساری مکارم را عرض نیاز و حاجت داده بر
شسانید و خوان الوان نعمتهای در ضلای برای عارفان اسرار دانی در رکاه بصفتی ملاحظه و کسالت
نامیات و بخشانند اکات بر مرقد طهر و طهر بر منور و رفیع القدری که هیچ سرخ و روح از بنا
شوی استیلا بدید و شفاعت و پرواز بر داشته و هیچ مخلوق از در و لوله نیستی و پر و ان
همی فلک داشته و فرخا و و سقفه الا خانه نیستی سنگ برای فکر که ماه از ماش و ساسل
و من المشرق بر میدان تنگی است که برای جولانگاه بگراشتی در خانه انداخته و سید المومنین
و شفیع الدینین و رحمة الله علی الاذین و الاخرین محمد بن عبد الله خاتم النبیین و در و در و
برال اطهار و اهل بیت انجبار و در نور و نوا پشان فساد بلطای مجشان در و سنی بخش مهر
کردند و از شمع خورشید بخشان صلی صانان نبیان و ایمان انحصار بخشانند و مخصوص

در پاسخ نامه

ستید اوصیای امام اقبال و در یادرس و جز او محمد سرزد و لو کشف الخطایا بامدینه عام و لشکر
 سقیفه حرم اعفی فی الله المرفوعی سبغ الله المتخذ امیر المؤمنین و یجسوب المسلمین استاذ الله
 العالمی شهاب نشاء و سید الوصیین علی بن ابی طالب صلووات الله علیهم اجمعین و احسن الله علی اهل
 البیت الاطهار امثالهم چنان که بدید بقدر کسار و در حق بهمدار محمد باقر بن محمد تقی حشر الله
 مع الائمة الاجرار که چون بدلائل بان بنات و هدایت و دانات اضل الدلائل چنان معاد و بدید
 که باز و باز و فرات و دعا از اعظم عبادت بدین اند و چو شراط و ادب المرفوعی از در رساله شریحه
 الصلوة بیان شد چنان بخاطر آن رسید که رساله در بیان فضیلت قرآن مجید و فضایل سوره
 کریمه آن که از طریق اهل بیت علیهم السلام منقول گردیده باشد و شراط و ادب و تلاوت و فضیلت دعا
 و شراط و ادب و وظائف و عقیقه و بعضی از اسرار و در کتب فضیلت بعضی از کار خیر و در بیان
 و تعقیبات مختصر که با سائید معتبر منقول گردیده نوشته شود و بجد الله بآستان بیدار دایه
 و ثواب و ثمرات استیجا با تمام رسید ما مولانا الطاف فیاضی است و ثوابی ضمنت انکه کافه
 مؤمنان از این رساله فرمایند منفع گردانند و بطریق ثواب ایشان باین مجرمه کابر رساله بدین
 بعد از این و بخیر و شید رسالت را فو فی القیام و اتقاء اثم الحرام در سبک اهل خطا تا
 هنگام ظهور نبی استیضیح سعادت نشان دولت سلاطین ضحوة ناز الله بر هانهم بیست و شش
 ضلالت و سلالت خیرین خال اهل حق که فرق ناهج شاعشره انداز ظاهر مرا سدید و اعلام معال
 شریعت سید المرسلین و ائمه اطهار صلووات الله علیهم اجمعین عاجز بودند و پیوسته در رده خفا
 و لباس فقره مدینه خفا از منتهی و اندوختن این دولت ابدی در حق بجد الله سائید انکه کافه
 شیعیان در همه الامم و اعانت و علمای ملت بصادق و شریع عالم اهل بیت رسالت و قلع مبتدا بعد
 و ضلالت و ساعی جمله بنفله هم میرسانند پس کما خلود دولت بن و در همان ابد و امان بر کافه
 شعبه امتیاز و شکر نعم ایشان بر ذمه عامه و مؤمنان و العجب لادم است علی الخصوص بادشاه اکا
 و الامم بنیاد املاک پستیا که درون بارگاه مهبط بخت ایشان بنای و مورد و موضوع استیجا
 ملت و رونق افزای شریع مبیین و لوازم و رویشان مستکت فرمایند چنانچه اخلاص که پیوسته خلوت
 زاویه نشینان مصباح و طالعش روشن است بخال المشرقان از دریا چمن ثنائی کلشن است حدیقه

در باب فضیلت قرآن

دلکش ایشان در احاطه فضل و عزت و مسکن و مأوا پیش حق شناسان و خدای رحمان بزمین
 بسایان و شریعت غفران و سپهر آفتاب بر شگفت سحابی که منتهی حد نبولت بیضا سر سبز و شاداب
 فرع شجره طیبه رساند و غصن و عترت که امانت خلافت معنی سلطان الاعظم و الخافان الاخیر
 الاکرم مروج مذهب ابائنا الظاهرین حای حوزة الاسلام و المسلمین محمد طالع الدین مظهر
 العباد سلطان السلاطین فی الافان میلاد الخوافین بالاستخفاف و السلطان بن السلطان بن
 السلطان و الخافان بن الخافان السلطان سلیم الله الخلیف الموعود الحق هو الله و الخان
 مد الله ظل اجلاله و فضاله و دافعه و معدنه علی مفاز و اهل ایمان که بیاد شاه منصور
 و مخیر از سلاطین جهان مناز است و باطلان فخران ان الله باخر باطل و الاضغان سافر از
 و پیوسته عنان عزم بهیوشن بجانب بجای طرازم دین و ملت پیروی فایده احکام شریعت و ضرورت
 و معطوفت طایان مخفی محض را هدیه مجلس سامی ان جل جلاله کرد و این رساله در فایده
 به عرض سائید که مریض طبع منیر و فقیه کیمیا ناشر کرد در انفرام شاهانه و عواطف خیرانه
 خواهد بود و امید که از برکات و نجات ظل الهی مشهور و اصفاع و مقبول اطلع کرد بدو و ابی
 بر فردا و فرخند آثار غایب کرد و الله علی کل شیء قیوم و این رساله مشتمل است بر سنن و اصول دینی
 که در مشکوٰۃ الانوار تہویر اول در بیان فضیلت قرآن و حاملان و بعضی از فضائل
 سوره است و این شتمل است بر چند کتب که کبر اول در فضیلت قرآن است و حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله منقول است که هرگاه مسلمانی مشرب شود بر شامه امانت انداخته باشد و این
 شامه را بدین بدین رساله قرآن شافع کند این که شفا عثر الفول میکند و نا هر که بخادله
 نماید و حجت بر او تمام کند بضد بقیض منجی بپند و هر که اثر پیشوای خود کرد و او را بهشت میرساند
 هر که اثر پیشوای خود را بدین عمل نماید و او را بسوی جنت میبرد و اینها بیست و یک بهر از اینها
 دلالت میکند و کتابی است که در آن تفصیل و بیان جمیع احکام است از نماز و روزه و طاعت است و احکام
 احکام الهی است و باطلش علوم نامتناهی است ظاهر و خفی است و ابتدای است و باطلش عنایت است از انجیم
 و کتب است که بر احکام الهی دلیل اند و بران بخوم بخوم و دیگر هستند که در میان احکام است
 یعنی شریعت و معصوم علیهم السلام که علم قرآن و دانش است عجایب از انحصار انوار نور و عرا باین

در بیان فضیلت ملاقات

۵

هرگز گفته نمیشود و در این ترانه‌های هفتاد و پنج است و با او حکمت از او ظاهر است
 و اینها است نبوی از پیش کتاهان کسب که از آن بیاید و صاف از پیش باید که هرگز
 دیده خود را در زمان بچولان را و در وید دل خود را برای طالبان باوران بکشاید تا
 از هلاک نجات یابد و از وظایف ضلالت خلاص شود بدو سبب که تفکر نمودن موجب نجات
 دل‌های نابینا است در این یکپایه‌های حجالت نور تفکر را هفتاد است پس بگو خود را که
 کینه در قفسها خود را مکن از بد و حدیث بگریز و تو که در آن هفتاد نیست و ضلالت و تبا
 کتده است و گوئی که حالت و دست که نه است و در قفسها و نور است و ظلمها و ظاهر کنند
 بدینها است نگاه دارن از هفتاد است و در کمال اینها است و تبا کنند و منها است و
 رساننده اند دنیا با آخر و کمال این شما در قفس است و هرگز از آن عدول ننمود و مگر بخواهش و
 حضرت صادق علیه السلام فرمود که خداوند عز و جل این کتاب خود را نبوی شما فرستاده است و سزاوارست که
 بوعده آنها خود وفا نمائید و مشتمل است بر احوال و اخبار شما و انبیا و کتده آنها و احبها است
 و احبها را همان و زود بین اگر آنکس که عاشق اینها باشد شما را خبر دهد بلیچه در قفس است از احبها
 و علوم و اینها آنچه خواهد کرد و با سبب اینها از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقول
 است که فرمود که از پیش شما هر چه در وید و در میان شما میگذرد بگوئی که خدا که در دنیا
 است و بخیر از آسمان زمین و در هر غریزه و اهل دنیا و زمین پس بیند که با ایشان چگونه سلوک خواهد
 و حرمت ایشان را چون خواهد داشت **کو کین** و در میان فضیلت حامله است پسند
 معبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقول است که در بواها که در دنیا من حشا میگذرد
 در بواهاست و توان گفت و در بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست
 بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست
 حشا است و در این حال قرآن به هر چه خواهد بود و پیش از آن شود و گوید خداوند عالم در آن
 و این بنده مؤمن است که خود را بعبادت بنده است و در دوزخی شبها بر بواهاست و بواهاست
 چون مراد از بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست
 کرده پس خداوند عز و جل را فرما بد که ای بنده من بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست و بواهاست

در بیان فضیلت ملاقات
 در بیان فضیلت ملاقات
 در بیان فضیلت ملاقات

در فضیلت خاملان فرشت

رضا و خوشنود و دستچایش را بر کس از رحمت خود پس باو بگوید که اینک هیئت از برای
 تو مباح است فرزندان بخوان و بالا ببر پس هر یک از آنکه بخواند یکدفعه بالا رود و در حدیث
 دیگر فرمود که حق تعالی این خطای را میباید که بفرستد و جلال خود را بگوید که من خودم که امروز که از برای
 هر که نور اگراهی داشته و بخوار کم هر که نور احوار کرده و کسند معجزه از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقول است که فرمود که فرزندان را که بپایند سینه که فرزندان در قیامت با بدنهای حاصل خود
 بصورت جوان خوش رو و میگویند که من از فرزندان که در میان شما پیدا شد و در روز قیامت
 روز خود را داشته باشد و بسبب کثرت تلاوت من دهانت خشک میشود و آب دهان جاری
 میشود از برای تو هم که میگوید و هر که بخاری کرده امروز از برای بخاری خود میبرد و بعضی
 بخاری را به جمع با خاتم از برای تو بخاری با در آنکه میگوید که اینک از برای تو میبرد و بعضی
 بر سر تو میگذارد و نامها را از خدا میبرد است و شنیده و از خدا میبرد و در روز قیامت
 چپش میبرد و در حله بر او پیوسته است و میگویند که فرزندان بخوان و بالا رود و بعد از آنکه
 بالا میبرد و بعد از آنکه در حله میپوشاند و باو میگویند که فرزندان بخوان که مؤمنان باشند
 و میگویند یا ایشان که این برای آنست که بفرستد خود غلام فرزندان کردید و حضرت علی الحسین
 فرمود که شما را باو بخوانید و در سینه که حق تعالی ایشان را بکشت از طلا و بکشت از نقره حلق
 فرمود و بیخای کل مشک خوشبو و بعضی خال از غفران و بیخای سنکریزه مرارند و بان مقربان
 و در جانش را بعد از آن فرزندان را بپایند پس کسی که فرزندان خواند باشد باو میگویند که بخوان و بالا
 رود و هر یک که در هیئت از برای او بالا میبرد است که پیغمبر و صلوات بر او و از حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله منقول است که اشرف و بزرگان امت از خاملان فراموش میکنند و چه کسی که در شب بخواند
 کنند و حدیث دیگر فرمود که خاملان فرزندان بزرگان اهل هیئت اند و فرمود که خدا عز و جل فرمود
 دلیر که فرزندان حفظ نماید و کسند معجزه از حضرت منقول است که اهل فرزندان در اعیان فرشتا هستند
 بعد از پیغمبر پس ضعیف جبر شریف با اهل فرزندان را که ایشان را از حق تعالی رفیع هست
کوکب پیر دو میان صفات فرزندان و اصناف ایشان است بدانکه حاصل از آنست
 معنی اطلاقی میبستند چند هم میباشد اول آنست که لفظ فرزندان را در میان بگوید و این اول

در صفات قرائت قرآن

۷

جمله بجا مانده قرائت و در این مرتبه نماز عباد از برای علم قرائت و دانستن احوال و احکام و آداب
 میباشند و زیاده حفظ کردن و در خاطر داشتن سوره و آیات قرآن در قریب دانتن معنی
 قرآنست و در زمان سابق چنین مقرر بود که آنکه قاریان قرآن تعلم معنی آن نیز می نمودند و اینست
 از دانستن لفظ بالا تر است تفاوت در این مرتبه بر زیاده و نقصان هم معانی از ظهور و بطون
 میباشد و هم عمل نمودن با احکام قرآن و متعلق شدن با اخلاقیات که قرآن برونج الهی دلالت دارد
 و خالی شدن از صفاتی است که بر مقتضای دلالت دارد پس حامل حقیقه قرآن کسیست که حامل الفاظ
 و معانی قرآن گردیده باشد و بصفا حسن خود را از آنست باشد و بدانکه قرآن خوان احسان معبود
 خداوند و در قرآن چنانچه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که القرآن مائة الله یعنی
 قرآن خوان نعم خداست خوان کرمان جامع میباشد و در خور هر کس نعمت لازم میباشد و سوره
 و نمره میلد و الوان حلو او نقاد میلد و لهذا هیچ کس نیست که از قرآن بهره ندهد شایسته باشد و همچنین
 از راه کتابت لفظش هر کجا دیکو و آخر و میسر و حتی آنکس که مرکبش را بجا آورد و آنکس که کاغذ
 میباشد و آن کاغذی که بنویسد و کار فرمای که خرد میلد و غیر ایشان از جماعی که در کتابت قرآن
 دخیل میباشد اگر از برای خدا کتیب میلد و آخر و میلد و اگر از برای دنیا کتیب میلد و نبوی میلد
 و جمعی از علم و تعلم لفظش هر کس نبوی و خردی میلد و صاحبان علوم نامشاهل
 هر از قرآن هستند چنانچه صورتی از وجود و صفاتی است شفا فاش استنباط مینماید و مخوفی از احتیاج
 مرا کبیش استنباط مینماید و محتاجی از نکات غیر پیش فایده میشود و اصحاب بلاها را از برگزیده
 آباء کبره شریفی را در کردن و نوشتن نفع میباشد و در باب مطالب نبوی و خردی و آیات و سوره
 پناه میبرد و مطالب بخود را مینماید و بکراهی از قرآن ناگزیرند و غیره آیات قرآن و سوره است و
 آری اب یکسری اصحاب عد و خیر ایشان هر نفر از پناه میلد و از راه محتاجی پیش جمیع صاحبان علوم
 مختلفه منتفع میشوند از متکلم و حکم و فقه و اصحاب باض و صاحبان علوم اخلاق و طب و کائنات و اصحاب
 اکبر و مشایخ و شعرا و ارباب و غیر ایشان از جماعی که از ظاهر قرآن بهره دارند و از هر طریقی از بطون
 قرآن هر چه که قابل از هستند از اصحاب قرآن و از ابایان و ایمان خواهند و حکم و معارف نامشاهل میباشد پس
 حامل کامل قرآن محب جمیع آنکه قابل از هستند از اصحاب قرآن و جمیع کلمات قرآن را بر وجه کامل خوانند

در صفات فرای قرآنست

باشند و ایشان حضرت رسول و اهل بیت کرام و صلوات الله علیهم اجمعین اند زیرا که مخلوق است
 با حاد و بشع و متواتر که لفظ قرآن مخصوص ایشان است قرآن تمام کلام قرآن ایشان است و علم قرآن
 که در دنیا است همه با اتفاق حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منشور است و اینصا احادیث متواتره دارند
 است که متخالفان را که غیر ایشان نمیدانند و علم ما کان و ما یكون و ما یوقی و ما یتقی و ما یتقوا و ما یتقوا
 در قرآن هستند و ایشان متخرف نیستند و قرآن را هفت عین و هفتاد بطن است و علم جمیع از بطون
 نزد ایشان است و همچنین عقل نمودن جمیع احکام و شرایع قرآن مخصوص ایشان است چون از جمیع
 خطاها معصوم و بیجمیع کمال است بشری و متفقد و اینصا اکثر قرآن در صرح ایشان و متفقد و اینصا
 ایشانست چنانچه وارد شده است که ثلث قرآن در شان ما است ثلثان در مدت دشتیمان
 ما است ثلث دیگر فربض و احکام است اینصا غیر ظاهر است که مدح هر صفت کمالی که در قرآن است
 است بمدح صالحان صفت بر میگرد و صالحان صفت بر میگرد که ایشانند و چون قرآن متفقد
 نفی که وارد شده است بمدح صالحان صفت بر میگرد که ایشانند و چون قرآن متفقد
 بدست نام بردن بلکه عرض نیست که در حال مختلفه ظهورات مختلفه مباد و چنانچه پیوسته علم
 واجب الوجود بوده و از انجا در لوح ظاهر کرد بدو از انجا در لوح خفیه چنانچه منصف کرد بدو از
 جانب خدا بلا واسطه و بواسطه جبریه و در نفس منقسم نوی ظاهر کرد بدو از انجا در لوح خفیه
 و مؤمنان را مدد و در صورت کمالی ظهور نموده پس اصل قرآن را هر منقسم است نسبت در هر جا که ظهور
 کرده انحال را هر منقسم شدن در هر جا که ظهور و نشانی داده است و موجب حرمات بیشتر بشهر کرد بدو
 پس هرگاه ان نفسها هر کس و لوح و کاغذ بلکه بر ان نقش نیست و جلد بلکه بر او انها کرد بدو با اینکه پیش
 تر بن ظهور است انفسها و با انها بنحسبند باشد که اگر کسی خلافت را به نسبت با انها بجا آورد و کافر
 میشود پس قلب و مؤمن که کامل قرآن کرد بدو هر منقسم زاده از نفس و کاغذ قرآن خواهد بود چنانچه
 شده است که مؤمن هر منقسم از قرآن بیشتر است و از مضامین و اخلاص بیشتر قرآن هر چند در مؤمن
 بیشتر ظهور کرده و موجب اخلاص را و زبانه کرد بدو و هر چند خلائق ان وضا از نقایص و مساویات
 ذمیه ظهور کرده و موجب نقصان ظهور قرآن و نقص حرمات که بر او پس این مراتب ظهور قرآن و انشا
 ان زبانه میگرد و ناچون بر منبر جناب یار و حق نبوی اهل بدی که از او بر سر مدبر بن ظهور نشانی

در صفات قرآنی و آیه‌ها

میرساند چنانچه در وصف حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم وارد شده است که کان خلفه القلم
یعنی خلق آنحضرت قرآن بود بلکه اگر بحقیقت نظر کنیم قرآن حقیقی ایشانست که محل نظر قرآن و معنی
قرآن و اخلاق قرآنند چنانچه در آیه‌هایی که قرآن چیز را میگوید که نفس قرآن در آن ناسد و نفس کا مل
قرآن بحقیقت لفظ در لغت و طبع برایشان حاصل است چنانچه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
بیان میفرمودند که من کلام الله ناطق و ابدیست معنی آن حدیث است که حضرت صفای علیه السلام فرمودند که
طولیانی که قرآن بصورت بنی کوی بصرای محشر خواهد آمد و شفاعت حاملان خود خواهد کرد و از او
پرسید که ای اباقران سخن میگویند که گفت حضرت بنیامین فرمود که حال رحم کند خدا عیسیا شب عیسیا
که اینچنین میگویند و بدینسان دعا خوانند و بنده بعد از آن فرمود که نماز شیخیه بنی صوفیه دار
و خلیفه دارد و امر و نهی میکند و اوی گوید که صورت من منعته شد و گفتیم این سخنان در مقام فرم نقل نمیشود
کرد حضرت فرمود که هر که اینها را شناسد حق ما را شناسد و انکار حق ما کرده بعد از آن فرمود که چنانچه
سخن قرآن را بگویند و گویند که حق ما را شناسد که نماز حق میکند از انجشا و منکر و ذکر خدا
بزرگتر است حضرت فرمود که چون نماز حق میکند پس سخن میگوید و عیسیا و منکر و چندان
و ما یوم که خدا و ما بن و که هر چه چون بانه طلب رحل اخبار اهل بیت علیه السلام بسیار در جمل است
زبان از این توضیح نمایم اصول و مبانی آنکه هر چه در صورت و معنی و جسد و روح هست خواه
اخلاق و خواه عبادات و خواه عملیاتها و جمیع که خشود براند بظواهر و درون و اندوای از آن بد
نمکنند و خود را از بیسای از حقایق محرم گردانند اندوای جمعی بیواطن و محاسبینند و اندوای
ظواهر است بر داند و بیسایین علیهم السلام و خداوند است که هر دو را بمعرفه یقین نشود و
هر دو را از عیان نماید مثل آنکه بعضی از صوفیها که عباد و زور و دیوار و درختان و اشیاء و
و فضیلت و معنی بعضی کلمات و معانی و در آن مغرورند که در بعضی و در بعضی و در بعضی و در بعضی
میگویند که در بعضی غیر از آن خوردن و آشامیدن و جماع کردن معنی ندارد و میگویند که بعضی
در و دیوار و در غیر اینها همان لذتهای معنوی را بر عبادت تعبیر کرده اند و ما بن سبب میگویند
خبر و دین گردیده و کافر شده است اما صاحب یقین بداند که هر دو حق است در ضمن آن لذتهای
صوفیه و لذتهای مشغول حاصل میشود چنانچه در آیه‌ها و کلمات اشاره باین معنی کرده ایم و همچنین در آیات

واقع شده است که صراط دین خوانست و واقع شده است که اهل بی بی صراط مستقیمند و وارو شده است
که صراط محبت علم نای ظالمان است و واقع شده است که صراط جبر و کبر و جحمت هم خوانست و
صراط آخرت نمونه صراط دنیا است و در دنیا فرموده اند که صراط دین خور و لا یبذل اهل بیت ششم
میباشد بود و از چپ راست شعبه ما است از ما به چپ لغز و کلاهان کبر هفت که هر که منحرف
انها میشود از این صراط بد و منحرف و این صراط را هفت در دنیا بنابر یکی دقت و نازکی که بین کلاهها
دارد که بنابر این در دنیا و کین نشسته اند و عقیده از عبادان شاه و بزرگ محاکم دارد که بسیار است
از آن عقیده ها را که کرده اند و نمونه این صراط یعنی صراط آخرت که در دنیا بنابر یکی دقت و
دشواریست بر کج و چمن میباید و ندانم که یک پیوسته از این صراط مستقیم بوده در آن صراط راست
بیشتر میروند و هر که بسیار نماز و سجدی بگیرد هلاک گشت از این صراط بد و رفته بهمان عقیده
که گشت که هر سجدی از این صراط به نظر و بجهت می افتد و همچنین طارها و غیره های دوزخ
صورت اخلاق و ملامت و در دنیا و حور و خصوص و شرف و افعال حسنه است و همچنین نماز را
در دنیا روح و بدنی هستند نماز از افعال مخصوص است و روح نماز و لا بد علم علی طالع و
اولاد او است و کار روح است که حسد را با تو میگذارد و منشا حرکات و آثار بدین میگردد پس نماز
بی و لا بد چون موجب کمال نمیکرد و بلا عث و زیاده نمیشود و از عذاب بجات بهشت میگذشت و بدین
پس و لا بد روح است چون نماز کامل از ایشان صادر میشود و اگر از دیگری صادر شود و بکین
ایشان میشود پس بقای نماز با ایشان است این سبب روح نمازند و چون وصف نماز در ایشان
کامل کردید و خلق ایشان شده و کوبا با نماز میگردند پس همچنین که لفظ ایشان را بدین آدمی و بزرگ
با بدین هر سه طلاق بنمایند همچنین نماز را این افعال و بوی و ذات مقدس بزرگ و ذات با افعال
این صفت طلاق بنمایند پس نماز که در قرآن واقع میشود ظاهرش که این افعال است و باطنش که
که و لا بدست میگذارد منافات با یکدیگر ندارند و جمعی از ملاحد اصحاب معتقدند که این افعال است
نعم بنماید اندک کار عبادان کرده اند و کافور شده اند و میگویند نماز را از خطی نیست و زده که با این
شخصی است و این اعمال در کمال نیست جمعی از مشهور بجا نبی فریضه افتاده و انکار این افعال بدین کرده اند
کرده اند و همچنین با نماز چون محض امر بالمعروف و نهی عنکر است و کمال آن که در دنیا و در حضور و بوجه کمال

در صفات ارباب است

۱۱

بان متصفست بقایای ایمان بیک مختصر نیست و لا بدش رکن اعظم ایمان است و ارباب در جمیع اعضا
و جوارحش سراسر پیکره از آثار و افعالش افوا ایمان مشاهده میشود اگر ایمان بران حضرت اطلاق
کنند در بعضی از این بعد نیست و همچنین مخالفان ایشان در باب کفر و کجی چنانند پس روح و معنی
و محل حقیقه صاویه ایمان و ذکره و غیر اینها از عبادات علی بن ابی طالب و غیر ایشان و بسبب روح و معنی
و محل حقیقه و مشا و منکر و کفر و فسق و عصیان ابوبکر و عمر و عثمان و سایر مشایخ ایشانند که بسبب این
کفر و عصیان و ایمان و در ایشان کامل بود و همچنین کعبه الحرام که آنرا ایمانیان که محل فواید و معنی
دوستان خدا است و طایفه ای غیر متصورند و نشان ایشان که محل معرفت محبت و یاد خداست و نشان
کعبه شریف است که حقیقه ایشانند اما نباید که کعبه را محرم آنکس ظاهر کند یا آنکارا رنج کند یا
کافر شود بلکه میباید که آنرا کعبه ظاهر و در و بعد از آن بکعبه باطن و در و از انوار هر دو بهره مند
چنانچه با سائید معجزه از حضور امام جعفر صادق علیه السلام و امام محمد باقر علیه السلام است که
فرمودند که این برای این است که اندک مردم بیایند بطواف و بوسه بدهند این طواف و بوسه را پسند
و معارف درین خود را از ما یاد گیرند و ولایت خود را بر ما عرض نمایند و باده از این این طواف و بوسه تمام
نیست نمیتوان داد اما اگر از آن این معنی در نشسته و بوسه بدهند این مشکلات اخبار بر تو ظاهر میگردد
و معنی طایفه کردن نماز را نمیبهمی که هم نماز خود نشد و کعبه که کامل شده و بوسه و از آنجا
و نماز و باده معانی طایفه معنی بکعبه بلکه همان معنی از باده که در ایشان کامل گردید و
موجب علای مرتب و تربی ایشان گردید و زبان ایشان مشکلات است و از این معنی باده از این
معنی در این تمامان نماز که گفتی موم و کمالی از این معنی میشود و جمیع میبایست بفعل این باده که در وصف
فران وارد شده است پس بعد از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که در زبان فران بر سر
منه اندکی شخصی است که فران بخواند است و او را سر فرایند و بشا خود کرده است و سبیل علم و ابد
و اموال از پادشاهان گردانیده است بفران بر مرام است ظاهر و باطنی و مخرج میکند و شخص دیگر
است که فران بخواند است حرف را حفظ و ضبط نموده و بعد و او را حکما مشر را ضایع ساخته
و همین در و است کردن لفظش سعی نمیدارد این خاصه را در و بشا حاملان فران بسیار اندک و شخص
دیگر است که فران بخواند و درای فران را در و نگه دارد خود گذاشته و شبها بشا را میباید

و معنی طایفه کردن نماز را نمیبهمی که هم نماز خود نشد و کعبه که کامل شده و بوسه و از آنجا و نماز و باده معانی طایفه معنی بکعبه بلکه همان معنی از باده که در ایشان کامل گردید و موجب علای مرتب و تربی ایشان گردید و زبان ایشان مشکلات است و از این معنی باده از این معنی در این تمامان نماز که گفتی موم و کمالی از این معنی میشود و جمیع میبایست بفعل این باده که در وصف فران وارد شده است پس بعد از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که در زبان فران بر سر منه اندکی شخصی است که فران بخواند است و او را سر فرایند و بشا خود کرده است و سبیل علم و ابد و اموال از پادشاهان گردانیده است بفران بر مرام است ظاهر و باطنی و مخرج میکند و شخص دیگر است که فران بخواند است حرف را حفظ و ضبط نموده و بعد و او را حکما مشر را ضایع ساخته و همین در و است کردن لفظش سعی نمیدارد این خاصه را در و بشا حاملان فران بسیار اندک و شخص دیگر است که فران بخواند و درای فران را در و نگه دارد خود گذاشته و شبها بشا را میباید

در منزل حضرت زین العابدین

۱۳

که حفظ و قضا است از نمودن حرفها است از خارج و منزل است ششم خواندن و سنان خواندن
 فراغت بجای آنکه حرفی در یکدیگر داخل نشود که خوب باشد از نشود و بسیار باشد از نشود
 که حرف از هم بیاشد و اتصال کلام از هم برطرف نشود بار عاقل صفت حرفی مدتها و اقسام
 و قضا که از کتب فرائض تفصیل آنها معلوم میشود و این معانی نیز داخل در این حضرت فرمود
 اند میتوان کرد و در حدیث دیگر از آن حضرت منقولست که از نقیض منزل پرسید و فرمود که حرف و
 خوب ظاهر کردن و تند خوان بخوبی که عریان شعر را بخوانند و از هم بیاشد حرفها را مانند یک
 که بیاشد و لیکن بفرع و خواند و در میان یکو سید بخوانند و در میان بعضی و بیاشد
 که هفت مرتبه سوره کارید و بخوانند که زود تمام شود و در هر مرتبه یکبار و در هر مرتبه یکبار
 متوجه استخوان کردن و بر وقت و خشوع خوانند و سنان باید که از او اعظم تر باشد که شود
 و از احوال کنشگان عبرت گیرد چون بایه رحمتی رسد از خدا بطلد چون بایه عذاب رسد
 استعاذه نماید چنانچه با سنان بدین آیت از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سایر ائمه صلوات الله
 علیهم جمیع منقولست که هر چه بنا شد در قرآن که در آن تدبیر باشد و آن حضرت بنا کرد و عاقل
 منقولست که قرآن مجید نازل شد است پس از آن مجید بخوانند و آن حضرت منقولست که حضرت ائمه
 موسی علیه السلام از شخصی پرسید که بفرمای و در بار آنچه می گفتی فرمود که چرا گفتی و از آن
 خواندن قرآن و الله احدی حضرت بعد از زمان فرمودند که ای حفص هر که از او شنید و شیعیان
 ما بمیرد و قرآن نماند در قبر او از حق تعالی علیه قرآن منیر میاید و جان او را بلند کند و آنقدر
 که در حالت بخت بگذرد بابت فراغت ثوابی میگویند که بخوان و با لایوس همراه که بخوانند بگفتند
 با لایوس و حفص گفتند که کس را ندانم که خوشتر با امیدش زیاده از آن حضرت باشد و چون قرآن هم
 خوانند ندانم چنان و ندانم و بخوانند بخوانند که کوباشا افه با کی خطای بکنند و آنرا
 ضحاک منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام در راه خراسان چون میان و خنوبی میرفتند
 در او شبیست پیغمبر میفرمودند و چون بایه منزل رسید که در آن ذکر هشتاد و پنج بود و سبک کردند
 از خدا سوال بگشتند از عبادت از جهنم میفرمودند و چون در نماز سوره قرآن الله احدی بخوانند
 بعد از احدی است که میگویند الله احدی و چون سوره را تمام میکردند سوره شریف میگفتند که

در حدیث و تفکر

[illegible]

در مرقا کشت

چیزی از اینها نگوید چون گوشت نموده و بر وجهی نهند از حضرت علی بن الحسین ع منقولست که ايات
 قرآنی در اینها حکمت و تامل بسیار دارد و هر که بکشتن با بد کرد در آن نظر نمائی و بفکر جواب
 معانی و حکمتها را بفرماید و در روایت دیگر از آن حضرت منقولست که هر که در نماز
 بین مشرب و معریت بماند بعد از آنکه قرآن را تمام کند و حشمت تمام بپوشد و چون حضرت مالک بود
 الدین را بخواستند و تکرار میفرمودند بچند بیک نزدیک بود که هلاک شوند و آنرا چگونه میخواستند
 مرسانند که بیکه اندیش خود را و ناله‌های آن باشد و چون خواهد سخن بگوید با خداوند خود سخن گوید
 و صبا خفا کند و از بگوید و اگر خواهد که با او سخن بگوید و قرآن بخواند که گاهی خدا با او خطای غریبا
 وجود را با خطای آن خطاها از آنست که در جواب گوید و گاهی پیغمبران با او سخن گویند خطاها
 ایشان را چنان دانند که از ایشان نباشد بلکه اینها است که پیغمبران با ایشان سخن میکنند و گوی
 چند بوده اند و کسی که اگر هشت خطا بکشد ایشان بیشتر است و اگر خطاها را ایشان براهی جمع
 عالمیان است و گاهی حضرت را برای وضعت میخواهند و احوال کنند و شتکان را برای او نقل میکنند
 و از شادی این که آمدند بکشد که فالیهی کند و گاهی خوان نعمتهای الهی است که بشنکند
 آنکه عارفان چون از نعمتهای الهی شنیدند از این لذت میبرند که از دستان و دستها و میسرهای و عارفان
 میبرند همان لذت میبرند بلکه بیشتر و محبتان نشاء شراب طهور بیشتر در این دنیا بیشتر میباشد
 و گاهی اوصاف خود را برای او بیان میفرماید و او را در کلماتهای صفات کماله خود بسبب
 دارد که گاهی در کلمات و محاسن کلمات بر میکند که چیزها را از او انوار انوار نعمت برتری کافی
 و مسلمانان کثرت و چه نعمتهای اخفی و جلی را خاصیت او نگاه دارند و گاهی بسیر کلمات و جملات
 میفرماید که چه لطیفهای خاص شفقتهای اندازد نسبت به او ستانده فرموده و گاهی بسیر
 در راه است بیشتر از آنکه هر یک و گاهی نیست که بهر خاصیت او خوان در اوقات او ندانسته باشند
 آن بر آن ضعیفه که در مشایخ و فضیلت قدری از خود برای آن مفاخر است که از ریشه کرده کرد
 از میان مردم و دهان کشاده از این خاک بدمان خود میکند چه نماند برسد نماند و که
 مرسد و گاهی بسیر کلمات و فواید و مشایخ میبرد و گاهی در دلهای کینه‌های علوم و معارف
 نمانند بر و ویش میکند و از انوار حق باقی آنچه دیده اش تا بگوید در عرض میباید

در مثل بط خواندن فراغت

و همچنین در جمیع صفات جلال و جمال و رفعت و کمال و کمالی احوال و نشان خود و کمالات
ایشان برای نقل میکنند و از بنده توان بای خود امیدوار میکردند که در مستجاب شدن هر
سال کند شکر احوال ایشان را بجهت هر که با نقل میفرماید و نعمتها که خود با نشان عطا فرموده ایشان را
با احوال مستجاب و بیان بجمع کسانی ایشان و شفقتها که در راه او کشیدند اند و نعمتها بدو بعد از آن
بیان ندارد و نمودن خود مینماید و از بیان فرمودن و سعی علم و غیر دیگر که خود نیستند شکر
در سنگاه امیدوار و سبب میکردند و میبردند که با غایت لطیف ملایمانند پس شفو
و ادب و هر آن برای تکمیل سنگان گاهی بوعن خود و خصوص طعام و شراب بطبیع مینماید و گاهی
بوعبدان و نوع و غله میدهند و مینماید پس کسیکه از کج و نیت و اظفار و تفکر فرا خوانند و در
کشتنهای قبضه مشایخ بزرگ و عقل او مفتوح گردید باشد و بدین دانش را نورانی
معارف داده باشد در هر صفحی از صفحات قرآن که نظر میرماید یا کسان از صفای حقایق برایش
مرتبه ساخته اند و چراغی از آوازه اوار معارف هدایت برایش میرساند و اندک محفل ملو
د و نشان و بر کردار خدایان و اعتدال نمایند و انواع نعمهای روحی و مادی و اصناف
لذتهای عقلانی و برایش حاضر ساخته اند و در محفل امر از مایه شراب طهور و لطف و محبت بر
پر کرده اند و میراث خدایانند و مصاحبانش پیغمبران و اوصیای و صدیقان در چنین
بنی که اگر کسی از شادی و بخت و خیر و نیکو سپاس با طهارت بودند در هنگام ملاقات
چنانچه از محمد بن الفضل منقول است که بعد از حضرت امام رضا علیه السلام عرض نمود که من فرمان
مجوافه و طریبول میکنم و بخت میکنم و بخت میکنم و بخت میکنم و بخت میکنم و بخت میکنم
مبکم حضرت فرمود که ممکن است و ضوابط این شرط بر سبیل استیجاب است بلکه ظاهر احادیث
معین است که جنب حاکم این بر ملاوت غیر سور کما سجد مستحب است و بعضی را باده از هفت
ایزد مکره دانسته اند و باده از هفتاد و یک گفته اند که هفتاد و یک بیشتر است و یکن احادیث صحیح
دلائل دارد بر اینکه هر چه بعد از قرآن که خواهند میخوانند و میخوانند و میخوانند و میخوانند
سور کما سجد و این بر ایشان حرام است چهارم از استعاده است غلام نیست و اینک
در هر وقت که شروع بفراغت کند استعاده مستحب است در کتبشان میان فقرات غلام

در استعاذه است

هستند مشهور بسیار استماعی شعبه یکی از دو صورت است اقول اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
و این بیان است و شعبه مشهور ازین حرف است اَعُوذُ بِاللّٰهِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
و در بعضی از روایات شعبه بعد ازین و اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ يَّخْضُرُنَّ و آورده شده است در بعضی
روایات اَسْتَعِيذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ نَهَا و آورده شده و در بعضی بَا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
و آورده شده است و در بعضی بجای استعید اعیند و آورده شده است و در بعضی اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْقَاتِلُ الْعَلِيمُ و آورده شده است و در وجه اول شهر و اولی است
پنجم و در قبیل بودنت چنانچه منقول است که هفت مرتبه بخواند آنکه آدمی و بنده
باشد و بعضی دیگر از ادب و کتب نفس فرآورد مذکور است و ذکر اینها در این مقام موجب
تطویر میگردد که **کوی پنجم** در کفایت ختم فراموشی است معنی منقول است که شصت و یک
مرتبه امام جعفر صادق علیه السلام عرض نمود که من در یک شب هزار ختم میگویم حضرت فرمود
که مرا خوش بختی اما که در کمتر از یک سال ختم کنی و بدست معنی منقول است که ابوبصیر محمد بن حضرت
صادق علیه السلام عرض نمود که من هزار بار یک شب ختم کنم فرمود که نه گفتی در وقت فرمود
که نه تا پیش شبی سائید حضرت اشاره فرمود که بلی بعد از آن فرمود که هیچی که پیش از شما
بودند هزار بار در یکجا و کمتر ختم میکردند بلی سنی که هزار بار میخواند بخواند یک و هفت
که شوند در یک یک و یکین بر نیل میباید خواند و چون بایه کنی که در آن نایه هشت باشد
نوقت کن و از خدا هشتاد سوال کن و چون بایه کنی که در آن ذکر آن باشد نوقت کن و
استعاذه کن بخدا از آن ختم پس ابوبصیر پرسید که در ماه رمضان در یک شب ختم کنم فرمود که
نه پرسید که در وقت ختم کنم فرمود که نه پرسید که در شش شب ختم کنم اشاره فرمود که بلی
فصل آخر و معنی بکر هشتک ماههای یکبار از شبهاست نذر اندر نماز شبها بکن
و پسندیده معنی بکر منقول است که از آن حضرت سوال نمودند که در چند روز هزار ختم کنیم فرمود
که پنج شصت یکصد یا هفت هفت و نود من فرایه هست که در نوزده ماه است که اندر علی بن الغیر
بخند حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که پدرم از صفت سوال نمود بود از ختم کردن در آن
در هر شب ختم نموده بود تا که بلی و پدرم در ماه مبارک رمضان چهل ختم میکرد و من

در کتاب خلیفہ و غلام

وَمُحَمَّدٌ

سیدنا ابوالفضل

نگاه می چنانچه میگویم و گاهی باده و گاهی کمر فید آنچه فراموش داشتید و این را چون در دفتر می شود
 بایست خدمت او بزرگوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله فراموشید و بیکر از برای حضرت امیر المؤمنین
 و بیکر از برای حضرت فاطمه و بیکر از برای هر یک از ائمه یکی و بیکر از برای شما نا حال پوینچین
 کرده ام چه ثواب بزرگتری من خواهد بود بسبب این عمل آنحضرت فرمود که خدا بسبب این عمل چنین خواهد
 کرد که در قیامت تو با ادیان باقی راوی گفت الله اکبر چنین ثوابی برای من خواهد بود حضرت سر مرتبه
 فرمود که بلی کو کب ششم در ثواب علم و تقلم و حفظ در اینست پسند معنی حضرت عثمان
 علیه السلام منقولست که هر که حافظه اش کم باشد و فراموشی بشت حفظ کند و حفظ کند و اگر نه
 فراموشی و حدیث دیگر فرمود که من را از نبی که مؤمن میگردانند که فراموشی با شما
 مشغول نماند که فراموشی باشد و حدیث دیگر فرمود که هر که نماند که فراموشی بر او دشوار باشد و بمشغول
 نماند که او را و او را و اجرائی پسند معنی این معنی و هر چه منقولست که بخدا حضرت صادق علیه السلام
 عرض نمود که مرا غمها و آوازه که اینچنین در خاطر داشته فراموش کرده ام چه بسای از فراموشی فراموش
 کرده ام چون نام فراموشی برده ام حضرت را فراموشی خوانند حاصل شود و فرمود که بدرستی که شخصیکه
 فراموش کرده است مؤمن از فراموشان سوره ذوقها شد در وجهی است که از وجوه هشتاد و شش
 میشود و میگوید السلام علیه و آله و جواب میگوید علیه السلام تو کیستی میگوید که من فلان
 سوره ام که فراموشی کردی ترک نمودی اگر من میمنت میبستگ و مرا از دست خودی آدمی فراموش
 باین درجه میرسانند بعد از آن فرمود که بر شما نماند که فراموشی فراموشی بدو سببیکه جمیع فراموشان را نماند
 میگوید که یا از خوش بختانند نامردم بگویند خوش از آنند و درین دو طایفه خیر نسبت به جمیع
 فراموشان ما میگوید که شایسته و در زمانها بخوانند و پس فراموشانند که کسی بماند یا نماند و احادیث
 بسبب موافق این حدیث و حدیث فراموشی کردن فراموش شده است و ظاهر بعضی فراموشی
 کردن لفظ است و ظاهر بعضی ترک عمل نمودن بخوانند معنی دوم ظاهر است که دیانت و اولاد
 از روی اعنائی باشد یا است اگر به لغتها و بیضعت حافظه از خاطرش محو شود و مضور
 دارد و بعضی اخادیش که فراموش شده است که فراموش نماند و در بعضی محو است چنانچه از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که فراموش نماند که هر که فراموش کند چون بخشش نماند

فراتست

این کتاب
 در بیان
 فضیلت
 حضرت
 امام
 جعفر
 صادق
 علیه
 السلام

دشمن و کرد نشسته باشد مگر آنکه خدا او را بیا مرزد و فرمود که بنگان شما گروهی اند که
 فرزان باد که نهاده اند و انحضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که پدر سبک و متعسکا
 و کاهنه که قصد میفرمودند اهل زینب که یکی از ایشانرا شنیدند و فرمودند بسیار کافران
 ایشان بر چون نظر میفرمودند بر پیران که قدم بر میزدند و بیوی ناله ها و اطفال که فرزان باد و میگفتند
 ایشان را رحم میفرمودند و خدا را از ایشان ناخبر میباید که چه نعمتی در توان فرات و فرزان است
 پسند معنی از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرات عهد نامه الهیست بیوی بندگان پس فرات
 اینست که هر مسلمانی در فرات را بوی نظر نماید هر روز پنججاه آیه بخواند و آنحضرت امیر المؤمنین
 منقولست که خانه که دران فرات خواند میشود برکت دران خانه بسیار میشود و ملائکه در
 آنجا حاضر میشوند و شبها اینان خانه در و میبندند و روشنی میدهند آنجا که اهل آنجا
 چنانچه گوای و شتی میدهند اهل زمین و خانه که دران فرات خواند نمیشود و با خدا یکی کند
 برکت آنجا که است و ملک که از آنجا دوری میکند و شبها اینان در آنجا حاضر میشوند
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که خانه که دران مسلمانی فرات خواند اهل آنجا
 بیکدیگر مینمایند چنانچه اهل دنیا ستاره های روشن را بیکدیگر مینمایند و پسند معنی از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که ایشانرا در نماز فرات بخواند حق تعالی بعد هر روز صد
 حسنه در نامه عرش بنویسد و اگر نشنود نماز بخواند هر روزی چهار صد حسنه در این بنویسند
 اگر در بعضی نماز بخواند هر روز صد حسنه در این بنویسند و پسند معنی از آنحضرت منقولست که هر که
 چه چیز مانع میشود از شفا را که مشغولند در از این که چون بخانه بر کردند بخوانند تا
 سور از فرات بخوانند آنحضرت علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود که هر که از ایشان
 بخواند و از این غایت منقولست که حضرت امام حسین علیه السلام فرمودند که هر که از آنجا جدا
 ایشانرا بخواند حق تعالی هر روز صد حسنه در این بنویسد و اگر در غیر نماز بخواند هر روز
 حسنه در این بنویسد و اگر کوش دهد در نماز هر روز صد حسنه در این بنویسد و اگر در شب نماز
 ختم نماید ملک که نا صبح بر و صلوات فرستد و اگر در روز ختم کند ملک که بان اعمال آنجا
 بر و صلوات فرستد و البته بعد از ختم فرات بگوید که استیجاب از برای او هست و ختم فرات را در

مرتباً افخاب

[illegible]

فرائض

۲۱

فرائض
در حج و عمره

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که هر کس صلاه بخواند از هر جای ایران که باشد و بعد از آن هفت مرتبه یا الله بگوید اگر بر سر کسی دعا کند خدا آنرا بشکافد و کسبند معجزان حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که هر کس از بیست و سه صد بار بخواند از هر جای ایران که خواهد بعد از آن یا کو یا الله اکتفی علی البلاء سه مرتبه بخواند بلا دفع نماید و آن حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر چه بر اینها در بیست و چهار غزین ماه مبارک رمضان است **کوکب هجرت** در بیان فضیلت تلاوت قرآن و نگاه داشتن فرائض آن حضرت حضرت محمد علیهما السلام منقول است که هر که از مصحف تلاوت نماید نهمین مرتبه خود را بشود و عذاب دوزخ و نار و شعله و آتش و هر چه که کافر باشد و بر این بگوید و شود و دست مبارک در خانه مصحف باشد که خفتگی برکت از مصحف شیاطین را از آنجا نه دفع نماید و در حدیث دیگر فرمود که هر چه چیز است که میخورد شکایت خواهند کرد مسجد خرابی که اهلش در آن نماز نکنند و عالمی که در پیشاهنگی باشد و حرفش را نگاه ندارد و مصحفی که او بچند باشد و عیار برز نشین باشد و از آن تلاوت نماید و از آن سخن منقول است که آنحضرت عرض نمود که من فرائض را در حفظ دارم از خواطر بخوانم بهتر نشینا نظر در مصحف کنم و بخوانم و فرمود که از مصحف بخوان بهتر است مگر بمیدانی که نظر کردن در قرآن عبادت است و در رسیدن بکوفه بود که شش چیز است که مؤمن با آنها متضرع میشود بعد از ترکش فرزند صالحی که از برای او استغفار نماید و مصحفی که از او نماز کند که تلاوت نماید و چاه هیکه از برای خدا بکند و در خانه که از برای خدا بنشاند و صدقه را بی که جاری کند و آن دست بنگونی که بگذارد که بعد از او مردم بان سنت عمل نمایند و در حدیث شاهی پیغمبر صلی الله علیه و آله وارد است که نهی می شود از این که فرائض را با آب من بخواند یا با آب فان بنویسد و آن حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم که نظر بر روی علی بن ابی طالب علیه السلام کرد و عبادت و نظر بر روی او و یاد بمهرت و شفقت کرد و عبادت و نظر بر مصحف کردن عبادت و نظر بر کعبه کردن عبادت و **کوکب فہم** در بیان فضایل و فوائد بعضی از آیات و سوره که در فرائض است سورۃ الفاتحه پسند معنی منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که بسم الله الرحمن الرحیم نزد بکر است اسم اعظم الهی از پناه چشم و بینید چشم و پسند معنی از حضرت صادق علیه السلام

کوکب فہم
در فرائض

در فضیلت شیخ الفاضل

مفقول است که هرگز اعلیٰ غرض شود و در همان وقت هفتم نیز سوئی حمد را بخواند اگر عاقل
 بر جهرت شود اکفایا بگوید اگر هفتاد مرتبه بخواند و من ضامنم و برای وی و غایبش و جسدش
 از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مفقول است که هر که سوئی حمد را بخواند حقیقتاً بعد از هر که آن
 ایمان دار باشد است ثوابی و اگر امت فرماید و حضرت امام حسن عسکری علیه السلام مفقول است که
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که خداوند عالم ایمان منم نماید که من ضامنم که ام سوئی
 فایده کتاب ایمان خود و بند خود پس نصف سوئی از من است نصف آن بنده من است
 و آنچه بنده از من در انبوی سؤال نماید و عطا منم فرماید پس چون بنده بگوید بسم الله الرحمن
 الرحیم حقیقتاً منم نماید که بگوید بنده بنام من و بر غیر از من است که کارها او را با تمام رسانم
 و در جمیع احوال بر او برکت فرستم پس چون بگوید الحمد لله رب العالمین حقیقتاً منم نماید که بنده
 من حمد من کرد و دانست که نعمتها که نزد او است همه از جانب من است بلاما که از او و در شدت
 هر بنظر اولیٰ حسنات من است بلاما که شمارا کواه منم کرد که از برای او اضاف کردم نعمتها علیٰ غیرت
 و دفع کردم از او بلاهای آخرت چنانچه بلاهای دنیا را از او دفع کرده ام پس چون الرحمن الرحیم
 بگوید حقیقتاً منم نماید که بنده من از برای من شمارا دادم که من و رحیم بلاما که شمارا
 کواه منم کرد و از اینها کردم و نصیب و از انعطای خود عظیم کردم پس بگوید که بلاما که
 بوم البین خداوند عالم و مرا بلاما که کواه منم کرد شمارا که چنانچه از او بگوید که من مالک دوزخ
 جزا بدم و روزی حسنات او را اسان کنم و از کارها شوم بگذردم و چون ایاک تسبیح بگویم
 جل و علا فرماید که دانست که منم بلاما که منم بلاما که منم بلاما که منم بلاما که منم بلاما که منم
 ثوابی که امت فرماید که جمیع ثوابها را از او و منم بلاما که منم بلاما که منم بلاما که منم
 حقیقتاً فرماید که بنده منم بلاما که منم بلاما که منم بلاما که منم بلاما که منم بلاما که منم
 اعانت تمام جمیع شداید بفرماید و در روزی بلاها و سختیها دشمنان را بکشد پس چون
 اهدانا الصراط المستقیم بگوید یا ابرو منم حقیقتاً منم نماید که چنانچه از من طلبید و اگر امت کردم
 و آنچه از او و کوه با و عطا نمودم و آنچه از او و سرسید او را از آن بمن کفرانیدم و بپسندید بگویند
 امت که سوره حمد را بر هر کس هفتاد مرتبه بخواند مگر آنکه او را ساکن میشود و آید بنده منم بلاما

در فضیلتِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ الْعَمْرِانِ

حضرت صادق علیه السلام منقول است که اگر سُورَةُ حَمْدِ اَبْرَهیم بنی هفناد مرتبه بخوانند و روح
 باو برگردد عجب بخواد بود و بستند معبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که
 سُورَةُ حَمْدِ اَوَّلِ اَمَانَتِ نَدهد هیچ چیز را از او نماند و ایضا منقول است که حضرت صادق علیه السلام
 بعضی از اصحاب خود که شکایت از تنبک می نمودند که اینها را منبک است و سرور کبریا نماند
 کن و از آن واقعه بگو و هفت مرتبه سُورَةُ حَمْدِ اَبْرَهیم بنی هفناد مرتبه بخواند و تنبک نماند
 در حدیث دیگر منقول است که شخصی از صدای بان حضرت شکایت میکرد حضرت فرمود که دست خود را
 بگذار بر موضع بکشد و در دست میگذارد و سُورَةَ حَمْدِ اَبْرَهیم بنی هفناد مرتبه بخواند و بگوید اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ
اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ
مِنْ جَرِّ السَّارِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ الْعَمْرِانِ بستند معبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 منقول است که هر که سُورَةَ بَقَرَةَ الْعَمْرِانِ را بخواند این دو صُورَةُ در میان دست و پا نماند و سبب نماند
 مانند و ابر باد و عباد و بستند معبر از حضرت علی بن الحسین علیه السلام منقول است که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر که چهار بار از اول سُورَةُ بَقَرَةَ الْعَمْرِانِ را بخواند و هر که
 اَللّهُ الْعَظِيمُ را در اول و آخر سُورَةُ بَقَرَةَ الْعَمْرِانِ بخواند و در میان او باشد
 و شیطانی بر او نیاید و فراموش نکند و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول
 است که هر که اَبْرَهیم بنی هفناد مرتبه بخواند از فالج ایمن که در دست و هر که بعد از نماز بخواند
 هیچ صاحب بدی با او ضرر نمی رسد و بستند معبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
 است که هر که یک بار اَبْرَهیم بنی هفناد مرتبه بخواند و حق تعالی بگوید که این را از او هرگز در این دنیا و آخرت
 از بلاهای آخرت که سهلترین بلاهای دنیا و آخرت است و کثرت بلاهای آخرت بخدا
 می رسد و منقول است که ابودردا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم سؤال نمود که کدام
 است عظیمترین آیه که در قرآن است فرمود که آیه الْاَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ
 است که شخصی بخداست حضرت صادق علیه السلام از تنبک شکایت کرد حضرت فرمود که آیه الْاَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ اَنْزِلِ
 را در رطبت بنویس و با جمل کن و بخواند و از حضرت امام موسی جلیلی علیه السلام منقول است که بگوید
 بعد از آن شنید که کسی سُورَةَ الْبَقَرَةِ الْعَمْرِانِ را بخواند و هر که شکایت از تنبک می نمود که شکایت از تنبک می نمود

در خواص ائمه الکریمه

مستند که قل هو الله میخواند فرمود که ایمان آورد و ایمان شد بعد از آن شنید که سو انا اترنا
 میخواند فرمود که صدق پیغمبر کرد و امرزید شد بعد از آن شنید که ائمه الکریمه میخواند
 فرمود که به به نازل شد بعد از این مرد از جهنم و کینند معین حضرت امیر المؤمنین
 منقول است که کینند خیمه را و دانشه باشد ائمه الکریمه میخواند و در خاطر خود قرار دهد
 که هر طرف بدستش بوقی الحرافه پیدای نشاء الله تعالی و هر که پیش از طلوع افتاب بگوید
 هر شب سوئ قل هو الله بعد و باز در هر شب انا اترنا و باز در هر شب ائمه الکریمه میخواند خدا
 مالش را از تلف حفظ نماید و چون کسی خواهد در خانه بیرون رود چندان ائمه العزیز را یعنی
 اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآیَاتٍ لِّمَن يَّرْىٰ سوئ ائمه الکریمه و سوئ انا اترنا و سوئ حمد میخواند
 که موجب قضا حاجتهای دنیا و آخرت میگردد و فرمود که هر که قل هو الله بعد و انا اترنا و
 ائمه الکریمه میخواند مالش محفوظ باشد و کینند معین حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 منقول است که هر که سقف خانه اش زیاده از هفت ذرع باشد یا لای هشت ذرع ائمه الکریمه
 بر در خانه بنویسد تا از شر جنیان ایمن گردد و کینند معین حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 منقول است که شبها بین دو میان شران و چهار یا بان بیدر میانند که ایشان را درم دهند و شیر
 ائمه الکریمه میخواند برای دفع ایشان و در حدیث معین حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول
 است که صدق بگوید ائمه الکریمه میخواند و در هر روز که خواهد سفر کند ائمه الکریمه میخواند
 و هر روز که خواهد حج تمتع کند و در حدیث دیگر فرمود که هر گاه بیائے روی که خون خدا نشسته
 باشد این ایه را بخوان رَبِّیَّ اَدْخِلْنِیْ مُدْخَلَ صِدِّیقٍ وَاَخْرِجْنِیْ مَخْرَجَ صِدِّیقٍ وَاَجْعَلْ لِّیْ مِنْ لَدُنْكَ
سُلْطٰنًا نَّافِیًا پس چون نیت بخواند ازل منبر ائمه الکریمه میخواند و در حدیث معین دیگر از
 حضرت منقول است که بسیار بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَنُرِیْكَ فَاغْفِرْ لَنَا و این را بسیار بگوید و کینند
 معین حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که
 صد مرتبه ائمه الکریمه بخواند چنان باشد که معنی عبادت خود عبادت کرده باشد و از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقول است که حق تعالی بگوید که بنویسم تو را کینی از کینههای
 عمر بنی آدم و از کینههای خاندان سوئ و فرمود یعنی من رسول الخ و کینی همه

حرف مضبوط لفظ الکسر ہے

[illegible]

در فضیلت سوره النساء

کرده است که هر چه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام کتاب بخود از در پیشانی گفت که شب از این در
 جواب پدید فرمود که در سیم موضع در بگذارد و سه نوبت از به اینخوان و عا کات لیتبر
 آن سوره را بخواند که بگوید **وَمِنْ حُرْمَةِ قَوْلِهِ لَكَ بِأَنَّهُ مُنْهَاهُ مَنْ هُمُ قَوْلِهِ لَكَ بِأَنَّهُ مُنْهَاهُ**
مِنْهَا وَتَجْعَلُ لَهَا كَرِيمًا هر چه من بخواهم از این راه بخوان که ان شاء الله تعالی حاجت پیاپی و بسند
 معتبر از حضرت امام علی التقی علیه السلام منقولست که اشجع ساهی حضرت صادق علیه السلام عرض نمود
 که من پیشا سفر میکنم و در بیابانهای مخوف اقع میشوم میخواهم چیزی تعلیم منمائی که موجب
 ایمنی من گردد حضرت فرمود که هرگاه خوف بر تو غالب گردد دستت خود را بر بالای سر خود
 بگذارد و با از بلند این پیران بخوان **اقْتَرَبَ إِلَى اللَّهِ يُغْفَرُ لَهُ وَلَهُ اسْمٌ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ**
طَوَّعًا وَكَرْهًا وَآيَةُ رُجْعَتِهِ اشجع گفت که چون بفرستم نوادی سپید که میگفتند این در
 اینجا بسیار دانستگاه شنیدم که شخصی میگوید که بگریه بر سر این خواندم و بگری گفت که
 چگونه بگریه و حال آنکه پناه بانه طیبه بود و در روایتی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 منقولست که هر که این شهادت بخواند در وقت خواجه غنی افتاد هر از ملک خاغنما بدک بر آید و
 استغفار نماید و در زمان از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که این شهادت
 بخواند بعد از آن بگوید **أَنَا أَشْهَدُ بِمَا شَهِدَ اللَّهُ وَأَسْتَوِيحُ اللَّهَ هَذِهِ الشَّهَادَةُ وَهِيَ**
عِنْدَ اللَّهِ وَدُيْعَةٌ چون در زمان شود خفتن او بدک صاحب این باب از نزد من عهد است
 او را داخل بهشت کند **سُورَةُ النِّسَاءِ** از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که
 کسیکه سوره نساء را در هر جمعه بخواند از ضعیف فراموش گردد و در روایت دیگر منقولست که
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام انکسیر از حد بد جسد داشتند و بر آن نفس کرده بودند و آن
 لله جمیعاً و در روایان معتبره دانست که نفس نیکین انکسیر امام حسن و امام محمد باقر صلوات الله
 علیهما اثنی لله بود **سُورَةُ الْمَائِدَةِ** پسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
 است که هر که سوره مائده را در هر روز پنجشنبه بخواند پادشاه بظلم و کراه آلوده نشود و هر که
 بخواند مشرک نشود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که سوره مائده و حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله نازل شد قبل از وفات آنحضرت مدوماه با سه ماه از حضرت امیر المؤمنین

در فضیلت سوئرا تعالی

منقول است که این سوئ که بر حضرت رسول نازل شد سوئ مائده بود و احکام بعضی از سوئها
 دیگر را نسخ کرد و هیچ حکام از نسخ نکرد و وقتی نازل شد که آنحضرت بر اسبها سوار شو
 و بیرون بیایان سبک نشدند که نواز اسب بر زمین برسد و اعفای آنحضرت را در د
 پس چون حضرت آن حالت را بل شد سوئ را بر ما خواند و آن عمل کرد و ما عمل کردیم و آنحضرت
 صادق علیه السلام منقول است که سوئ مائده یکجا نازل شد تمام و هفتاد هزار ملک با آن نازل
 شد و در حدیث دیگر فرمود که هر سوئ مائده را نویسد و در میان منع با صند و خود
 یکبار در نماز و مناع او بر کرم دلزد و اگر چه در میان راه الدان و حوا متباد صا حشر
 از ردد ها و امها و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه
 الهم رفعت آنحضرت سوئ مائده را اینخواند و فرمود که نویس نوشتن تا با ایمان و ایستگرم الله رسید
 مجواب من و با از صدای آنحضرت منامد من بنویسم تا سوئ تمام شد چون سبک شد
 از آنجا که مجواب من بود شروع کردند بخواندن گفتن ما خواندند با آخر من نوشتن فرمود که الله
 اکبر ایضاً مثل من بود که بر خواندن پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که هفتاد و یکبار از آن
 پنجم نوشتن و شصت و چهار بار از املا عبرت مثل من سوئ را از آنجا که بنده معبر آنحضرت
 صادق علیه السلام منقول است که سوئ انعام یکصد هزار نازل شد و هفتاد هزار ملک از آنجا که
 کرم ندان از حضرت رسول صلی الله علیه و آله آوردند پس این سوئ را تعظیم نما شد و بزرگ
 دانید که اسم اعظم الهی در هفتاد موضع این سوئ هشتاد و یکبار که در قرآن شریف و فضیلت
 و ثواب است هرگز نبرد نما بند فراتر از او از عبد الله عتاس منقول است که یکصد سوئ انعام
 هر شب بخواند در روز قیامت از جمله آملین باشد و بدید که هر که هفتاد و یکبار بخواند و پسند
 معبر آنحضرت امام رضا علیه السلام منقول است که سوئ انعام را یکصد هزار ساختند و هفتاد
 هزار ملک شایان کردند و از او از پسند کرم بود و بدین شیوه یکصد و یکبار از آنحضرت رسول
 صلی الله علیه و آله آوردند پس هر که این سوئ را بخواند آن هفتاد هزار ملک را بیخ کوبید از بجز
 انعام و در قیامت از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که اگر یکصد از آن سوئ را بخواند
 هفتاد هزار از آن سوئ را سوئ انعام و آنجا که مکرر می نویسد آن علما و آنحضرت

در فضیلت سوره الاعراف

وَالْمَمْلُوكَاتُ يَطْلُبْنَ آبًا يَجِيئُهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ هر که این دو فایه را بخواند از سوزن
و غم نجات یابد پس شود پس شخصی خواند و آن در رخاهای هساکانش افتاد و او سالها نماند و بجا
او نشیند و پس شخصی دیگر برخواست گفت با امیرالمومنین چنانچه دارم و چو شوی نمیکند من
را از منبر سحر شرف و شو که در گوش راستش این را بخوان و له آسم من فی السموات و الارض
طوعا و کرها و ایا که ترجعون پس این شخص چنین کرد چنانچه این فرمود و هوار شد شخصی دیگر برخواست
و گفت با امیرالمومنین زان و منبر که من میان شما خواند در زندان بسیار است بخانه من داخل میشود
و با حیوانی را ضایع نکند بدین فرمود حضرت فرمود که این دو را بخوان لفلجاء کفر رسول من
انفسکم عن ربها و ما عنتکم فی بعض علیکم السلام فی روف جیم فان توالوا فقل حبس
الله لا اله الا هو علیه توکل و هو رب العرش العظيم امر این دو را بخواند دیگر در زندان
بخانه اش بنامند شخصی دیگر برخاست و گفت با امیرالمومنین در شکم من صفرا می رسد بسیار
ایه هست که موجب شفا گردد حضرت فرمود که بلی ای آنکه در هم و دیناری خرج کن بر شکم خود ای آنکه
پس و بشو از آن امر خود که این ذخیره را باشد در شکم تو و باعث شفا میگردد و بشو و الهی شخصی
دیگر برخاست گفت با امیرالمومنین برای کشته چه می فرماید حضرت فرمود که در کفتمان بگذارد
در هر دو رکعت سوخ این بخوان و بعد از آن بگوید یا هادی الصلاه و ذکر علی خاتمه امر و چنین
کرد حضرت کشته اش را و دیگر را باشد پس شخصی دیگر برخاست گفت با امیرالمومنین زان من
که بچند است فرمود که این را بخوان او کظما این فی بعضی یغیب یوم من قوه یوم یسحاب
ظلمات بعضها فون بعضی و اخرج منه لیکد براها و من له یجعل الله له نور اما کرم نور
چون این را بخواند غلظت برکشش پس شخصی دیگر برخاست گفت با امیرالمومنین خونی برای من
بفرماید که در دماغ بسیار است و در شب حضرت فرمود که چون بسیار خنوبه بر روی بخوان فلادعوا
الله و ادعوا الرحمن ایا الخ سون فی اسرائیل بعد از آن حضرت فرمود که کیسکه در شب در بسیار
نهار باشد و این سحر که ان ربکم الله تعالی السموات و الارض یا هادی الصلاه الله رب العالمین
بخواند مثل که او را محافظت و حراست نماید و شبها این را و در وقت که شخصی بستر شنیده
بدان خراش افتاده است بر بجا مانده و فرمود که هر که این را بخواند چون خوابید و شبها مانده

خُصَّصَ سُوْرَةُ الْاِنْفَالِ

یکی دهانش را کردند و گفتند که دشمنان را وادار می‌کنند و چون دست داشتند
 مرد بیدار شد و این سخن را خواند و انبساط آن که دهانش را گرفته بود گفت بیکری که من دست
 داشتم و بیدار خواند خدایی از این خاک به الدالحال است که ما را نبیند بکن با صبح چون صبح شد بعد
 حضرت امیر المؤمنین آمد و گفت که در سخن تو شفا دارم و دیدم و حال شیخ خود را نقل کرد و بعد از
 طلوع آفتاب آنجا که شیخ خوابیده بود برگشت و بر وی سلطان بر زمین ظاهر بود که میخورد
 برخاک کشیده و رفته بود **سوره الانفال و سوره التوبة** از حضرت صادق علیه السلام منقول
 است که سوره انفال بر اثر در هر ماه بخواند هر که زنیان بر او نهاده باشد و از شیعه امیر المؤمنین
 باشد **سوره یونس** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره یونس را در در ماه
 یا سه ماه یا یکبار بخواند بیم آن نیست که از جهل جاهلان که در دنیا از جهل مقرران باشد **سوره**
هود از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که هر که سوره هود را در هر جمعه بخواند خفایا
 او را در قیامت در روزه پنهان می‌شوید که از آن روز قیامت که از او ظاهر شود و کند معجزات
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که هر که از غریب نسلان یا از غریب اندیشم الله تعالی را بخواند
 ان ربي لغفور رحيم يسم الله الملك الحق المبين وما تدركه الابصار والارض جميعا اقتضت
 يوم القيمة والتسوان مكيوان يمينه سبحانه وتعالى عما يشركون **سوره يوسف**
 از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره يوسف را در هر روز یا در هر شب بخواند در روزه
 معصوم شود و حال او مانند حال حضرت يوسف باشد **سوره محمد** از حضرت صادق علیه السلام منقول
 است که هر که دنیا سوره محمد را بخواند هر که ضاعف با و زسد و اگر چه ناچیز باشد و اگر مؤمن
 باشد خدا او را داخل هشت گزاند و بچشما و شعلات او را قبول فرماید و اهل بیت برادران
 مؤمنش **سوره ابراهيم و سوره حجر** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره
 ابراهيم و سوره حجر را در روز که نماز در هر جمعه بخواند هر که با و فقر و دوائی و بابت عظمه
 زسد **سوره نحل** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره نحل را
 در هر ماه بخواند در دنیا بفرصت مبتلا نشود و هفتاد و پنج بار از او در هر که سه بار آنرا

خواص سوئی اسرار

دیوانگی و خوره و پیشه باشد و مسکن او در جنت عدن باشد که در میان اینها واقع است
 سوئی بنی اسرار ائمه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوئی بنی اسرار را
 در هر شیعه بخواند بمهر ناماظم ال محمد صلوات الله علیه نام زار نماید و از احتیاج و نااستقامت
 است که عمر بن خطله بمحض صادق علیه السلام شکایت نمود از صداع حضرت فرمود که دست
 بر بالای سرت بگذارد و این دوایر را بخواند **قُلْ لَوْ كَان مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذْ لَا
 اُنْعَمَ إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ** و اینها را تا آنکه از رسول خداست
فَإِنَّ بَصَدْرَكَ صِدْقٌ وَذُاسُوْنَهُ الْكَهْفُ از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که هر که سوئی کف زار در هر شیعه بخواند بمهر مکر شهید و خدا زار در هر شهید بخواند
 که زارند و در مقام نباشند یا پسند و پسند معجز از حضرت منقولست که هر که سوئی کف زار
 در هر شیعه بخواند که خانه کاهان باشد که از جهه ناخبر دیگر کرده است در روایت دیگر و از
 شده است که کسی که در روز جمعه بعد از نماز ظهر و عصر بخواند همین ثواب باشد و از
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که اینها را تا آنکه از آن سوره
 بخواند در وقت خواب از خوابگاه او تا که بفروری صالح گردد که میان او باشد و ملنگ گردد
 استغفار از برای او کند تا صبح در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام وارد شده است که هر
 این زار در وقت خواب بخواند هر وقت که خواهد پیدا شود سوئی هر می از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که مال و وسعت نماید بر سوئی مرید بخواند این خواهد در خود مال و وسعت نیاید
 و در آخرت با او بدهند مثل ملکی که حضرت سلمان فرمود در دنیا داشته سوئی هر که از
 حضرت صادق علیه السلام منقولست که بزرگ میکند سوطه را که خدا این سوره زار و وسعت میدهد
 و هر که این سوره بخواند و وسعت بخارد و کسی که مرغانش مالد و منما با حفظ از زمانه
 نامرزش را بدست زارند و دهد و از آن کاهان که در اسلام کرده است حسان کند و بداند
 انقدر در بند با و عطا فرماید که او را ضرر شود سوئی **اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ** از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که سوئی انبیا را بخواند از روی محبت و خواهش و با غشایان و غشایان
 پیغمبران رفعت کند و در دنیا و نظر مردم با هدایت باشد سوئی **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ** از حضرت صادق علیه السلام

خواص سوره المؤمن

مرویشکه هر که در هر سه روز یکبار بخواند و التماس نوافل و حج بیاورد اگر در آن سفر باشد داخل بهشت شود و او را هر چه بخواهد که در حقش باشد چویش و مود که عذاب آن شخص بسیار بدست آورد
 المؤمن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در هر جمعه سوره مؤمن بخواند حق تعالی خانه او را بچهار کوزه اندوزد و در او را علی منزلش با منزل پیغمبر باشد سوره المؤمن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که حفظ نماید اموال و فرج خود را از حرام بپا زند کردن سوره مؤمن و در بیان سوره زان خود را از حرام حفظ نماید بدو سبب که هر که این سوره را در هر شب یاد هر روز صد بار نماید هیچ يك از اهل خانه او نماند تا نکند تا او میبرد چون میبرد هفتاد هزار ملک تا قبل از او میآید تا پند که هر از برای او دعا کنند و استغفار نماید تا بپند که گذارد و او را پسند منقولست که شخصی از جمع وضعف چشم بچشم امام موسی علیه السلام شکایت نمود و حضرت فرمود که ای نور داسه مرید در جانی بنویس ترا بشود در شب سوره جنط کن و مکرر بدیده بکش و او گفت که صد بار کن که بشود که دیدم که در تمام حج و از اول شد سوره الفرقان از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که هر که در آن قرآن را بخواند که هر که در شب این سوره را بخواند حفظ او را حساب عذاب نکند و منزلش در فردا علی سوره طس از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره طس را در شب بخواند از اول تا او در میان خدا باشد و در حفظ او را الهی باشد و در دنیا فقر و بدبختی با و نرسد و در آخرت از بهشت با و افتد بدینکه را حق باشد و داده از رضا او با و عطا فرمایند و حق تعالی صدق از خور العین با و کرامت فرماید سوره عنکبوت سوره مؤمن پسند معبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره عنکبوت در روز شب بیست و نیم ماه مبارک در حفظ بخواند و الله که از اهل بهشت است در این حکم استثنای نمیکند و بنمیشم که خدا در پی سوگند و من بکاهی بنویسد و این دو سوره را از حق تعالی منزل عظیم هست سوره لقمان از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که کسی که سوره لقمان در شب بخواند حق تعالی در انبیا علی چند موی که در آن است که او را از شکرها و لشکرها بش حفظ کند تا صبح شود و اگر در روز بخواند او را از شیطا و لشکرش حفظ نماید تا شب

درخواست سوره سجده

سُونِ بَجْدَنِ از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سُونِ بَجْدَنِ را در هر شب
جمعه بخواند حق تعالی در پناهش نامه اش را بدست او آید و دهد و او را بر تختان فرمايد چندان
گاه کار باشد و در بهشت از رفقای محبت و اهل بیت و صلی الله علیه و آله بوده باشد سُونِ
الاکثر اب از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سُونِ اکثر اب را بیست و نود
نماید در نماز رکعت رجا از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله باشد بعد از آن فرمود که در سُونِ
اکثر اب مضایح بپنجای از مردان و زنان فریشت و غیر ایشان بود و در آن روز سُونِ بقره بود و
لیکن که کردند و محریف دادند سُونِ سبأ و سُونِ فاطمه از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر که سُونِ سبأ و سُونِ فاطمه را در شب بخواند در آن روز مکه و مدینه و هر چه
حق تعالی در حفظ و احسان خود نگهدارد در شب خفصا از خیریه ها و آخرت نقد با و کرامت
فرماید که هر نماز پیش خطور نکرده باشد و در پیش بان فرساید باشد و بکشد و غیر از حضرت امام
منقول است که هر که در وقت خواب بر این ایه بخواند که اِنَّ اللهَ بِمَا تَعْمَلُونَ لَكَ نَظِيرٌ
وَ كُنْ مِنَ السَّائِغِ اِنْ مَسَّكَ مَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَنِي اٰدَمَ اَنْ يَكُنْ لَكَ جَلِيلاً عَفْوَ رَاحَةً بِرِسْرِ رَاۤءِ
و بکشد و غیر از این که منقول است که شخصی زاهد مرید و مجتهد حضرت صادق علیه السلام شکایت
اندر دست حضرت فرمود که نزد یک پیاپی در شب سرگردان شدند و این ایه را خواندند که اِنَّ اللهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ لَكَ نَظِيرٌ از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر چه بر این ایه
و قلب قرآن سُونِ پس است هر که این سُونِ در روز پیش از شام بخواند در آن روز از بلاها
محفوظ باشد و او را خدا روزی فراوان عطا فرماید تا شام و بکشد در شب پیش از خواب
بخواند خفصا هزار ملک را با و موکل گردانند که او را از شهر شب طاهر و مدینه هر از این
حفظ نمایند و اگر در روز پیش حق تعالی او را داخل بهشت گرداند و در غسل او سی هزار ملک حاضر
شوند که استغفار از برای او کنند و ساقی ها و نایب ها و امیران با او استغفار و چون در بخش
گردانند ملک که در پناهش ساکن گردند و عباد الهی کنند و ثواب عبادت ایشان از ثواب
و بزرگواران فرستادند و این که در آن روز فشارش فرمود و پوسید و مبر و نوید
ساطع باشد تا اطراف آسمان تا او بیند که از صیبر و این اید پس چون خفصا را و از قبر برین

در خواص سوره شریف

او را نفع فراوان است و او با شنیدن مشابهت و تائید با او سخن گویند و بر او پیش خنده کنند
 و بهر چیزی که او بشارت دهد مانند آواز ضراط و غیر این بگذرانند و او را در مقام فرزند
 بدارند که هیچ خلقی فرزند او بیشتر نیاشد مگر ملکه مغربه و پیغمبر مرسل و او با پیغمبر باشد
 نزد حق تعالی و در هنگامیکه مردم اندوه داشته باشند مانند ونداشته باشد و در حال
 که خیر نمایند و خرج نکنند پس برود کار عالم و خطاب فرمایند که ای پسر من هر که از خواهی
 شفاعت کن که شفاعت ترا قبول نمایند و هر سوالی که خواهی از من بکن که سوال ترا بکنم پس او
 شفاعت کند و خدا قبول نماید و سوال کند خدا عطا فرماید و بیکسری بشارت کند و او را
 حساب نکند و یاد بکشد در مقام حساب ایشان نازلند و مدلت و خواری را از محفل او ببرد
 و هیچ کاه از کاهان او را نگیرد پس نامه خود را بگیرد و بجا آید بهشت روان شود پس عمر
 یغیت گفت که سبحان الله این بند را هیچ کاه نبوده و از رفیقان پیغمبر آخر الزمان صلی الله
 علیه و آله باشد و غیر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که در عمر خود
 یک مرتبه سوئے پس را بخواند حق تعالی بعد از مرگش که در دنیا است هر غافل که در آخرت
 و هر غافل که در دنیا است بعد از مرگش را ایشان در هزار هزار رحمت از برای او بنویسند
 و در هزار هزار کاه از او بخورند و بدو نفق و قصر و خانه بر سرش فرود آمدن و تبعیت مشقت
 و دیوانگی و خون و دیو و اس و در دهکاه و رسات و سلا شود و خشمگینا سگرت و اهل
 مرگ را از او تحقیق دهد و خود فیض روح او نماید و ضامن شود از برای او فرجی و وزیر
 در ممالک و از اسلحه گردانند و چنان شود که او را و کرامت فرمایند که او را ضعیف شود و حق تعالی
 خطاب فرماید بملکه اسماعیل از من که من از فلان بند را ضعیف کردم بلکه او استغفار نماید
 و پسندد بیک منقول است که شخصی نزد حضرت امام رضا علیه السلام از بواسیر شکایت کرد
 حضرت فرمود که پس را با غسل نویس حل کن و بخور و عدد حدیث و بیک از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که رفع لکهای سفید بر سر که در بدن هم رسد سوئے پس را با غسل بنویسند
 و بسیار مانند و حدیث غیر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فلان بنامید و در
 خود سوئے پس که آن کلد نشسته فرات سوئے یا از حضرت صادق علیه السلام منقول

در خواص سوئ و ص

است که هر که سوئ و الصافات را در هر روز جمع بخواند و پوسند از جمیع افعیها و بلاها محفوظ باشد و در دینار و زلش فراخ باشد و بیدار و مال و روزنش مگر و هیچ رسد نه از سلطان مرد و دود و از خیابان معاندی و کودکان و روز بار و الشیخ و در خال و از شهید میماند و شهید معوث کرد و با شهید او را داخل بهشت کرد و در درجه شهید او را جای دهد و بسند معین از مسلمانان جعفر بن منقول است که حضرت امام مؤمن علیه السلام فرمودند خود فاسم فرمود که بیخود این فرزند و بر بالای سر برادر سوئ و الصافات بخوان تا تمام کنی او شریعت بخواند که چون بایه اَھم اَسَدُ خَلْقاً اَمْ مَنْ خَلَقْنَا مَرْسِدُ مَضْرُوعٍ شَرِیْطٍ جَاسِدٍ سَدُ مَقْتِ کِیْسِدِ نَدَوِیْرٍ اَمْدَنْدَ یَعْقُوْبِ بن جعفر بن محمد عرض کرد که چنین بسند که برای سالن جان کندن سوئ و صافات میباید بخواند شما فرمودید که و الصافات بخوانیم حضرت فرمود که و الصافات را بر هر کس که بسند جان کندن گرفتار باشد بخواند البته حق تعالی او را بخشد و از دین پاک میگرداند و بسند معین از حضرت امام مؤمن علیه السلام منقول است که هر که از کربیدن عفر بن رسد بن یا ناسرا بخواند سَلَامٌ عَلٰی نَوْجٍ فِی الْعَالَمِیْنَ اِنَّا کَلَّلَکَ نَجْوٰی الْحَبِیْبِیْنَ اَنْتَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِیْنَ و بسند معین از حضرت امام مؤمن علیه السلام منقول است که کسی خواهد که از آمدن پیامت بکمال و آله و اوصیای کامل بدهد باید که بعد از هر نماز این ایه را بخواند سُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ وَ سَلَامٌ عَلٰی الْمُرْسَلِیْنَ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ و در حدیث دیگر وارد شده است که آن هر مجلس که بخواند و این ایه را بخواند گناهان آن مجلس میبشود سوئ و صافات از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سوئ و صافات را در شب بخواند و حق تعالی او را در دنیا و آخرت اقتدر ببار و عطا تو را که هیچ احدی از مخلوق عطا فرموده باشد مگر به پیغمبر علی با ملک شرف و او را داخل بهشت کرد و آنده و هر که از خواهد از اهل خانه اش حتی خادمیکه او را خدمت میکرده است سوئ و صافات از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوئ و صافات را بخواند حق تعالی شرف و نسا و آخرت با و کاملست و هر ما بدو از عزیز کرد و اندکی مال و خوشبختان بحدی که هر که او را بدین ایه بخواند در دینش بهر رسد و بلاش از البراق جهنم حرام گرداند و در بهشت از الله او را شهرت بنا

در خلاص سوره ها

و خانها بخوان چون شب نیست ستم شود و ضد بخواهی بخوانی سوال نمودی و از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که این سوره را در شب جمعه بخواند حقیقتاً
 کما هان و را بیا مرزد **سوره جاثیه** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
 هر که سوره جاثیه را بخواند تا او را حق است که چشم را ببندد و از غر و شش را بشوید و بار بار بخواند
 صلی الله علیه و آله بوده باشد **سوره احقاف** از حضرت صادق علیه السلام منقول است
 که هر که در هر شب جمعه سوره احقاف را بخواند در دنیا حافی با و رسد و از غر و روز قیامت
 این گردد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سوره کما جاثیه را بخوانی هشتاد و پنج
 نوبت خواندن آنها بیاید خدا را حمد و شکر دنیا کنی که نوبت نلایه آنها بشمار است و تو
 بدرستی که نبی که از خواست و بخت و در دنیا خواهی بخواند از دهرهاش تسبیحی خوشی و بران
 مشک و عنبر میزدن بدو و بدرستی که حقیقتاً درم میکند نلایه کتند و خواننده این سوره
 ها را درم میکند هفتاد و یک سال و از ایشان و مصاحبان و خوشان او را در روز قیامت
 عرش و کرسی و ملک مقرر میدارند و استغفار مینمایند **سوره محمد صلی الله**
علیه و آله از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره الذین که را بخواند
 گناه نکند و در دنیا خود شک بهم نرساند و بفقر هرگز مبتلا نشود و هر که از یادش آید
 خونی با و رسد و هفتاد و یک سال که محفوظ باشد تا بمیرد و چون بمیرد حقیقتاً غنی باشد
 بغیر و فرسند که نماز کند و ثواب نماز ایشان را و باشد و چون از قبر برخیزد ایشان هرگز
 او را مشایهت کنند تا او را محفل ایمان از خوفهای قیامت بماند و در ایمان خدا و رسول صلی
 الله علیه و آله باشد **سوره الفتح** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حفظ نماید
 اموال و زمان و بندگان خود را بخواند سوره آنا فتحنا الله ورسوله و سبب که کسی که بخواند
 این سوره ملا و امت نماید در روز قیامت شادی از جانب قیامه او را ندائی کند که همه
 خلایق بشنوند که توان بندگان غلصه ای ایمان که او را ملحق گردانید بندگان شایسته
 او را داخل بهشت بخواند و بداند و از شراب و هر چه هست که با کافران و مشرکان است با و بخواند
 و در بعضی روایات وارد شده است که هر که در شب قیامت یا در روز قیامت سوره آنا فتحنا الله ورسوله

حرف ثواب فرائد مشرقت

سنت بخواند در اشغال از بلاها محفوظ باشد و در حدیث دیگر منقول است که هر که در روز
اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد آیت فیتیله را بخواند و در رکعت
دوم الحمد و هر سوره که خواهد بخواند حق تعالی از او در روز گرداند هر یک از اینها را در اشغال و بیواسطه
حفظ و جانب الهی باشد تا سال آینده **سورة الحجرات** از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که سوره حجر مزین بخواند در هر شب یا در هر روز در هر یک از اینها باشد که زیارت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرب میشود **سورة النور** از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقول است که هر که صد و بیست و پنج بار در هر روز در نمازها واجب است بخواند
روزی و از فراغ گرداند و نمازش را بصدقه و صدقه و از احباب سالان بکند **سورة**
الذاریات از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره ذاریات را در روز یا در شب
بخواند خدا امر میدهد تا با صلاح آورد و وسعت دهد و زیاده را و سوره که در آن خبر و
بهر اینکه فور بخشد تا روز قیامت **سورة طه** از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر
صادق صلوات الله علیهما منقول است که هر که سوره طور را بخواند حق تعالی خبر و بنا و احسان
او جمع نماید **سورة الجین** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره یجم را در هر شب
یا در هر روز بخواند در میان مردم بخیر و نام نیک نفس نماید و کلماتش امری را برده شود و محبوب
دهای مردم گردد **سورة التین** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره
التین را بخواند چون از قبر برآید و بگذرد از راههای جهنم و از راههای
الرحمن از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره الرحمن را بخواند
او را در نماز یا در سبک این سوره در دل منافقان فراد نمیکرد و حق تعالی این سوره را در روز
قیامت بهترین صور ظاهر نماید و شیوه در صحیح عشر حاضر میگرداند و باید در محل
قرب و کرامت میباشد و حق تعالی با و خطاب بهر ما بکند و در دنیا و آخرت و دنیا را بخواند
و مداومت مینماید و خواندن آنرا میگوید خداوند آنرا و فلان پس ختم کند و کلمات ایشان را
سمند میکند و در بهر ما بکند هر که خواهد شفاعت نماید پس ایشان انقدر که خواهند
شفاعت مینماید پس ایشان میگوید که داخل جهنم شود و در هر جا که خواهد ساکن

در خواص سوره های قرآن

شود و پسند معبر از آن حضرت منقول است که مسجدی است که بعد از نماز صبح و روز جمعه سوره
 الرحمن را بخواند و هر مرتبه که بگوید **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** آن بگویند **لَا يَنْفَعُ الْفِتْنَةَ مِنْهُ إِلَّا**
وَقَبْرُ الْكَذِّبِ و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که سوره الرحمن را بخواند و در هر مرتبه که بگوید
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ آن بگویند **لَا يَنْفَعُ الْفِتْنَةَ مِنْهُ إِلَّا تَقِيَّتُ الْكَذِّبِ** اگر در شب بخواند و در روز
 شب بخواند شهید شده باشد و اگر در روز بخواند و در روز میمزد شهید مرده باشد
سُورَةُ الْوَاقِعَةِ از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در هر شب جمعه سوره واقعه
 بخواند خدا او را در وقت زاده و مردم زاده و سینه او گرداند و در دنیا بد حال و فقر و احتیاج نباشد
 بیند و هیچ فتنه و بلائی مبتلا نشود و از رفقای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد و این
 سوره مخصوص آن حضرت است پسند معبر دیگر از آن حضرت منقول است که هر که مشنان بهشت
 و وصفان باشد سوره اذا نزلت را بخواند و هر که خواهد وصف همت را ملا حظه نماید
 سوره آل عمران را بخواند پسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که
 سوره واقعه را در هر شب پیش از آنکه بخوابد بخواند و دنیا مند و دینا مند باشد شش ماه از
 نورانی باشد پسند معبر از اسمعیل بن عبدالحق منقول است که حضرت صادق علیه السلام
 فرمود که بیدم بعد از نماز خفتن و در کشتن نماز نشسته بنگرد و در آن دو رکعت را
 بخواند و مینه رود و ندکه هر که این دو رکعت را بکند و صد بار در این دو رکعت بخواند و در آن
 در آن شب از غافلان تنویند و اسمعیل گفت که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در این دو
 رکعت و بفرمان وقت قبل هوا لله بخوانند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول
 است که هر که در هر شب این سوره را بخواند هرگز فقر و پریشان نشود **سُورَةُ الْحَاجِّ**
و حَمْدُ اللَّهِ از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره حمد را بخواند و در آن
 نماز میزبانه بخواند و مناد و مناد نماز را عذاب نکند و در خود شرافت و اهلش بد حال و
 احتیاج نبیند **سُورَةُ الْحَشْرِ** از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سوره
 حشر را بخواند و جمیع خلق خدا از هشتاد و پنج و عرش و کرسی و حجاب آسمانی و هفتکانه و زمینها
 و هفتکانه و هوا و باد و مرغان و درختان و کوهها و اقیانوسها و ملکات و ملائکه و ملائکات

در خواص سوره ها

در شنیدن و از برای او استغفار کنند و اگر در از سر و پا در انشت میبرد باشد شهادت شریعه باشد
سوره الممتحنه از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیهما منقول است که هر که سوره الممتحنه را
 در نمازهای واجب سنت بخواند خدا دل او را با ایمان امتحان نماید و بدین اثر را نور دهد و بخود
 فرزندانش بقرود و توانکی مبتلا نشود **سوره صافات** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
 است که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره صافات نمازهای واجب سنت خدا او را در صفت
 ملک و انبیاء عطا دهد **سوره الجمع** **سوره المنافقین** از حضرت صفای علیه السلام منقول است که
 واجب لازم است هر که شیعه ما باشد که در نماز شام و خفتن شب جمعه سوره جمعه و سوره تسبیح
 ربك الاعلی بخواند و در نماز ظهر سوره جمعه متناوبت بخواند چون چنین کند چنان باشد که عمل
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله عمل نموده باشد و ثواب و جزا هشتاد و یک **سوره نعامین**
 از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره نعامین را در هر نماز واجب بخواند انشأ
 روز قیامت شیع او باشد و گواه عادل باشد که شهادت دهد برای او نزد کسی که شهادت او را
 قبول فرماید و او را جزا شود و او را داخل هشتاد و یک نماز از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 منقول است که هر که سوره مستحاضرا هم بپیش از خواب بخواند نمبر در حضرت قائم آل محمد صلوات
 علیهم اجمعین را در آن نماید و اگر نمبر او را در خواب حضرت رسول صلی الله علیه و آله بجا آید
سوره طلاق و تحریم از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره طلاق و
 تحریم را در نماز واجب بخواند خدا او را در قیامت پناه دهد از خوف اندوه و از آتش جهنم
 بآید و او را داخل هشتاد و یک نماز بجا آورد و محافظت نمودن حرمت این دو سوره زبیر
 که این دو سوره از حضرت رسول صلی الله علیه و آله است **سوره الملک** از حضرت صفای
 علیه السلام منقول است که هر که سوره نبارک الذی بید الملک را در شب در نماز واجب پیش از
 خواب بخواند پوسنه در امان الهی باشد تا صبح شود و در روز قیامت در امان الهی باشد تا
 داخل هشتاد شود و پسندیده حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که سوره ملک
 است که از عذاب فریض میگذرد و نامش در نود و یک سوره الملک است که هر که در شب بخواند بسیار
 عبادت و تلاوه کرده و بنویسده است و در انشت از غافلان نویسد و بدینکه من

در خواص سوره ها

در نماز و غیره بعد از نماز حقیقتی نشسته بخواند و پدرم در روز و شب هر دو را بخواند
 و هر که این سوره را بخواند چون بکمر منکر بقبله و در این چو از جانب پاهایش بپایند
 پاهایش با ایشان گویند که شما را از جانب راهی نیست بر آنکه این بند هر شب و روز بر پاهای
 ایشانست و سوره ملک را بخواند و چون از جانب شکست بپایند شکست ایشان خطاب نماید که
 شما را از جانب من راهی نیست بدرستی که این بند در من جاریست و سوره ملک را بخواند و چون از جانب
 زبان بپایند ایشان گویند که شما را از جانب من راهی نیست بر آنکه این بند هر شب و روز
 سوره ملک را تلاوت نموده و بر من جاری میساخت **سوره نون** از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که سوره نون را تلاوت کند و در نماز فرضیه یا نافله بخواند خدا او را ایمن گرداند از
 اینکه هرگز بفریب نیفتد و چون بپایند او را از فشار و غیره بخواند **سوره الحاکم**
 از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بیست و پنج سوره را بعد از آنکه خواند
 آن در فراض و نوافل از ایمان بخدا و رسول است بر آنکه این سوره در واقع حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام و معوی بن علی را و نیزه نازل شده است هر که این سوره را بخواند ایمان از او
 رد نشود و ناهنگام کردن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بسیار بخواند سوره سئل
 سائل را که هر که این سوره را بیست و پنج بار بخواند خفتی از بیست و پنج گناه از او سؤال نماید و او را
 در هشتاد بار رسول خدا صلی الله علیه و آله ساکن گرداند **سوره نوح** از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که ایمان بخدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله را در نماز خواند سوره نوح را ترک نماید
 بدرستی که هر بند که این سوره را برای خدا در نماز واجب و مستحب بخواند خدا او را در مسکن
 بنیکو کاران ساکن گرداند و سه هشتاد و یک بار او را کرامت فرماید و در هشتاد و یک بار او را
 هزار زن با و تزویج نماید **سوره البقره** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
 هر که سوره جن را بیست و پنج بار بخواند در دنیا از چشم جنیان و در میدانها و سحر و مکر ایشان محفوظ
 باشد و در هشتاد و یک بار از حضرت رسول صلی الله علیه و آله ساکن گرداند **سوره مزمل** این
 حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره مزمل را در نماز حقیقتی یا در نماز شب
 بخواند شب و روز آن سوره هر سه شاهد و گواه او باشند و زیادت خدا او را باز نماند

سوره نوح
متم

در خلاص سوها

نبی که زنده دارد و بمردن نبی که بمیرد **سُورَةُ الْمَدِّیْنِ** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که هر که در نماز واجب سوژه مدثر را بخواند بر خدا لازم است که او را در جوار
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم جادهد و در زندگانی دنیا هر که شفا و شفا و از دنیا
سُورَةُ الْفَاتِحَةِ از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که مداومت نماید
سوره لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ را با نیت خدا و او را بار بار رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بخواند
در جهت من سوژها و از حضرت او را بشارت فرماید بر و پیش خدا تا از اجزای زمین و آسمان
بگذرد و از **سُورَةِ الْاَنْعَامِ** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که
سوره هل انی علی الانسان را در صبح پنجشنبه بخواند خدا با او مشیت دهد و در چهار
دن و حورالعین را است فرماید با حضرت رسول صلی الله علیه و آله باشد و کینه و عین
از علی بن عمر منقول است که محمد بن امام علی النقی علیه السلام در روز شنبه حضرت
فرمود که در روز نورانی که منم که بخوانم در روز و شنبه حرکت کم حضرت فرمود که
هر که خواهد که خدا او را از شر و روز و شنبه نگاه دارد باید در رکعت اول نماز صبح
از روز سوره هل انی علی الانسان بخواند چنانچه حقیقتا در آن سوره مینماید که پس خدا
ایشان نگاه داشت از شر و روز و با استقبال ایشان فرستاد حضرت و خوشحالی و سرود
و شادی و در حدیث دیگر بن خطا که دارد است که حضرت امام رضا علیه السلام در صبح
روز و شنبه پنجشنبه در رکعت اول هل انی علی الانسان بخواند و در رکعت دوم
هل انی حدیث الفاتحه **سُورَةُ الْمَرْيَمَةَ وَالْبَنَاتِ** **سُورَةُ**
النَّازِعَاتِ از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره والمرسلات را
بخواند حقیقتا میان او و حضرت رسول صلی الله علیه و آله استثناء بیندازد و هر که هر روز
سوره عیم بنساء را بخواند از دنیا نرود تا بوقوع باریت که بمیرد و هر که سوره
نازعات را بخواند نمیرد مگر سبب را بد و معیوب نشود مگر سبب را بد و داخل بهشت
شود مگر سبب را بد **سُورَةُ عَبَسَ وَ سُورَةُ كُوْنَتْ**
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره عبس و کون

در خواص سورها

و سورۀ اذا الشمس كورت را بخوانند در حفظ الهی باشد از خصا شد و در سایر کرامت و جنت
 الهی باشد نازند و باشد سورۀ الانشطار و سورۀ المطففين و سورۀ الاشعاف
 از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورۀ اذا السماء انفطرت و اذا السماء
 انشقت داد و در وضیۀ نافله چنان بخواند خدا هیچ حاجۀ او را در دنیا و او را هیچ مایعۀ از خدا
 دور نکند و از رحمت و بیوسنی و نظر بکرامت های الهی نماید و خدا نظر رحمت او بداند و از خصا
 خلا بقا منع شود و کسبند بیکر از انحصار منقولست که هر که در نماز واجب سورۀ و بیل المطففين
 بسیار بخواند خفتگی از دنیا منبت برایش آید از شر جهنم باو کرامت فرماید و او را بی حسابی برسد
سورۀ البروج از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورۀ و السماء ذات البروج
 را در فراض بخواند چون سورۀ یغفر است خفتگی او را در دنیا منبت یا پیغمبر و مرسلان و صالحان
 محصور گردانند و ایشان او را باز دارد **سورۀ الطواف** از حضرت صادق علیه السلام منقول
 است که هر که سورۀ و السماء و الطواف را در فراض بخواند او را در دنیا منبت و خداوند و منبت
 عظیم بوده باشد و از رفقای پیغمبران باشد در جنت **سورۀ الاعلا** از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که هر که سورۀ سبح و ان لا اله الا الله را در وضیۀ نافله بخواند در دنیا منبت
 باو کوبند که از هر در دارد و نگاهشند که منبوی **سورۀ الغاشیه** از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که نماز و مت نماید بر خواندن سورۀ هل اینک حدیث الغاشیه در نماز واجب یا
 سنت خدا او را فرود ببرد بر جنت خود در دنیا و آخرت و در دنیا منبت برایش آید از عذاب جهنم
 باو کرامت فرماید **سورۀ الفجر** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بخوانند
 سورۀ فجر را در نماز های فرضیۀ نافله که آن سورۀ حضرت امام حسین علیه السلام است و هر که
 این سورۀ را بخواند در جنت جوار انحصار باشد **سورۀ البکر** از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هر که سورۀ لا اله الا الله را در نماز واجب بخواند در دنیا انجلیه صالحان معرفت
 شود و در آخرت معروف گردد که او را منزلت عظیم نزد خفتگی است در دنیا منبت و ثواب
 و شهادت و صالحان باشد **سورۀ الشمس و سورۀ البلد و سورۀ الضحی**
و سورۀ الرحمن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بسیار بخواند در روزی

در تلاوت خواندن انا انزلنا

باد ریشی سوره و التمس و خجها و سوره و اللیل اذا بغیته و سوره و الضحی و التمس و شرحها هر چند
 که تزد او حاضر باشد در قیامت برای او شهادت دهد حتی مو و پوستش کوشش و خون و
 عرونی و عصبها و استخوانها و جمیع اعضا او خفگی بفرماید که من شهادت شما را قبول کردم
 از برای بنده خودی بملئکه بفرماید و این هشتاد و چهار که او اختیار نموده و عطا کند کوارا با فضل
 و رحمت از برای بنده من **سوره الین** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
 سوره و الین را در روز انصر نوافل خود بخواند عطا فرماید از هشتاد و چهار که بپسندد
سوره العلق از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز یا در شب سوره
 او را با اسم بکند بخواند در آن روز یا در آن شب بی چنان باشد که شهادت میدهد باشد و خدا او را
 با شهادت محشور گرداند و چنان باشد که در راه خدا در میان الشکر و سول خدا صلی الله علیه و آله
 جهاد کرده باشد **سوره الفلق** پسند معنی از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره
 انا انزلناه قبله الفدر را بلند بخواند چنان باشد که شهادت میدهد باشد و در راه خدا بکشد
 و اگر او استخوان بخواند چنان باشد که در راه خدا شهادت میدهد باشد و در خون خود در دنیا و آخرت
 هر که در راه بخواند خدا هر گاه از کاهان و از جوانان و از پادشاهان و از بزرگان و از فقرا و از غنیان
 هر که سوره انا انزلناه در نماز فریضه بخواند صدای از جانب جعفر علیه السلام آید که خدا از کاهان و از غنیان
 ترا امر بدین عمل را از سر گیر و پسند معنی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که پیش از طلوع
 افتاب قل هو الله احد و انا انزلناه را بخواند در هر روز یکبار مینماید و هر چند سعی نماید
 شیطان و پسند معنی از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که بعد از هر یک از خصلت
 در روز جمعه هر نوحه شریف از رحمت خود هستند هر بنده را آنچه خواهد از عطا بفرماید پس
 هر که سوره انا انزلناه را بعد از عصر و از جمعه صد مرتبه بخواند حق تعالی آن نوحه رحمت و مثل
 از او عطا فرماید و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون بشاه مبارک و ضامن
 در هر شب هر دو نوبه انا انزلناه را بخواند و چون شب بیست و سیم در آن باشد خود را حکم
 بمار و کوشهای خود را بکشد از برای شنیدن عجایب از آنچه خواهد دید و پسند معنی از
 انحضرت منقولست که اگر کسی در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان انا انزلناه را هزار مرتبه

در بیان احوال ائمه اهل بیت

بخوانند چون صبح کند یقین او شد بدو محکم شده باشد با عنایت نمودن میسر چون که
 ما است از عرابی مضایق و نبشایان مکرر بیچین بگردن خواب و شاهد نماید و شنید
 معنی از حضرت صادق و علیه السلام منقول است که هرگاه منوی بر دانا از لایه های شش
 بخواند و در هر مرتبه چون برسد به نثر لا اله الا الله که آنرا دارد و بر جامه بپاشد یا شنید
 سهلی یزد و کفایت از آن جامه میکند و دعا بگوید الحمد لله الذی زفنی ما الخجل به فی
 التایس فی اوری به عورته و اصل من یزنی و عدا له یکند پوشش ز فراخی نعمت باشد نا
 ایجا مکنه شود و بسند معتبر منقول است که چون حضرت امام رضا علیه السلام جامه نو میپوشید
 فدعی ایضا طلبند و ده مرتبه تا از لایه های او ده مرتبه قل یا ایها الکافرون
 برانظر میخوانند و بعد از آن بر جامه میپاشد و میفرمود که هر پیش از پوشیدن جامه چنین
 کند پوشش ز فراخی عیش باشد اما دام که ناری زان باقی باشد و بسند معتبر از حضرت ابو
 منقول است که چون خضعا جامه نو بپوشد و عطا فرماید یا بکر وضو سازد و در کفایت بگذارد
 و در هر کفایت بعد از هدایت الکرسی و قل هو الله احد و اما از لایه های بخواند بعد از آن چند کند
 خداوند یا که عورت او را ایجا میپوشد و او را در میان مردم زینت بخشید و کلمه لا حول و لا قوة
 الا بالله بپاشد بگوید و کسی که چنین بگوید در ایجا معصیت خدا نکند و بعد از آن بگوید یا ایها
 باشد خدا ملکی بوی کل کرد آنکه تقدیر خدا کند و از برای او استغفار نماید و او را دعا و رحم کند
 و در روایت دیگر فرموده شده است که هر که فدعی بکریم و یا بزدان فدح و بزد و سی و پنج مرتبه
 سوره انا انزلناه و از آن فدح بخواند و ابر بر جامه خود بپاشد پوشش دهد و وسعت باشد نا
 جامه مکنه شود و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که از برای هر ده از بلاها سبوتاوه
 میگوید و از آن پس میگوید سی مرتبه سوره انا انزلناه فی لیلۃ القدر بر آتش میخواند پس از آن
 میا و نیز میخواند از آن پس پنج روز وضو میپاشد و پیش از آنکه آبش تمام شود و دیگر آب برود و پیش از آن
 و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که هر شبانه روز هفتاد و شش مرتبه سوره
 انا انزلناه بخواند خضعا از او ملک خلق کند که در سی و شش هزار سال ثواب از او بپوشد و حق
 تعالی ثواب زاد و هر از مرتبه مضاعف گرداند با آنکه بعد از طلوع صبح پیش از نماز هفت

در بیان احوال انبیا

هر شب بخواند و بعد از نماز صبح و هر شب و در اول و آخر شب از نافله هر شب و بعد از نافله بیست
 و یک مرتبه و بعد از نماز عصر و هر شب و بعد از نماز غفلت هفت مرتبه و چون بخت خواب برسد باز
 هر شب چون چنین کند حقیقتا هفت خبر یا و کرامت و ما بدانند که شش روز و یک شب که بر او صلوات فرستند
 و وماند که در امان خدا باشد از آفات و آسایش و ستم آنکه حقیقتا نظر رحمت بوی و افکند و در هر نماز
 برای او یکصد بار یا هر چه آید آنکه حقیقتا خاندانی و خلق نماید که هر یک از طول و عرض هشتاد و نعل
 باشد و بلند بیست و شش ذراع افغانه را بر کند از ملک که برای او طلب هرگز شکست ندارد و نیاست
 و حقیقتا مضاعف کند تا نواب که هر سال هر روز هزاره ریش پیچ آنکه ثواب اعمال جمیع خدایان را
 در یک روز با عطا و نایب بدست می آید و در امان خدا باشد هفت آنکه حقیقتا ملکی خلق نماید که گفت
 او بزرگوار و هفت سال و هفت من باشد و در موضع هرگز از زمین او موی نیفتد و هرگز
 نفوذ حق و ان و استغفار کند برای صاحب این عمل و در تمام روز و در هر صاع و علیه السلام
 منقولست که نو یک روز یا مائمه می باشد نو سوره انا انزلناه فی القرآن است و نو
 که هر که این سوره را بخواند نماز او در عین حال و در وقت قبول میشود و ثوابش مضاعف گردد
 و هر که این سوره را بخواند دعا کند دعا بشیخ و بلوغ محفوظ با لارود و مستحجاب گردد و هر که این سوره
 بخواند محتاج و در دلهای مردم بهر سده هر که حاجت از کسی خواهد چون نذر و در این سوره
 بخواند حاجتش برآورده شود و هر که از باد شاهی یا ظالمی نرسد در وقت که نظرش بر او افتد
 این سوره را بخواند از شر او امن گردد و کسی که یا شخصی متاعه و عیال داشته باشد این سوره را
 بخواند بر خصم غالب آید و خواننده این سوره هنوز فارغ نمیشود از خواندن که برایش نیرای و از انش
 جهت نوشته میشود و از دستش امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در شب صد مرتبه این
 سوره را بخواند پیش از صبح هفت مرتبه بخواند و بیست و هفت مرتبه بخواند که شخصی بجدت حضرت
 صادق علیه السلام عرض نمود که هشت و شصت مرتبه بخواند و در پیش از حال اندیده ام دعا فرما که خدا
 مرا پیشتر کرامت فرماید حضرت فرمود که چون بپوشیده که مشغول جماع شوئی سبب آنست
 بر طریقی است از آن بگذارد و هفت مرتبه انا انزلناه بخوان و بعد از آن مشغول شو و چو حل
 ظاهر شود در شب هر وقت که از هیلو بپلوی کنی از دست بر جان نیاست و نافع کند و هفت

در خواندن اترنناه

مرتب آن سوره را بخواند شخصی گفت که چنین کردم هفت پیر از بی یکدیگر خدا مراد وی کرد و
 پسند معین منقول است از ای عمر که گفت بسیار حاله پشیمان شد از فقر و احتیاج بخدمت
 حضرت امام محمد تقی علیه السلام نوشتم حال خود را مختصر فرمود که مژده است کن بر فرات سوره
 انا انزلناه تو حیا الی قوم من یکسال خواندم و اثری ندیدم بار دیگر بخدمت حضرت نوشتم حال
 خود را و عرض کردم که انخواندن التوره ففعی من سید حضرت بن نوشتند که انرا که یکسال خوانده
 کامیست الحال سوره انا انزلناه را بخوان من چنین کردم بعد از آنکه وفای بنای را در قمری را داد
 کرد و وطنه برای من و عیال مقرر کرد و مقرر کرد و بکل کرد و بصر فرستاد یا نصرت هم برای من
 مقرر می فرماداد و من از بصر نامه نوشتم بخدمت حضرت امام علی التقی علیه السلام و بعد از آن
 مهربان را دادم و فرستادم و در آن نامه نوشتم که بپید حال خود را عرض نمودم و من چنین
 نوشت عمل کردم حال خود بدست است بخوام بفرمائی که ابا اکفا کم در خواندن سوره انا انزلناه
 بخواند در نمازها واجب است یا در غیر نماز هم میساید خواند و انرا از اش بفرمائی که چه
 مقدار را بخواند حضرت نوشتند که هیچ سوره از قرآن از آن مکن که کوچک و نه بزرگ و از
 خواندن انا انزلناه در شب و روز صد مرتبه کامیست پسندیدم حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 منقول است که هر که بعد از نماز عصر مرتبه انا انزلناه بخواند مثل الحاکم جمیع خلایق تواند
 کرامت فرماید و پسندیدم معین منقول است که حضرت امام محمد تقی علیه السلام چون در ماه
 داخل می شد در روز اول ماه دو رکعت نماز میکرد و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه
 قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز این مرتبه بود
 صدق من می نمود و سالها نماه را با این عمل میبرد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 منقول است که هر که سوره انا انزلناه را بعد از صبح مرتبه و روز و زوال شمس مرتبه و بعد از
 عصر مرتبه بخواند و هزار ملک در بیست سال ثواب این را بنویسد فرمود که هر که هفت مرتبه
 بعد از طلوع صبح بخواند هفتاد صفا از ملک هفتاد صلوات و هفتاد رحمت بر او فرستند
 و در حدیث دیگر فرمود که هر که سوره انا انزلناه را هر مرتبه در روز و شب و هزار مرتبه در
 روز پنجشنبه بخواند حق تعالی از آن ملک خلق نماید که گفت در سال و هفتاد سال و هفتاد

در خواص سوره ها

بزرگتر باشد و در بدن او هزار هزار مو خاف کند و از هر موئی هزار هزار زبان بیافریند که هر زبان
 بقوت جمیع انس و جن استغفار نماید برای خواننده این سوره و خفتن ثواب استغفار ایشان
 دو هزار هزار مرتبه عفتا گرداند و تسبیح منقول است که ابوعلی بن راشد بخندت حضرت امام
 علی علیه السلام عرض نمود که شما بحدیث بن البرج نوشته بودید که هفتین سوره ها که در نماز واجب
 خوانند انا انزلناه و قل هو الله است و بر من شوار است که این دو سوره را در نماز صبح بخواند
 حضرت فرمود که بر تو کران نباشد و الله که فضیلت و سوره است و تسبیح منقول است که
 حمزه بخندت حضرت صاحب الامر علیه السلام نوشته که از اباء شما پرسید است حدیثی که عیسی
 از کسیکه انا انزلناه در نماز بخواند چگونه نمازش مقبول نمیشود و وایتی دیگر پرسید است
 که نمازیکه در آن قل هو الله بخواند مزی و مقبول نیست و در وایتی دیگر پرسید است که هر کس
 نماز واجبش سوره هجره را بخواند خیر دنیا و دین پیدا میکند پس با جا پز است که هر روز او را دو سوره را نوازش
 نماید حضرت در جواب نوشتند که ثواب این سوره ها که بشمار سید است خواست اگر سوره را که
 ثواب در آن سوره بشمار سید باشد نوازش کند قل هو الله و انا انزلناه بخواند از برای فضیلت
 این دو سوره ثواب این دو سوره را میساید با ثواب این سوره که نوازش کرده اید اگر چه این دو سوره را
 بخواند هم جایز است و نماز شما تمام و کامل است ولیکن نوازش افضل کرده خواهد بود **سوره**
البقره از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که سوره البقره را بخواند از شکر
 بزرگتر گردد و بن پیغمبر صلی الله علیه و آله برای او کامل شود و در زمان ملک داخل مؤمنان کامل
 مبعوث شود و خدا او را رحمتاناید حسان اسان **سورة الزلزال** تسبیح مغیر انحضرت
 صادق علیه السلام منقول است که ملا بهم رسانید و خواندن سوره او از زلزله بیدار است که
 هر که در نمازهای نافله این سوره را بسپا خواند هر که خدا او را بزرگتر و صاحب عفو و انعام
 عظیم بنیامشاند که خدا او را باین افتخار بزرگتر و در وقت جان کشدن ملائکه و کوارتی
 جانب پروردگارش نرزد و بیاید بر بالای سرش باشد و ملک موت از جانب جنت حال
 بگوید که بار حق و ملا را سر کن باد و سخنانی که خدا بخواند سوره او از زلزله بسپا یاد
 کرد و این سوره نیز سفارش ملک موت کند پس ملک گوید که حق تعالی که مرا چنین امر فرمود

زُدْ خَوَاصَّ سَوْنُهَا

که سینه و زان و پشت و پا و عروق و بکم و زان امر نکند فضر و حشر نکند پس ملک موت زود باشد
ناپرده از پیش دانه مؤمن برگیرد و جای خود را در بهشت پیدند و بعد از بدیدن او را امر نماید
که فضر روح بکن پس ملک موت در غایت ملائمت سالی فضر روح او بکند و هفتاد هزار ملک
روح او را مشایخت کنند و روی بهشت سازند و پسند مغیر از حضرت امام رضا علیه السلام
منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که چنان مریدان را از اولت بخواند و عیال
است که تمام قرآن را خوانده است **سوره العادیا** از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره و العادیا با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
محشور شود و در بهشت آن رفقای آنحضرت باشد **سوره الفاتحه** از حضرت امام محمد باقر
منقول است که هر که سوره فاطر را در شب تا نلاده نماید خدا او را از مشرک دجال در دنیا و آخرت
جنت در آخرت مانا بخشد **سوره التكاثر** از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره
الهیکم التكاثر را در نماز واجب بخواند حقیقتا ثواب صد شهید برای او بنویسد و هر که در نافه
بخواند ثواب پنجاه شهید برای او بنویسد و در نماز واجب هر فصلی که با او را نکند
و پسند مغیر از آن حضرت منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که سوره الهیکم
التكاثر را در وقت خواب بخواند خدا او را از عذاب بزرگ نگاه دارد **سوره العصر** از حضرت
رسول الله علیه و آله منقول است که هر که سوره و العصر در نماز یا نلاده بخواند خدا او را در دنیا
باروی نورانی و در دنیا خندان و چشم روشن و خوشحال معیشت گرداند او را داخل بهشت گرداند
سوره الهمزة از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره وبل لکل همزة را در نماز یا نلاده
فریضه بخواند خدا فقر را از او دور گرداند و روزی او را فراخ گرداند و او را امیر مبدع نماید
سوره الفیل از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در نماز یا نلاده
واجب سوره الفیل را بخواند برای او شهادت دهند و ثواب صد شهید بدهند و کوهی کلوی که او
از جمله نماز کند آن مکان بوده است حقیقتا نلاده و نلاده است که شهادت شمارا قبول کرد
ایمان که او را بیعت داخل بهشت کند که او را و عمل او را و دست و پا درم و ایضا از آنحضرت
منقول است که هر که سوره ملائکه را از شب تا نلاده نماید چون معیشت بر آید از شب تا بهشت

در فضیلت سوره‌ها

سوار شود تا بر سر مانده نور بنشیند بدانکه مشهور است اعملاء آنستکه یکی از این دو سوره را بگفتار
در نماز واجب نمیتوان خواند بلکه اگر خوانند با هم مینمایند و هیچکس این است حکم و الصلحی و الم شریح
سُورَةُ الْمَاعُونِ از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سوره ارا را بخواند
بکند تبایلین یاد نمازهای فریضه نافله بخواند از جماعتی باشد که خدا نماز و روزه ایشان را قبول
فرموده است و او را در قیامت با اعمال دنیا محاسبه نکند **سُورَةُ الْكَوْثَرِ** از حضرت جعفر بن
محمد علیه السلام منقولست که هر که سوره انا اعطینا را در نمازهای فریضه نافله بخواند خدا در
قیامت او را از عوص کثرات هدایت و او را در هر دو سجده طویله در سجده حضرت رسول صلی الله علیه
الجاهد و سوره **الْكَافِرِينَ** از حضرت امام علی علیه السلام منقولست که هر که سوره قل یا ایها الکافرون
و قل هو الله را در نماز فریضه بخواند خدا او را در هر دو سجده طویله در سجده و او را در هر دو سجده طویله
شفیع باشد تا اتمام او را از دیوان شقیها محو نماید و در دیوان سعادت بنویسد و او را در هر دو سجده طویله
سعادت بنماید و او را شهادت بپیشانی او میدهند و معیشت گردانند و بسند صحیح از حضرت امام علی علیه السلام
منقولست که هر که سوره قل هو الله ثلاثه را بخواند یا ایها الکافرون ربع قرآن و بسند معتبر
از آن حضرت منقولست که هر که در هر دو سجده طویله یا ایها الکافرون و قل هو الله اصد بخواند خدا
تعالی بپای او شریک از برای او بنویسد و بسند معتبر از حضرت امام ابوحنیفه علیه السلام منقولست که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله در سفری نماز کرد و نماز با حضرت امامان کردیم و در رکعت اول قل یا ایها الکافرون
خواندند و در رکعت دوم قل هو الله و چون فارغ شدند فرمودند که از برای شما ثلاثه قرآن و ربع
قرآن خواندم و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بخواند قل هو الله و قل
یا ایها الکافرون را در هر دو سجده طویله و در رکعت اول نماز پیشین و در رکعت اول نماز
شام و در رکعت اول نماز شب نماز احرام و نماز صبح که هوا بسیار روشن شود باشد و سوره طویله
توان خواند و نماز طویله در هر دو سجده طویله یکبار و شد است که در این نمازها در رکعت اول قل هو الله
احد بخواند مگر در نافله صبح که در رکعت اول یا ایها الکافرون بخواند **سُورَةُ الْفَتَةِ** از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره اذ جاء نصر الله را در نماز فریضه یا نافله بخواند
خدا او را بر جمیع دشمنان نصر دهد و چون از قبر برخیزد آید با آن نامه باشد که با گردان نامه خان

در خواص سوره ها

از شرط و از انچه چشم و نگاهت بوده باشد و بر هر چه که بگذرد و از انچه در تنی دهد تا داخل پیش شود و از برای آوردن بنا از اسباب خیر و نقد و حقیقتا بکشا بد که بخاطرش خطور نکرده باشد و از روی آن نداشته باشد سوره ای که از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون سوره نبت یا ای هب یا بخوانید لعن و نفرین کند بر ابو طه که از جمله نکت نیک است که آن بوده نکت بیستمی صلی الله علیه و آله و آنچه آورده است منتهو سوره الاخلاص پسند معبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره قل هو الله را بکشد بخواند حقیقتا برای برکت و سستد و هر که دومر تبه بخواند حقیقتا بر او و اهله برکت فرستد و هر که سه مرتبه حقیقتا با و اهله برکت بخواند برکت دهد و هر که دوازده مرتبه بخواند خدا در پیش او و از دین و دنیا و آخرت بر او و اهلش برکت دهد و هر که بیست و یک مرتبه بخواند بر او و اهلش برکت دهد و هر که بیست و یک مرتبه بخواند خداوند و دعا همان کاهان بیست و پنج سال او را پیش از بغیر از خون ناحق و مال مردم و کسب که چنانچه صد مرتبه بخواند خدا او را از هر چه از دست دهد که از مزمانه بداند و هر که از انچه که او کرده باشد بخواند نشان از او بخشد و کسب که از هر مرتبه در شب بار و بخواند بمنزله ناجای خود را ببیند یا دیکری را و ببیند و پسند معبر از ان حضرت منقولست که چون حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله بر سجد نماز کرد و نود و نه مرتبه که هفتاد و نه مرتبه از نماز کرد که هر سئل علیه السلام در میان ایشان بود از انچه سئل علیه السلام پرسید که بچه عمل مستحق این شده بود که شما برو نماز کنید گفت سبیل پنجاه قل هو الله بخواند یا بناده و نشسته سواره و پیاده در رفتن و برگشتن و هبند معبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که صد مرتبه قل هو الله را در وقت خواب بخواند خدا تعالی کاه پنجاه ساله او را بیاورد و پسند معبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که خود را حفظ نماید از شر مردم بخواند سوره قل هو الله و میخواند یا استعوذ کن و بخوان و میخواند و کن و بخوان و میخواند یا استعوذ کن و بخوان و در پیش سو کن و بخوان و میخواند بالای سر نظر کن و بخوان و میخواند یا بنظر کن و بخوان و اگر خواهی که نه خا که جایی را چون نظرت بر او افتد سه مرتبه بخوان و هر یک مرتبه که بخواند یا بنظر کن و بخوان و میخواند یا استعوذ کن و بخوان

در خواص سوره ها

چون آنکشان را چنین نگاه دارند از نماز و بیرون آید و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که یک روز بگوید و بیخ نماز کند و در آن بیخ نماز قل هو الله بخواند با و خطاب کند که ای خداوند منم از نماز که در نماز گذارند بخوانند و پسندم غیر بگو منقول است از حضرت که هر که برای یک هفته بگوید و قل هو الله در آن هفته بخواند و پیرم بر بدن ای که همیشه با الله در دست دگر فرمود که هر که او را مریض پیش بیاورد و در دست او قل هو الله از برای دفع آن بخواند او را اصل الشی است و در دست بگوید بگو و گوهر که ایمان بخواند و روز قیامت شسته باشد یا شسته باشد بعد نماز واجب بخواند قل هو الله الزکات نماز بگوید سبکه هر که بعد از فرضه قل هو الله بخواند خدا را و خیر دنیا و آخرت او و کرامت فرما بدهد گناه او و بپزد و مادر او و فرزند او بپزد و مادر او را بپزد و پسند صحیح از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که سوره قل هو الله را بعد از نماز صبح بازید مرشد بخواند و از نزد بر کاه لازم نشود و هر چند بدنی شیطان بر خاک مالیده شود و بستاند از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسی که بر خنجر خواب و بپازد و مرتبه قل هو الله بخواند خدا خانه او و خانه همایکانش را حفظ نماید و بستاند معجز از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که در وقت خواب قل هو الله بخواند و چنانچه بخواهد هر ملک موکل گرداند که او را حراست نماید و ان شاء الله از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در وقت خواب قل هو الله بخواند گناه پنجاه ساله و آخرت بد شود و بستاند معجز از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که یک مرتبه قل هو الله احد بخواند چنان باشد که مثل فرات و مثل نوری و مثل تخمیل و مثل ذبور و خوانده باشد از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بموضع نایغ نایغ بخواند فاطمه علیها السلام اعظم نیکو است فرمود که بی مطیع انحضرت باشد پس هر که حضرت فاطمه را فرزند او داد و سنت را در وی می رساند و هر مرتبه قل هو الله احد بخواند و بیخ فاطمه سؤال نماید و ان شاء الله بامر الهی را بپزد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که را صدای غایب غایب شود و در دست بخواند یکسایه سوره فاتحه و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند و در دست روی خود بکشد از آن بر طرف شود سوره الفلق و سوره الناس معجز از حضرت صادق علیه السلام

خواص معوذتین

منقول است که سبب اول معوذتین آن بود که حضرت رسول صلی الله علیه و آله شیعیان رسانید
 حیرت بل علیه السلام این دو سوره را آورد و لغویان بحث کرده اند و بسمند معین رضا بر منقول
 است که حضرت صادق علیه السلام امامت را کردند و نماز شام و معوذتین خواندند و بعد از فراغ
 فرمودند که این دو سوره از قرآن است و از حضرت امام رضا علیه السلام شنیدم معین منقول است که هر که
 در مصیبت و طفولت تعهد نماید در هر شبی خواندن فل اعوذ برب العالمین و فل اعوذ برب الناس
 هر یک سه مرتبه و فل هو الله را صد مرتبه و اگر نتواند بچهار مرتبه حفظ کند از او دور گردند ^{دیو}
 و مریضه های را که عارض طفلان میشود و اسهال و فساد معده و غلبه خون را ناسن پیشه ما را
 که تعهد نماید و من این نماز را از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که در شب گفته
 و فرمودتین و فل هو الله بخواند با وضو و کتبی که ای نبی خدا بشارت باد که خداوندت را
 قبول کرد و بسم صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بعد از نماز جمعه سوره
 حمد را یک مرتبه و هر یک از معوذتین و فل هو الله را هفت مرتبه و آیه الکرسی و آخر سوره
 براءه را صد بار کم در سوره انقیام الخ هر یک یک مرتبه بخواند که هزاره کارها ن او باشد
 از جمعه تا جمعه از عمر بن خالد منقول است که در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودم
 در راه خراسان و کبک را منحصر بودم و مرا امر فرمود که غالبه را سن کن چون راست
 کردم و در شب پیشه کردم حضرت را بسیار خوش آمد پس فرمود که ای عمر چشم حق است
 برای دفع نا بتر چشم در کافری سوره حمد و فل هو الله و معوذتین را بنویس و در غلا
 شب نشسته غالبه بگذارد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود نا بتر چشم زدن حق
 است و این نبی که چشم خود در دوزخ بگذارد یک مرتبه نا بتر کند پس اگر از نا بتر چشم ترسیده
 سه مرتبه بگوید ما شاء الله لا قوة الا بالله العلی العظیم و اگر یکی از شما زنی کند که خوش
 اینده باشد چون از منزل خود بیرون رود و فل اعوذ برب العالمین و فل اعوذ برب الناس بخواند
 که از چشم با وضو نرسد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که کسی که در خواب
 نرسد در وقت خواب معوذتین و آیه الکرسی بخواند **فقیر** در بیان فضل
 و شرایط و ادب است و این مشتمل است بر چند بنج **بجمل** در بیان فضیلت

در ادب عبادت

دعا و خواهاست قبل فکر افضل عبادان و نزد بکثر نذر اهلها فریبند بجناب
الحاجان طریقه دعا و نضرع و مناجات است بکثرند دعا و مناجات بقیان بلدان و ضفاد
کماله الهی نادر میگرد و نوکل و نفوذ بجناب مقدس او پیشتر میشود و موجب قطع طم
و علا یقین خلق میشود و همین طریقه از جمیع ائمه صلوات الله علیهم منقول است که بعد
ادای فرایض و سنن پیوسته مشغول نضرع و مناجات بوده اند خصوصاً حضرت سید الشهدا
علیه السلام چنانچه حضرت امام باقر علیه السلام فرمود که **وَ قَالَ رَبِّکُمْ اَدْعُوْنِیْ اَسْتَجِبْ لَکُمْ وَاِنَّ الدِّیْنَ کَسْبُکُمْ**
عَنْ عِبَادَتِیْ سَبَّحُوْهُ خَلُوْا بِحَقِّیْ دَاخِرِیْنَ یعنی گفتند در کار شما که بخوانید مراد جمیع مطالب
نا دعا می باشد شما را مستجاب کنم بعد از آنکه که انعام است که نکر می نمایند و سرگشته میگردند از عبادت
من و در و باشد که داخل جنت شوند یا مدت و خوار می در احوال باشد بسیار از ائمه اطهار
علیهم السلام منقول است که مراد از عبادت را این بود عایشه خاتون حضرت علی علیه السلام از امر دعا فرمود
و دیگر و علا استنظام نموده و بعد از آن دعا را عبادت شمرده و مراد دعا را نکر خوانند
و برتر کش و علا دخول جنت فرموده و در موضع دیگر میفرماید که **وَ اِذَا سَأَلَکَ عِبَادِیْ عَنِّیْ**
قَالَ فِرَیْقٌ لِّیْ حَوْءٌ الدِّیْنِ اِذَا دَعَا فَلَیْسَ بَیْنِیْ وَاُولَئِکَ مُؤْمِرٌ لِّیْ لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُوْنَ
که هر چه را میپرسد که چون سؤال نمایند از توندگان من از صفت من بپرسد یکی دو کرم
با گفتند دعا کردن من که آهسته عا کت یا بلند پس یکی با ایشان که من نزدیک با ایشان به
و لحاظ و لطف و رحمت و مستجاب میگردانم دعا را گفته اند در هنگامیکه مرا خوانند
پس با یکدیگر میگویند که ایشان گفته اند دعا کردن که از ایشان طلبیده یا آنکه چون من اجاب
میکنم در دعا با یکدیگر ایشان اجابت من کنند و جمیع نکات گفتنی و با یکدیگر ایمان آورند و بگویند
من در اجابت دعا با ایمان خود ثابت باشند شاید که راه راست یا بند و برتر شود صلاح
خود پی روند و بسند معتبر منقول است که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسیدند که کدام دعا
بهتر و افضل است حضرت فرمود که هیچ عبادتی بهتر نیست نزد حق تعالی از آنکه از او سؤال نمایند
و از رحمتهای غیره باشد که نزد او نیست طلب نمایند و هیچ کس نزد خدا دشمن نیست و بدو نیست از کسی
که بکثر کند از عبادت الهی که دعا است و از عطاها و رحمتها الهی سؤال نمایند و از پست تر

در باب طاعت

عبدالعزیز منقول است که حضرت حنفی علیہ السلام فرمود که ای مایه طاعتی و بگو که هر چه
 مقدر شده است خوانده شد بدو سبب که نزد خدا مقبول هست که آن بتواند رسیده مگر
 بدعا و مسئلت و اگر کسی دعا خود را بدین روش خواند و سوال نماید از خدا چیزی را و نپندارد
 پس طاعتی با عطا کند امپس هر که در این دنیا میگوید یا الله بر او پیش می کشند و در حدیث
 دیگر فرمود که بر شما باد بدعا بدو سبب که شمار از هر بختی که حاصل نمیشود بقیان مثل دعا و
 نزل میکند طلب کردن حاجه کوچک یا بزرگ خود که آن حاجت بدو سبب که حاجه کوچک و بزرگ
 همه بدو سبب خداست در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام میفرمود که بخوبی
 بمن این اعمال نزد حق تعالی در زمین عا است فرمود که حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام دعا اینها
 میکردند و پسند معنی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که دعا جوئی مؤمن اینست
 برای دفع دشمنان و عیود و بخت که آن دین مؤمن بر او است و نور اسمان و زمین است و در
 حدیث دیگر از آنحضرت منقول است که بصری فرمودند که بخوبی بدان که شما را هر چه بخواه
 که شما را انجام دهد از شتر شما شما و شما را روزی زاده گرداند کند بلی فرمود که دعا کنید
 و بخوانید و در کار خود را در شب روز بدو سبب که جوئی مؤمن دعا است و حضرت امام رضا
 علیہ السلام فرمود که بر شما باد بچوئی پیغمبران که آن دعا است و حضرت رضا علیہ السلام فرمود
 که دعا از غیره بهتر کارگزار است و فرمود که دعا و تمسک و فضا را هر چند از اسمان نازل شد نازل
 و محکم گردیده باشد و فرمود که بسیار دعا کنید که دعا کلید جمیع خیرها است و مؤمنی غیر از این
 همه حاجتها است و بگوئی که اینها را نمیتوان رسید مگر بدعا و در حدیث دیگر فرمود که بر تو باد دعا
 که شکر جمیع دردها است و از حضرت امام موسی کاظم علیہ السلام منقول است که هر بلای که برسد
 مؤمن نازل شود و بخواهی دعا بنماید و نزل کند البتة آن بلا بطول میانجامد پس بر شما باد بدعا و
 حضرت عیسی خذ و نعلان و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که دعا کنید پیما را از خود را
 بیصاف و دفع کنید انواع بلاها را بدعا و حفظ کنید ماله های خود را بدعا و در کوه بدو سبب که هیچ
 مرغی بلام نیامد مگر آنکه تسبیح خود را نزل نماید و حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام فرمود که دفع کنید
 موخها را از خود بدعا پیش از آنکه نازل گردد و بخوبی خداوند یکداند از شما فتنه و انواع گناه و الزام

که هر که از فضل علی علیه السلام
 نیکوایان و قیامت و مؤمنان

در اخراج عاقلان

بیرون آورده و خلافت را فرموده که تسوی مؤمن نند و میانیان بسبب که از بالای کوه بیابان آمد
 دارند و بدینا سبب است و در هیچ نوعی بطاوت عیشی از بندگان بر طرف نمیشود مگر بکاهان
 ایشان اگر استقبالی کنند بلا در دعا و نضرع و نایب و نوبه را بشان نازل نخواهد شد و اگر دینیکه
 بآن نازل شود و نعمت از ایشان زایل گردد بخدا پناه برند و نضرع نمایند بابتیهای درشت سینه
 نور زنده عبادت و بندگی در کاهان بکنند البته خدا هر اسدیر از ایشان با صلاح
 آورد و هر چه بخواهد از ایشان سلب نموده با ایشان بر میگردد و از حضرت جنان علیه السلام
 منقولست که سچین است که باها هیچ ضرر نمیکند و اگر در دهنگام بگناه و شدنها در دهنگام
 کردن بعد از گناه و شکر کردن در دوزخ شده و در حدیث دیگر فرمود که هر چه عاقلان و نیکوکاران
 از جاهای چند فقر فرموده که گمان نداشته باشند زیرا که بند هرگاه ندانند که در پیش از گناه
 دعا بسیار میکنند و در حدیث دیگر فرمود که هر که از چهار چیز عطا فرماید و از چهار چیز محروم
 نمیکند و بند هر که را عطا دادند از جانب محروم نمیشوند و هر که را استعفا کردند و ندانند و از
 قبول منبر ما بند هر که را شکر عطا کردند و نعمش را زباده نمیکند هر که را صبر دادند از اجر و ثواب
 محروم نمیکند است **مختصر** در توضیح مجلی از شرایط و ادب عاقلان و نکات چون دعا و عاقلان
 و سخن گفتن و عرض نیاز کردن است **مختصر** فاضل العالی است باید که ادبی معنی دعا را بداند و بفهمد و با
 حضور قلب عاقلان و اقلان را بداند که در حاجت طلبند و خالوقی که در عجز و ناتوانی مثل او بند است
 نمائند همان قدر از عاقلان بکند حاجت طلبند از خداوند عظیم الشان که خالق و رازق و مالک همه
 امور است و استغاثه میکنند ظاهر است که اگر کسی حاجتی بخلاق و عرض کند چند چیز را رعایت میکند
 اول آنکه نداند که چه میگوید و اگر از روی سب و بیخبر عرض کند بدین بزرگی دلش از آنچه میگوید
 خیر نداشتند اگر سپاسش نکند بخواش نیز اعجاب نخواهند کرد پس در یکام مواجبات
 خداوند خود باید که دلش خیر باشد از آنچه میگوید و بر زبانش جاری میشود و از بزرگو و جاهد
 و اهتمام طلبند و بدو بجا خیر خود را عاقلان نباشد چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که
 خست عاقلان بخواهند دعا بکنند که از دل غافل صادر شود و فرمود که چون برای چنین خود دعا بکنند
 چنین دعا نکنند که دلش از آن غافل باشد و خیر نداشتند و لیکن باید که جهد سعی کنند تا

در دعا و عبادت

او در دعا و حضرت صادق علیه السلام فرمود که خدا مستجاب نمیکند دعا بجز آنکه با دل نیت و صفا باشد
 دعا کنند و در حدیث دیگر فرمود که خدا مستجاب نمیکند دعا بجز آنکه با دل فراموش کار غافل
 کنند پس هرگاه دعا کنند دل خود را با خدا در بند پریشان کنند که دعای شما مستجاب است و چه
 آنکه کسی که شخصی برای رفع شداید یا و پناه میبرد به غیر الله پرستنده ملازم نمیکند دعا و عبادت
 با و پناه میبرد تا هنگام شدت و بلا بیکدیگر و میسر و روان داشته باشد که با و پناه برد هیچ
 بامدی که در درگاه حال و در حالت نعمت دعا و تضرع کند خدا البسی فور نعمت فراموش نکند نادر
 حال شدتها و سختیها که پناه با و بر نجات میزوی برآورده شود با آنکه هیچ کس نیست که بخواهد
 صدق را در گونه احتیاج در آورد پناه و عبادت بچنانی بخشد از بدی نیاید چنانچه پسندید صلیح
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که کسی که پیش از نزول بلا پیوسته دعا کند چون
 بلا نازل شود دعا تر مستجاب ملایم که میگوید که این صلا اشنا بیست و دعا او را از آسمان
 منع نمیکند و کسی که پیش از نزول بلا نرسد و پیش از نزول بلا دعا کند برای رفع آن بلا خدا
 آن بلا را هرگز با و نیاید و در حدیث دیگر فرمود که کسی که خواهد که دعا او در شدتها مستجاب
 شود باید که در هنگام رضا و نعمت غائبان بکند و برین مضمون احادیث بسیار است پس آنکه
 کسی که بخاوند حاجت را در حدیث غائبان برای او نمیکند که مرضی طبع او باشد و از چیزهای
 که گرامت دارد اجتناب نماید تا چون حاجت را بخواهد برآورده شود همچنین در درگاه خدا
 هر که عبادت و بندگی و اطاعت الهی بیشتر کرده است دعا و عبادت با جانش نزد پیکر است چنانکه
 مقدس نبوی درین حدیث فرموده اند که دعا بعمل صالح او را بر پند اخلاص از کمال نیت
 و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که هرگز دعاها آنست که صادر شود از پس پراکن
 از عینها و صفات مذموم و پس هرگز کار و در مناجات بسبب غفلت و با خلاص دعا و عبادت
 عباد حاصل میشود پس هر که فرج و خوف شما بسیار شود پناه بخداوند خود برید و کسی که معسر
 منقول است که شخصی نزد حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که خستگیا منفرمایید که دعا کنید تا
 دعا شما را مستجاب گردانم و دعا میگوید مستجاب نمیشود حضرت فرمود که دعای شما برای آن
 مستجاب نمیشود که وفا نمیکند به پیمانها بیکدیگر خستگیا از شما گرفته است و عمل نموده با و امر را

در شرائط دعا است

ممود نه مناه و حقیقتاً منبر را بد کرده و فاکند به عهد پیمان من نا وفا کم به عهد پیمان شما و الله که شما
و فاکند از برای خدا نیز وفا میکند از برای شما و از نوع بکار منقول است که حضرت امیر المؤمنین علیه
و فاکند که حقیقتاً و حق نمود و حضرت علیه السلام که بگوید که در داخل از خانه های من نشوند
مگر نادر طای ظاهر ناله و در دیده ها اشاع و در سینه ها پاکیزه از کثافت حرام و شبهه و بگوید ایشان که
بدانند که از هیچ پلای نشاء دعا مستجاب نمیکند هرگاه مظهر کسی نرود و باشد و حال کسی بظلم در دشت و
باشد و در ابواب سابقه کن شد حدیثی که هر که خواهد که دعایش مستجاب شود باید که کسبش را
حلال کند و این امری ظاهر است که هر چند ادعای قرب باید و میشود دعایش بقبول پذیرد بکسر است
چنانچه نود باید شما همان ظاهر هر که در پیش پیشتر است محال خبر در آن است و اینها چنانچه سابقاً
کردیم هر چند مناسب است با عل و قابل پیشتر بشود و باطل است معاضه و باید و میشود و ما یعنی که
از قبض هست از طریق باطل هر چند باطل کامل میشود و باطل و محبت باید و میشود و قبض پیشتر
قابض میشود چنانچه از طریق باطل است چنانچه باطل کامل معرفان خداوند است که از او حاجتی مطلبند
و سابقاً بجای اشاره کردیم که هر که خدا را بحد و معرفه شناخته در حوزان معرفت از او قبض پیشتر
و از خداوند شناخته خود سؤال نمیکند پس هر قدر که از مراتب قدرت و رحمت و کرم و عظمت و
جلال و سایر صفات کمال تمام گل میشناسند تا اثرات آن صفات با و زاده غایب میگردد و باین
مغیر اشاره در آن حدیث که با شما پسندیدیم منقول است که من تو را گمان بگویند خودم که نمی رود
هر قدر که گمان و بمن بگو تراست من با و بگو ترا معامله من با و بکنند معبر از حضرت امام موسی
کاظم علیه السلام منقول است که جائز از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام سؤال نمودند که چه
علت دارد که ما دعا نمیکند و دعا ما مستجاب نمیشود حضرت فرمود زیرا که شما کسب دعا نمیکند
که بنده شماست و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون دعا کنی که گمان که حاجت در دعا
داشت و حدیث دیگر فرمود که اگر کسی از شما خواهد که از خدا هر چیزی که سؤال نماید با عطا
کند باید که از همی درم مایوس نا امید باشد و از غایت امید نداشته باشد پس چون خدا
اینجا را از دل او باید هر چه سؤال کند با عطا کند این مغیره را ب سؤال از مخلوقین هم ظاهر است
که هر که عظمت باید شما را پیشتر میداند و سخت صلاک خزانه و کرم او را پیشتر میداند و نوع

در شرایط دعا کردن

عظما از او زیاده داد و پادشاه نیز در خور موقع او و شناسائی و باو عطا میکند و بدینسان سخن
 چنانچه است و این رساله کجا پیش بقضیل آن ندارد و میسر از شرایط است چنانچه نصیب العز و الحاح دارد
 است و الحاح نزد مخلوقین باغبانان کی حوصله و فائز که ایشان بدانند است و استحقاق و شایستگی
 بسبب معنای لطف و رحمت نامشاهی که نزد او در سؤال بها العز و الحاح تمام میشود و آنچه از حضرت امام محمد
 باقر علیه السلام منقول است که والله الحاح بمنما بدینکه مؤمنی را حاح بخورد مگر اینکه خفیه حاح باشد
 بر میاورد و حضرت صادق علیه السلام فرمود که خفیه حاح مکر و و نه من میباید و الحاح کردن مکر و
 یکدیگر در سؤال و این را از برای خود پسندید و و شایستگی که از او سؤال نمایند و از برای نزار و نه
 طلب نمایند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که خفیه حاح مکر است بدینکه طلب نمایند از حضرت
 حاجه را پس الحاح نماید و دعا خواه مستجاب شود دعا او و خواه نشود و حضرت جعفر بن محمد القاسم
 علیه السلام فرمود که بنده چون دعا میکند خفیه ای بپوشد و مقام برادر در دعا باشد و او استقامت که
 استعجال نکند و در حدیث دیگر فرمود که خفیه حاح را بدینکه از خود را میداند در دعا میکند
 دعا میکند و لیکن دوست میدارد که حاجت را خود را بیان کند و نگردد و اگر کند نزد او بشمار از ادب
 دعا بخفیه کرد این دعا است یا که کی مان خفیه حاح را طلب کند و و شایستگی که از او دعا بپوشد
 پنهان باشد و این نیز بگوید و از یاد در شایستگی است چنانچه از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام منقول
 است که یکدعا بخفیه میاوردی بهتر است از هفتاد دعا که اظهار نماید و و شایستگی که از او دعا بپوشد
 عظمی باشد و استقامت بدینکه مؤمنان بگوید و در جمیع ایشان دعا کند نیز خوب است
 و اگر منظور را چیزی را نشنود و حضرت شهر بن رقی علیه السلام فرمود که دعا بپوشد و از یاد باشد و در جمیع دعا
 کردن بهتر است و بر کائنات انقاس مؤمنان و اجنبا غای ایشان است و خود را در شایستگی
 و رحمتی غای که بر ایشان نازل میشود داخل گردانیدن و از عظمی است چنانچه از حضرت امام محمد
 باقر علیه السلام منقول است که چهل نفر که جمع شوند دعا کنند الله دعا ایشان مستجاب است و اگر
 چهل نفر هم نرسد چهل نفر که هر یک ده مرتبه خدا را از حاجتی بخوانند الله دعا ایشان مستجاب است
 ایشان را مستجاب میکند و اگر چهل نفر نباشند یک نفر خدا را از حاجتی بخواند الله دعا ایشان مستجاب است
 الله خداوند عز و جل چهل دعا بشمار مستجاب میکند و در حدیث دیگر فرمود که چهل نفر

دستخط و امضاء

ع می‌شوند برای عامی که آنکه در فتنه متفرق می‌شوند عای ایشان مستحجاب شده است و فرمود
نه پدرم را حاجتیکه درو می‌باید تا آن و اطفال را جمع می‌فرمود و دعا می‌کرد و ایشان این
می‌گفتند و در حدیث دیگر فرمود که دعا خوانند و این گویند در ثوابش یکصد هفتصد
نهایت مؤمن و فانیست که مظنه استیجاب دعا است زیرا که خفگی بعضی از ماله‌ها و مکانه‌ها را در
استیجابات جنل کرده است اینچنین حضرت عثمان علیه السلام منقول است که طلبت طلب
بغار در چهار ساعت نزد و دیدن بادها و کردیدن ساها بعضی اول پیشین و نزد آمدن
باران و نزد و پنجاه اول فطر از خون مؤمنی که می‌شد شود و بر زمین بدر سپید درگاهها
در این اوقات می‌کشانند و در حدیث دیگر فرمود که دعا در چهار محل است و تا نزد
و بعد از نماز صبح بعد از نماز شام و بعد از نماز ظهر و حضرت مبلوئین علیه السلام فرمود که
غیبت شمار بدیده از در چهار وقت نزد خواندن قرآن نزد از آن و نزد آمدن باران و نزد
ملایکات کردن و وصف برای شهادت و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هفت
و نه که خدا را بخوانند می‌هاست منقول است که چون حضرت صفای علیه السلام از آله طلب
حاجت داشتند نزد و آن شمس طلب می‌شود و چون این اراده می‌نمودند اول چیزی قصد می‌کرد
و خود را بسوی خوش می‌کردند و بعضی می‌رفتند و حاجات خود را می‌طلبیدند و حضرت امام
محمد باقر علیه السلام فرمودند که خفگی از بندگان خود در دست می‌باید هر چند که بسیار دعا
کنند پس شما باد دعا کردن در سجده طالع اوقات بدر سپید این ساعت که در راه
آسمان کشوده می‌شود و حاجت‌های غنیمت برآورده می‌شود و حضرت صادق علیه السلام فرمود که
در شب ساعتی هست که هر کس بخواهد که در آن ساعت نماز کند و خدا را بخواند الله و اعلى
مستجاب است در هر شبی که باشد آن بعد از نصف شب است تا بقدر سلس شب بگذرد و در
حدیث دیگر فرمود که سه وقت است حاجت‌بند از خدا محجوب نمی‌شود بعد از نماز واجب نزد
آمدن باران و نزد ظاهر شدن معجزات جمعی از خدای در زمین و حضرت مبلوئین علیه السلام
فرمود که کسب که بسوی پروردگار خود حاجت باشد در سه ساعت طلب نماید و ساعتی در نزد
جمعه ساعتی که در آن شمس می‌شود که در آن وقت بادهای رحمت می‌وزد و در راه آسمان

در باب عاقبت

گشاده میشود و رحمت الهی بر دل میگردد و در خروشن با و از میاید و یکساعت را خشت قرآن
 طلوع صبح بدستبکه در سجده و ملکت اندام میگردد از جانب حق تعالی که با کسی هستند که در
 این وقت توبه کنند تا توبه اش را قبول کنیم یا کسی هستند که سوال کنند و اعطای کنیم یا کسی هستند
 که طلب مژده کنند تا کاهن را بپایان بریم یا کسی هستند که حاجت داشته باشند عرض کنند
 تا حاجتشان برآوریم پس اجابت نماید و آنوقت داعی خدا را و طلب نماید و نیز بدین
 طلوع صبح تا طلوع آفتاب که آن در خیل است در روزی از سفرها کردن برای تجارت و عیال
 است که خداوند روزی را بندها بخود پیوسته بود و فرمود که درهای آسمان را برای شما
 میگشاید در پنج وقت نزدیکان را از نزد جهاد فی سبیل الله و فرزندان و نود خواندن
 قرآن و نزد زوال آفتاب و طلوع صبح و حضرت صادق علیه السلام فرمود که ساعتی
 که در آن ساعت دعا مستجاب میشود در روز جمعه نیست که امام از خطبه فارغ شوند تا
 و شبکه مردم نیاز بخیزند و ساعت دیگر آخر روز جمعه است تا فرو رفتن آفتاب و حدیث دیگر
 فرمود که ساعتی است که دعا مستجاب میشود و آن حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقولست
 که حضرت فاطمه علیها السلام فرمود که آن حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم شبندم که منم
 در روز جمعه عشا است که هر مسلمانی که در آن ساعت دعا بخیزد چنانچه طلب نماید یا دعا
 فرماید که یا رسول الله کدام ساعتی است که بخواهم بفرماید یا دعا بخیزد و در پیش
 امام زین العابدین علیه السلام بفرمود که هر روزی که بخواهم بفرماید یا دعا بخیزد که نصف روز
 آفتاب غروب کرد مرا اعلام کن که من دعا کنم و بستانم که معین آن حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که فرمود که بر تو باد دعا کردن در وقتیکه در سجده باشی که بنده در سجده از جمیع
 احوال بخدا نزدیکتر است هشتاد و نه بار دعا بخیزد و او را بضرع زیاده مدلت و شکستگی است
 چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگاه شما را وقت بفرماید دعا کنید
 که روزی از شما حاصل نمیشود مگر وقتیکه از برای خدا احوال کرد و در منوچه خدا کرد و
 علامت است که در حدیث فرمود که چون بدن تو بشعیر آید و بلور و چمنانند
 گریان شود پس در دعا اهتمام کن که رحمت الهی منوچه تو گردد و هنگام اجابت است

در زیارتها

شما احدی را نماند که در طلبید و با و چیزی نماند و اگر حاجتی به او داشت و در شوق بود
 یا نماند که در طلبید و با و چیزی نماند و اگر حاجتی به او داشت و در شوق بود
 اگر کسی حاجتی دارد که در روزگار بماند حاجتی دیگران را و سبب حاجت خود نمیکند باید
 که با اول حاجت دیگران را مقدم میدارد که آن کس را خوش آید که او اهتمام بشود آن دیگران زیاد از خود
 دارد و این معنی و این را در اولی حاجت او است و آنکه آن حاجتی که خود دارد برای دیگران میطلبند
 که بماند که با و حاجت خود را بخاطر بماند که آن حاجتی که خود دارد برای دیگران میطلبند
 و آن کس با آنکه در هنگام حاجت خواستند دیگران را با خود بماند که آن کس با و حاجت خود را بخاطر
 اینده طبع کرد تا آنکه او می بیند و فکر خود نباشد و دیگران را از او و شکی که احتیاج با و میسرند و او
 نکند چنانچه حق تعالی در سوره فاتحه الکتاب چنین تعلیم بندگان فرموده که در عرض جنادت و طلب
 استغاثت بکنان را با خود بماند که آن کس با و حاجت خود را بخاطر بماند که آن کس با و حاجت خود را بخاطر
 شما دعا بکنید و مخصوص خود نکند و آنکه دعا با شما بماند که آن کس با و حاجت خود را بخاطر
 صاف در طلب است و منقول است که هر کس چهل مؤمن را مقدم دارد و از برای ایشان دعا کند بعد از
 آن برای خود دعا کند دعا بشود و آن کس با و حاجت خود را بخاطر بماند که آن کس با و حاجت خود را بخاطر
 و عاقبتی و در نزد شما دعا بشود و آن کس با و حاجت خود را بخاطر بماند که آن کس با و حاجت خود را بخاطر
 فرمود که نزد بکرین با حاجت دعا نماید دعا بشود و آن کس با و حاجت خود را بخاطر بماند که آن کس با و حاجت خود را بخاطر
 ملکی موکل است دعا بشود و آن کس با و حاجت خود را بخاطر بماند که آن کس با و حاجت خود را بخاطر
 کردی عطا میفرماید و حضرت شافعی علیه السلام فرمود که دعا از برای مؤمن خود عطا میفرماید و آن کس با و حاجت خود را بخاطر
 باعث زیادتی و در دنیا بشود و بلاها را از دفع میکند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که
 هر مؤمنی که از برای مؤمنین و مؤمنات دعا کند خدا بعد هر مؤمنی که کشته است و خواهد آمد
 از اول تا آخر دنیا مثل آنچه برای ایشان برای ایشان دعا کرده است و او بر گرداند و بدو شکی نیست
 در دنیا مثل هر کس که بجهت مؤمنین و مؤمنات دعا کند که بجهت مؤمنین و مؤمنات دعا کند که بجهت مؤمنین و مؤمنات
 گویند که برود کار این بنده در دنیا برای ما دعا میکند ما را شفاعت دهد در حق و پس خدا را شاکر
 شفیع او گرداند و شفاعت ایشان بجا می آید و از این رو هم بر ما شام منقول است که گفت **اللهم**

کتاب فی الجواهر

چند بار در عرفات دیدم که هیچ کس عوف را از او بیاد نداشت و همه نوشته ست با همان بلند کرده بود
 و این بار در وسط هندوی و جاری بود و سجده که بر زمین به سجده و هیچ کس مردم فارغ شدند و در
 بر کشتن با و گفتیم که هرگز نمی توانیم بخوبی نماندیم اما گفتند که در آنجا که دریم مکان برای خود
 زیرا که از حضرت امام مرتضی کاظم علیه السلام شنیدیم که میفرمود که هر کسی برای برادرش از خود دعا
 کند در غیبت او از عرش او زاندا کنند که از برای قبوله نماز را بر برادرش از برای او دعا کردی و می توانی
 که صد هزار حقوق مضاعف و از آن کم برای یکی که ندانم مستجاب می شود و این دعا را حضرت علی بن ابی طالب
 علیه السلام میفرمود که هرگاه مایه کشته شود که مؤمنی برای برادرش میفرمود دعا می کند یا ندانم از راه
 نیکی نام میکند با و می گویند که بنویس برای برادرش دعا می نویسی برای او می کنی و او
 از تو دعا می پذیرد و از برای برادرش دعا می کنی و از برای برادرش دعا می کنی و از برای برادرش دعا می کنی
 کند و برادرش خود شاکست و نور است و نور از برای برادرش دعا می کنی و از برای برادرش دعا می کنی
 و برادرش دعا می کند با و می گویند که بنویس برای برادرش دعا می نویسی برای او می کنی و او
 ای آنکس که خدا را گناهان و عیب های تو را پوشیده است و تو عیب های خود را پوشیده می بینی و نظر کن و خدا
 شکر کن که عیب های تو را پوشیده است و بداند که خدا نیت خود را بر او می شناسد و از حضرت جعفر
 میفرمود که چون ظلمتی بر کسی افتد و نور بر او ظاهر شود و بر کسی که بر او ظلم کرده است عیبش را و عیب
 و نماز که شخصی بگوید که من نور و ظلم کرده و نور از من می کشد که اگر من نور و ظلم کرده و نور
 و از راه و مستجاب گوید و اگر من نور و ظلم کرده و نور از من می کشد که اگر من نور و ظلم کرده و نور
 از جمله ادب عالم است که خدا را پیش از این عالم را چنانچه بزرگواری عظمی و وجود و کم شناسد که خدا
 نعمت های او را بخورد و دیگران مایه کند او را این نعمت ها شکر کند چنانکه اگر کسی بزرگواری عظمی و وجود و کم
 عرض کند از ادب نیست که ابتدا شروع بعمل کند بلکه ادب آنست که پیش از مطالب را دانسته باشد
 خود بزرگواری او بکند و حق تعالی در سوره که محمد این را از برای تعلیم فرموده است که پیش از عرض حاجت
 حمد و ثنا فرموده و خود را مرجمانیت و رحمت و سایر صفات لطیف رحمت شناسد و بعد از آن
 عباد را بر وسیله امام الحاج عریض سروده و هر که حاجت طلبا از او دعا و در خور توانایی خود کند از این
 مناسبت بعد از آن طلب استعانت و هدایت را به واسطه اهل بیت خود میفرمود

در شش بطرعا

موافق و عاقل الهی موجب برید غم است و حسن طلب نیست که خود را ندید که پیوسته احسان کرده اگر اکنون احسان نیز نمائی بعد نیست غمهای خدا را بر دیگران یاد کردن نیز حسن طلبی است که چون بپدر عاقل احسان کرده سزاوارست که بمن نیز احسان بکنی چنانکه شخصی نزد بزرگمرد و وضعدار نشین برای او میخواند و گویمهای او را نادیده میگردد که بر او نیز کرم کند و خدا را و او را ندیده است که بمن نیز در عالم الهی است و اینچون گناهان آدمی موجب محروم شدن از خیرات و سعادت است پیش از دعا استغفار از گناهان نماید که تا موجب دفع موانع شود و بعد از ثنا و اقرار بجناب ^{مقدس} حق حاصل شود که دعا بخیش برود هم برآورده شود و بر این مضامین حدیث بسیار است چنانچه منقول است که حضرت علی علیه السلام عرض نمود که دعای جامع مرا تعلیم فرما حضرت فرمود که خدا الهی یکن که چون خدا الهی گردد هر که نماز میکند برای خود دعا میکند سبک بود بمعنی الله من حمد یعنی خدا مستجاب کرد دعای حمد کنندگان خود را و در حدیث دیگر فرمود که هرگاه یکی از شما خواهد که او خداوند و خورشید باشد و خورشید را بیدار خواهد نمود و اینها را کند باید که ابتدا کند ثنا و مدح خداوند عالمیان و صلوات بر محمد و آل محمد علیه السلام بعد از آن حاجت خود را بطلبد و در حدیث دیگر فرمود که اول خدا را بصفات کمال مدح کن پس ثنا کن و از این بقیهها و شکر کن پس اگر بدگاه خود بکن و بعد از آن سوال کن و الله که هیچ بند از گناه بدو نمیباید مگر اگر از بدگاه خود در حدیث دیگر فرمود که هرگاه حاجتی داشته باشی بپدر و ثنائی پروردگار خود بگو پس بدو شنید که کسی که حاجتی از پادشاه طلب میکند باید از برای او مهشامی کند از ثنائی بهترین سخنان که بران فایده دارد که او را آن سخن شناید و فرمود که بدو شنید که شخصی غل مسجد حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله شده و در کفستان او گذاشته و از خدا آنرا سوال کرد حضرت فرمود که این بند را بخیل کرد بر خداوند خود و دیگر عالم و در کفستان او کرد و بعد از آن خدا را ثنا گفت و صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و ثنائی حضرت فرمود که حاجت خود را بطلب که خدا عطا منبهر نماید و از ده هزار شرط دعا صلوات فرستاد و شنید بر سر یکوال محمد صلی الله علیه و آله و سلم زیرا که اگر کسی حاجتی بدگاه پادشاه دارد مناسب نیست که تخفیه را از مقرران آن پادشاه بفرستند تا ایشان شفیع او باشند و اگر ایشان هم شفعا عنه نکند چنانکه آن پادشاه مطلع بدستور با ایشان تخفیه داده و مقرران او را موازش فرجه او را خوش میباید

در شرایط استیضا

و حاجتشن دار و امید کند و ایضا کبک مختوب بزرگوار پس نوزان بزرگوار مدح او کردن و از برای
او مطلب طلبیدن هر چند محتاج آن طلب نیست یا شدن محبوب بآن بزرگوار از خوش میاید
که مختوب او را ستایش میکنند این استیضا صلوات موجب قبول دعا میگردد نکسر لطیفه
کاملی درین باب و بیان شفاعت کبری کند شمس تفصیل این سخن را در شرح صحیفه کامله بیان
کرده ایم و کسند معین از حضرت صادق علیه السلام منقولست که دعا مختوب است آسمان و مستجاب
شود تا صلوات بر محمد و آل او صلوات الله علیه هم نفرستند و در حدیث دیگر فرمود که هر که دعا
کند و پیغمبر صلی الله علیه و آله را یاد نکند دعا بر بالای سرش آید و چون صلوات
و سنن بالا میبرد و در حدیث دیگر فرمود که هر که از اجل حاجتی باشد اول صلوات بر محمد و آل
صلی الله علیه و آله بفرستد و بعد از آن حاجت خود را بطلبید پس دعا خود را بخند کند صلوات بر
و آل محمد صلوات الله علیه هم بدرستیکه خدا اگر بخواهد آنکه دعا را بفرستد دعا را قبول فرماید و بسیار
کند زیرا که صلوات بر محمد و آل او البته مقبول است و در حدیث دیگر فرمود که چون نام پیغمبر صلی
الله علیه و آله را بگویند و صلوات بر او بفرستند هر که بصلوات بر او بفرستد تقوی
او هزار صلوات بفرستد و هزار صفا و ملک و هیچ حلقی نماند مگر آنکه بر او صلوات فرستد
صلوات خدا و ملک که بر او پس کسی که بچنین رحمتی غنی نماید او جاهل و غافل است خدا و رسول
و اهل بیت را و نیز اند حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که صلوات بر من و اهلی
من نفاق را اذ دل بر طرف میکند و بر اویت دیگر فرمود که صداهای خود را بلند کند صدای
مهری که نفاق را از او ببرد و کسند معین از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
مربوبه بگوید یا رب صلی علی محمد و آل محمد صد حاجه او برآورده شود که به حاجت از حاجت
دینا باشد و بر اویت دیگر فرمود که هیچ عملی در اعمال نیکان نزار صلوات نیست و البته
که شخص بزرگوار و قیامت اعمالش را بپایان میکند و در حدیث دیگر فرمود که صلوات بر محمد و آل او
مهر خود را در میان او میکند و در حدیث دیگر فرمود که صلوات بر او بفرستد و بپایان
که حضرت صادق علیه السلام بگفت بن سبابه فرمود که بخوای نورانی بپایان بپایان که خداوند
مرا از آتش جهنم نگاه دارد گفت علی فرمود که بعد از آن از صبح صد و نوبت بگو اللهم صلی علی محمد و آل

دُرُش پادشاہ

[illegible]

در هر یک از اینها بنفشه درخت

اگر کسی گوید که هرگز از من چیزی نیاید عطا می‌کنم و گوید فعلی گشته و بعد از آن بیان می‌کند
 بعد بخودم و آن سال و روز را نهد و آن را در هر چه خواهد داد و او کرد و آن عطا نکرد و در این
 حال بگوید اینست بلکه عطا کرد و چو راست ظاهر شد که اکثر از آنها حال بود و چو راست شد
 و می‌دانست و از روی حالت سوال می‌پایند و خضر امیر بنی‌الاعرابین و امیر السالطین در حدیث طایفه
 صحیفه کماله باین مضمون اشاره فرموده که ای خداوند که می‌تواند هر چه را که خواهد و از سببها اگر کسی گوید
 که هرگاه چنین باشد عطا می‌فرماید و در زیر که هر چه صلاح می‌تواند و از آنست البته خداوند العجل می‌آورد
 جواب می‌گویم که ممکن است که بیک امری بدون دعا مضلی در عطا او نیاید و مضلی شرط دعا
 باشد پس مؤربوسه قسم است یعنی آنست که بدون دعا مضلی در عطا ایان هست تا از بدون دعا
 گرامت می‌فرماید و بعضی هستند که با دعا نیز مضلی در دادن نیست از مطلق مانع می‌فرماید و بعضی
 هستند که با دعا مضلی در عطا ایان هست و بی دعا مضلی نیست چنین امری عطا پس مؤربوسه
 است و چون ادعی بهتر از مؤربوسه خود می‌تواند کرد با بیکه در جمیع امور عطفه که بفرموده و می‌تواند
 دعا بکند و اگر حاصل نشود عطا پس مؤربوسه می‌باشد اگر حاصل نشود از دعا مایوس نشود
 و بدانند که البته صلاح آن در آن چیز نبوده که حقیقتا دعا پس را مستحجابان کرده با آنکه از اصل دعا
 کردن عطا نیست پس بنی‌اعباد آنها و مؤحبین نباشد و چنانچه حضرت صادق علیه السلام فرمود
 که دعا کن و مگو که آنچه مقدر شده است نخواهد شد بدو سپید دعا عباد است و نفسی
 این کلام بعد از این مدکور خواهد شد و چنانچه آنست که هر چه را شرعی چند نباشد
 و مانعی چند می‌باشد که ناشرایط بعین نیاید و آن موافق بوطرف نشود ثم از فضل بهتر است
 نمیشود مثل آنکه حقیقتا فرموده که نماز کند تا نماز را یا مازم نماز را شرایط هست که اگر بدون
 آن شرایط بعین آورد مقبول نیست پس اگر کسی نماز را و وضو بکند نماز نکرده است و مستحق
 است از شریعت و همچنین مانعی چند از نماز می‌باشد و چنانچه فرموده اند که نماز مؤحبین نیست
 اگر کسی نماز کند و جمیع قیام را بجا آورد و ناظران قیامی که موجب عذر و مانع است مانع است از آنست
 ناظران در وقت هیچین اگر طبعی که بیکه در وقت سهل است یعنی اگر با شرایط که مفسر است
 بخورد و چیزی که منافی فعل او باشد یا چنانچه او ندانست یا می‌کند پس اگر بپوشد و بدون سختی

در مستجاب شدن دعا

که یکی از شرایط عمل آنست بآیا بیکمال نزاکت که متعالی است بخورد و عمل نکند که منتهی طبع خطا نشود و خواهد بود و همچنین دعا را شرایط هستند چنانچه سابقا بدانستنی از نصیحت و زاری است و بعد از آن دعا را در وقت نماز و خورند حلال و نفی می کنند تا وصلوات و غیره اینها از شرایط و دفعه را اینست که گفتی هر روز از اینها که احلال کنند دعا بشود مستجاب شود منافاه با وعده الهی ندارد و چون این معنی در ضمن احادیثی که سابقا در باب شرایط مذکور شد به وضوح پیوسته این کلمات است **و چنانچه** آنست که گاه هست که خشکی دعا بپایان می رسد منیر نماید و مصلحت در ناخیر این باشد تا با برمی آید که در این وقت با وضو و پیشانی با اینها می رسد او دعا کند در دنیا او در مرتبه نرسیده باشد کرد و اگر بزرگ دعا بود و از او در دنیا دعا کنی و بان در حیات عالمه نرسد و در دنیا باشد که حاجه مؤمنان مستجاب شود و انقدر و بعد از چند سال با و بدهند چنانچه مفقوست که از حضرت صفی علیه السلام پرسید که اگر ایا میشود که دعا که می رسد شود و در رسانیدن با و ناخیر شود فرمود که بلی با پیشانی او در حدیث دیگر فرمود که از وقت که مؤمن و هر روز **علیه السلام** از فرعون و فرعون فرزند خود ثانی فرمود که دعا شما مستجاب شد تا در شب که خدا فرعون را هلاک کرد چهل سال گذشت و کینند صحیح مفقوست که این بجزیرتی حضرت امام رضا علیه السلام عرض نمود که چندین سال است که از دعا حاجتی سوال میکنم و روا نمی گردد و از پدرش این حاجه رد و در چیز هم رد شد حضرت فرمود که ای محمد بن ابی هاشم که شیطان را برنجود راه مده که نور از او منتهی انا امید که دانند بعد از این که حضرت امام محمد باقر علیه السلام بمن فرمود که بعد از این که مؤمن از حضرت حاجتی سوال بینما بدو خدا ناخیر بینما بدو استجاب است و از این است که دوست میدارد مشیدن از دعا و ناله و زاری و از این حضرت امام رضا علیه السلام فرمودی که والله که این دعا ناخیر میکند و از مؤمنان منع منیر و باید در دنیا و آخرت با ایشان باشد و بهتر از اینچه در دنیا با ایشان باشد بعد از این که حضرت امام محمد باقر علیه السلام بمن فرمود که سزاوار نیست که دعا مؤمن در هنگام نعمت و رضا مثل دعا و نا شد در وقت شدت و بلا و ضیق باشد که همین که با و عطا کند سست شود و دعا را که کس پس باید که مؤمن هرگز از دعا ملال حاصل نشود بعد از این که دعا را در شبه و فقر و عظم فقر خدا هست بر تو با پیشانی کردن در دنیا

در مستحبات نشستن و نماز

بنیکما و طلب جلال نمودن و صلح رحم کردن و زینهار که نیز هنر از غذا و ن کرمین و متخاصم نشوید
احرم بدرستی که ما اهل بیت صلح میکنیم با کسی که از ما قطع میکند و احسان میکنیم با کسی که با
ما بدی میکند پس والله که در این امر عاقبت نیکو مشاهده مینماییم و بدانند که صحت انجیل اگر در دنیا
ند و عطا کنند بکر چنین عزیزان سؤال کرد و نعمت الهی در نظر او سهل خواهد شد و چون نعمت
لای بر مسلمانان بسیار است از احضر عظیم هست بجهت حقوق که از خدا یار و واجب میشود و ایمان هست
که مرتفعتر شود و حقوق الهی را اتمام یابد و موجب طمانان او گردد و بگویند که اگر بخواهیم بگوئیم که در این
من خواهد کرد گفتند ای تو کرم اگر بفرموده تو اعماد نکنم بگفته که اعماد خواهم کرد و حال آنکه تو بجهت
غذائی برخلاف تو که بر عباد دفع نموده خدا پیشتر داشته باش بدستبکه خدا بنوعی کرده با
عنا دفع نموده است که چون بندگان از تو سؤال نمایند از حال من بگو که من با ایشان نزدیک میشم
دعا می کند که مرا بخواند و بمنصرها بد که نا امید شود از رحمت الهی و بمنصرها بد که خدا
میکند شما را از مغفرت عظیم از جانب خود و فضل بسیار پس باید که اعماد شما بر خدا بازده باشد
از اعماد بر تو بکران و در کتاب خود راه هدایت بفرمان گمان شک بخداوند ناگهان شما آخر پدید
و انحضرت صادق علیه السلام مفرود است که بسیار است که جعفر علی را دعای مختصر مستجاب بفرمود
و ناچار مینماید نامی که او زباده دعا کند و در حدیث دیگر فرمود که گاه هست که مبتدا دعا
میکند پس مختصرا بمنصرها بد بدو ملک که او کند بدو که من حاجت او را مستجاب کردم و لیکن الحال باو
مدهند او دعا کند که من دستم را درم کرد او را و از اینشوم و گاه هست که مبتدا دعا میکند
پس مختصرا بمنصرها بد که روزی حاجت او را بدید که من میگذاورم و از اینشوم میباید و در حدیث دیگر
فرمود که پیوسته مؤمن باخیر حالت بنکواست و امیدوار رحمت خداست استقامت که استیصال
نکند که نا امید شود و نرود دعا کند از وی گفته که چگونه استیصال کند فرمود که استیصال آنست که گوئ
پس فادرم دعا کردم و اجابتش را بینیم و پسند مغفرت حضرت حشاش علیه السلام مفرود است که
روزی حضرت ابی خنیس خلیل الرحمن علیه السلام در کوه مینامید و میبکشت که چراگاه برای کوفته
پیدا کند ناگاه صدای شخصی بگوشش رسید از پی صدا و رفت بدیکه شخصی مشغول نماز است
و طولش داد و زده شمر است چون فارغ شد حضرت خلیل علیه السلام پرسید که ای بنده خدا از برای کی

در مستجاب شدن دعا

نماز میکنی گفت از برای خدا میمانم حضرت ابراهیم علیه السلام پرسید که آیا بغیر تو کسی از قوم تو مانده است گفت نه پرسید که خوز را که نواز کجا میدانی گفت در نایستان میوه این درخت را جمع میکنم و در زمستان با آن معاش میکنم فرمود که منزلت در کجا است اشاره بکوهی کرد که در برابر بود حضرت ابراهیم علیه السلام فرمود که مرا با خود بیا که ما مشیت را تو بر سر هر کس گفت در میان آب عظیمی هست که نمیتوان گذشتن عرض فرمود که تو چگونه میروی گفت بر روی آب میروم حضرت فرمود که مرا با خود بیا که خدا بمن هم این کرامت بفرماید که بر روی آب راه بروم چنانکه تو کرامت فرموده پس عالم بدست حضرت ابراهیم علیه السلام را گرفت با هم رفتند چون باب سبیل هر دو بر گره آب داشتند و گذشتند چون بمیان راه رسیدند حضرت ابراهیم علیه السلام فرمود که کدام روئ عظیمتر است عالم گفت که در و زخم که مظار بینندگان را از یکدیگر میکشد حضرت فرمود که بیا که دست بر آن بگذارد ایچوایم که ما را از شراف و این گردانند عالم گفت که دعای ایچوایم میکنی و گفته که سه سال است که برای بطلمیوس دعا میکنم و هنوز مستجاب نشده است حضرت ابراهیم علیه السلام فرمود که میخواهی که خواهر دهم که برای چهار خواهر و احبب کرده اند گفت بلی فرمود که خستگی این بنده زاد و شد بنده را در دعای او را حبس نمیکند و بدو و بر می آورند او را و اینها مانع جاکند و از دنیا برفتند و سوال نماید و تصریح کند و چون بنده را دشمن میدانند و دعایش را زود مستجاب نمیکردند با او میگردند و دل او میافکنند که دیگر دعا نکند بعد از آن فرمود که حاجت تو چه چیز بود گفت که دوگز که کوسه کند بر من گذشت پس نه بود و با آن کله بود و آن پسر کبک مشکبواز است پرسید که این کوسه را از کجاست گفت از ابراهیم خلیل علیه السلام پس من دعا کردم که خداوند اگر از من بخلی و دوپس نیستی من تمام ابراهیم علیه السلام فرمود که خدا دعا تو را مستجاب کرد و اینده منم ابراهیم و خداوند سخن پس حضرت با او معاينه فرمودند و چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله متعوض شدند مصالحه فرمودند و چهار مرتبه السنکوفی بنما و تعالی بعضی از بندگان را که حاجت طلبند و صلاح ایشان در آن باشد اضعاف مضاعفه آنجا که در دنیا و لعنت با ایشان کرامت میفرماید پس دعا ایشان را در دنیا فرموده و حاجت ایشان را بر وجه اکل و وا کرده است چنانکه کسی از پادشاه طلب نماید

در مستجاب شدن دعا

این پادشاه در عرض جواب میفرمود با و عطا کند که صد هزار تومان قیمت باشد هیچ غافل نمیکرد
 به حاجت و از او کرده است بلکه او را مدح میکنند که اضعاف مضاعف است آنچه سائل طلبیده
 با و عطا فرموده پس در درگاه پادشاه پادشاهان این کلامان جاهل و سایلان نادان مطالب
 سپاس را منظور نظر خود میکردند و از حق تعالی سؤال نمینمادند و از کرم علی لطف الهی
 بی نهایت و رحمتی که به حد و احصاء و بر الهی عطا میفرماید و ندادنها را نمیدانند و عدم حصول
 مطلب خیر پس شکایت میکنند اما آنچه در اخراج ایشان کرامه میفرماید در تجارت و معارف است
 بهشت است که نام زد عیون و جان دنیا و ناکامان عرصه نیستی و قضا کرد و پند چنانچه بقصد
 معجز حضرت صادق علیه السلام منقول است که گاه هست که بنده در حاجت خدا را میخواهد و حق تعالی میفرماید
 که اجابت دعای او را ناخیر کند که من مشتاق او از و دعا کنم پس چون روز قیامت میشود و حق تعالی
 میفرماید بلکه ای بنده من مرا خواندی در دنیا و اجابت را ناخیر کردم و فلان ثواب را بعوض برای تو
 مقرر ساختنم و در فلان حاجت دیگر مرا خواندی اجابت تو را ناخیر کردم و فلان ثواب عظیم را بعوض
 بنوداده ام لیکن مؤمن از بسیاری عطاها و ثوابها که مشاهد نماید باز و کند که کاشکی هیچ
 دشمن من در دنیا مستجاب نمیشد و اما آنچه در دنیا عطا میفرماید در آخرت کمال است و از اینها
 که لازم دعا است بجز بزرگواران که جفتها و ثوابندگان نادان را بتو عطا کردی غایب لطف
 و مهر من با طبع جهول ایشان اندازا میباید و ایام و زمانه خواستگار طبع سرکش ایشان از روی حکمت
 ایشان را بیاحت کبر یا خود نمیکشاند چنانچه بلا نشینند یا زبیر یا شاه می خواهند شکار کنند اگر آید
 با و گوید که بیا که من را هر سه سنت خود میبخش و شهباز اوج عزت میگردانم هیچ فائده در تنجیر
 نمیکند بلکه او را بطعم و ذائقه اشای نام خود میگردانند و چون قابل شد بر روی سنخویش را
 میدهند و بجز این که میفرستند بزودی بر میگرد و اگر بدیده باین طفل را خواهد که بکشد عطا
 و حق با تو فرستد اگر صد هزار ذلیل و برهان برای او بگوید فایده نمیکند بلکه او را بجز و مؤمن
 و وعده قبای و نیک و عیبای دین نمیکند شنا میکنند و چون لذت فهم حقایق و حکمتها را با
 بسیار است عظیم و از آن شغل باز نمیتوان داشت همچنین این جوانان عظیم الشان و شعور و طفل
 طبعان مغرور چون فضیلت و کمالات و لذت و غیره از خود دینی و پوشیده و پند و در هم خیل

در مستجاب شدن دعا

چشم و سایر لذات جسمانی بنا بر آنستند و عین مطلق کرم لا ینزال باها بابت مریب عظمی و استغناء و
 پشاک را بدگاه خود خوانده که هر چه خواهد از من بطلبید و نمائش خود را از من بخوانید ^{سبح}
 طعام را از من بطلبید تا آنکه از این راه دروید و گاه او را در دوازده سیاهی عا و نوسل و رضا
 باها بپیکان نکی بر لبه شانی و وز بایز کوردند و لذت مناجات او بیابند و از حق و رب
 نمانند و جمیع امور در و با و داشته باشند و هر چه بخواهند که بخواهند و از این جهت بسیار
 در وجود میسر میسرند و بوسیله خواهشهای نفسانی در مقرب حضرت یزدانی میگردانند و آنرا جاهل
 نادان شبهه میکند با دلکیر است که حاجت میبخواهد و آورده نشده است ^{ان} الانسان لولیه لکفور
 مگر بمندانی که اصل دعا کردن عباد نیست و این صفت نیست که خدا کرده و توانایان ^{مستجاب} خیر مستجاب
 و با بر بیاط و ب خداوند چنان گذاشته خداوند عالم را انفس هر از خود گردانند و بسمع بفر
 و ایمان بپیکار از عرش رفعت شنیده و اگر مغیبه مناجات و لذت از اینهمه و از اینها میبخواهند
 بکوشش و لاشنوی دل و باها و بنده و از اینها میبخواهند و در هنگام نضر و دعا و ادراک
 نمائی حاجتها و از روی خود را که خواهی کرد اگر خصیت خول مجلس پادشاهان ^ن ها عا اجرا
 و گوشه چشم انفراد از ایشان نیست تمام حاجتهای خود را فراموش میکنی و بهشتها جسم خاکی
 همین بس نیست که او را با جناب تب لا رب یستأفیه حضرت مکالمه و عرض حاجات داده اند
 و کلمه ها خزان رحمت را بانش پیرو اند و مشکفله امور و مصالح او گردانند و حضرت
 رب العزیز منیر ما بد که نود عا بکن و خبر خود را بمن گذار و او سر کنی میکند و از تو علم ناقص
 جمل کلام خود را باینجا بیک ناخنی میکند بحکم منما یداکر عقلت عفاها را پریشان نکرد و تو
 با نیست که کسی که این احادیث متواتره را بشنود که حضرت عیسی منیر ما بد که حاجه او را برنج
 آورد که من از او را داد و شنیدم و مشتاق ناله او میداد تا که حاجه بر نیامد از شن
 بکلام دل میبرد و بگردش جان را مان خواهش بکبر چون میخواست باز شد و عبادت با
 رسانست و مطلب سبغ نضر را حاضر کرد و ختم میکنم این محبت را بد که کجا عینکه دعا ایست
 مستجاب است و جمیع که دعا ایشان مستجاب نیست و مستجاب نیست و ان حضرت و ان سلبه لاسلم
 موقوف است که میسر است که دعا ایشان مستجاب نیست که بکبر بچ بنی الله الحرام و در دعا ایشان

در مستحبات دعا

مستحبات است بر نیک باحوالشان بر سید نادرجو شما دعا کنند که بجهان سبیل الله رود پس
 نیکو خلافت کنند و اهل ایشان و کسب که نیاز باشد دعا این مستحبات است پس در انجمن میاید
 و در لشکر گردانید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که بیخ دعا است که از هر مرد کا و
 محو و بیکر و دعا امام عادل و دعا مظلوم حقیقتا منیر باشد که البته از برای توانست تمام میکند
 اگر چه بعد از مدتی باشد دعا و از دعا صالح از برای پدید و ماد رشن دعا پدید صالح از برای فرزندان
 و دعا مؤمن از برای برادر و مؤمن غایبانه حقیقتا منیر باشد که نوراد و برادر و کرامه کردم و از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله منقول است که پیر هیز پیر از نفرین مظلوم که دعا او را از جلاها میکند و
 تا آنکه حقیقتا لبوی آن نظر منیر باشد و منیر باشد که بلند کند دعا او را که من مستحبات میکند و به
 پیر هیز پیر از نفرین باید که از شمشیر نیند و از حدیث دیگر و مؤثر که چنانکه دعا انسان رده
 نمیشود تا آنکه در دعا ایمان برای ایشان گشوده میشود و دعا ایشان بعرض میرسد دعا پدیدان
 برای فرزندان و نفرین مظلوم بر ظالم دعا که بعد رفتن باشد از بر کرد و دعا رفته دارا
 انظار نماید و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که دعا است که از خفتعاله محو و بیکر
 کرد و دعا پدید برای فرزندان گریا و نیکو کرده و نفرین پدید بر فرزندان گریا و کرد و نفرین مظلوم
 بر ظالم و دعا مظلوم برای کسی که او را با دی کند و خوا و از اظالم بیکر و دعای مؤمن که در حق
 برادر مؤمن کند که با او و اساه و احسان کرده باشد برای خوشنودی اهل بیت رسول خدا صلی الله
 علیه و آله و نفرین بر کسی که دعا که غناج با و شده باشد و مضطر باشد و قدرت بر مؤنسا
 و احسان با و داشته باشد و نکند پسند معنی دیگر از آن حضرت منقول است که بیخ کلند دعا ایشان
 مستحبات است هر یک حقیقتا طلاق و زن زاید باشد و گذاشته و از او را و مسکنه مال و ده که
 مهر او را بدهد و او را زارها کند و نمیکند و بر او نفرین میکند که کسی که غلامش سر مشه بکیر و او را
 نفر و شد و بر او نفرین کند باز چون بکیر و دعا کند که خدا با و بر گرداند و شخصی که در زور بود و ارحم
 شد شکسته کند و دوند نکند و دعا کند که بر سرش نیاید و شخصی که مال بکسے فرض باشد
 کوه نگیرد و دعا کند که بر سرش نیاید خدا مالش را با و رساند و شخصی که مذرت بر طلب و زده
 داشته باشد و در خانه خود بپشتند طلب نکند و کوید خدا با امر او زده **فوق** **پیر** **در**

در بعضی از اذکار

ذکر بعضی از اذکار و دعوات و تعقیبات که با سائید معتبر منقول گردیده است و این مشتمل است بر
چند باب **باب اول** در بیان فضیلت اذکار است و این مشتمل است بر چند فصل و فصل
اول در فضیلت بیست و چهار بار است پسند معتبر از حضرت امام حسن منقول است که همیشه
از یهود و مجذوم حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم و علم ایشان از مسئله چند سؤال نمود و بگوید
جواب بشنید مثل است و از جمله مسائلی که پرسیدند که با محمد ص منوال خبره از کلمات که گفت
انها را برای حضرت ابراهیم علیه السلام اختیار نمود در هنگامی که خانه که بنا کرد حضرت فرمود که یکی
این کلمات بود سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله أكبر هو کبره پسند که هر ثوابی در کس
که این کلمات را بگوید حضرت فرمود که چون بنده سبحان الله میگوید با او بیست و یک بار یا چند در زیر
عرشند پس گویند بیست و یک بار ثواب بیست و یک بار عطا میکند و چون الحمد لله میگوید بیست و یک بار عطا میکند و سبحان
با و کرامت میفرماید و وصل میکند از این باری عزت و این کلمات بیست و یک بار اهل هشتاد و هشتاد و هشتاد و هشتاد
این کلمات میگویند و میگویند که در دنیا میگویند و در آخرت نیز بخیر و اما لا اله الا الله
پس بیست و یک بار است چنانچه حضرت تعالی منیر ما بد شریک الا حسن ان الا احسان یعنی نیست
جزای الا الله که هشتاد و یک بار گفت راست میگویند و بیست و یک بار از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سبحان الله میگوید هشتاد و یک بار و در هشتاد و هشتاد و هشتاد و هشتاد
نماز و یکس که الحمد لله میگوید و در هشتاد و یک بار و یکبار در و یکس که الله أكبر میگوید و در هشتاد و یک بار و در هشتاد و یک بار
مینماید شخصی از فرشتگان حضرت عرض نمود که پس ما در هشتاد و یک بار و در هشتاد و یک بار و در هشتاد و یک بار و در هشتاد و یک بار
بهر هفتاد و یکبار که انشی بفرستند که اندر خان و السوراند که حق تعالی منیر ما بد که اگر چه مؤمن
اطاعت نماید خدا و رسول را و باطل میکند علمهای خود را و بکشد معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع
منقول است که هفتاد و یکبار از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم و گفتند یا رسول الله اغنیار اما
هست که بان بنده از او گفت و ما نداریم و ایشان را مال هست که مان حج کنند و ما را نیست و ایشان
مال دارند که بان صدق کنند و ما نداریم حضرت فرمود که هر که صد مرتبه الله أكبر بگوید بهتر است
از صد مرتبه بنده از او کردن و هر که صد مرتبه سبحان الله بگوید بهتر است از صد مرتبه بنده از او کردن
بج که بکشند آنها را از برای خدا و هر که صد مرتبه الحمد لله بگوید بهتر است از صد مرتبه بنده از او انجام

در بعضی از نکات است

کرده مرد عا سوار کتبیچها فوسند و هر که صدر نبی لا اله الا الله بگوید کسی از او دراز و در
 علقش نهی نباشد مگر کسی که زیاده از صدر نبی بگوید پس چون بخیر یا عینا رسد ایشان نیز
 این اعمال را اینجا آوردند و فقرانجامند و محض نامند و گفتند که اغینا فی این کارها که در انداخته
 فرمود که این فضل خداست بهر که میخواهد عطا میفرماید و تسبیح معین در دستش را در خدا
 علیه السلام منقول است که حقیقتا بر خود واجب گردانیده است که هر مؤمنی صدر نبی الله اکبر
 بگوید و صدر نبی الحمد لله و صدر نبی سبحان الله و صدر نبی لا اله الا الله بگوید و تسبیح
 صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد پس بگوید اللهم زینتی من الخور العین البت حقیقتا
 خود پدید در پیشگاه تو گرامت فرماید و این یا صد کلمه مهلت حوریه باشد پس از این همه خصلت عا بجز
 رسول صلی الله علیه و آله و سلم هر چه که میخواند و مؤمن را صد کلمه است گردانید و تسبیح
 منقول است که تسبیح بگوید لا اله الا الله و الله اکبر تا که هیچ چیز جز خدا محبوب تر از این دو کلمه نباشد
 و تسبیح معین از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که سبحان الله نصفین از اعمال است
 و الحمد لله بر میکند معین از اعمال را و الله اکبر ما بین آسمان و زمین را بر میکند و تسبیح معین
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقول است که تسبیح بگوید سبحان الله الحمد لله ولا اله الا
 الله و الله اکبر بدرستی که این کلمات بسیار در روز قیامت باقی ماندند و توانا می غنیمت که از پیش
 رو و عقب خود دارند و اینها تند باقیات صالحات یعنی امور شایسته که از برای دینی مانده اند
 نفع آنها و خصلتها و ثمرات است که باقیات صالحات بهتر است باشد از استقامت تمام روزگار
 دنیا و تسبیح معین از حضرت امیر علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم را در روز قیامت
 خود الفات نموه و مؤمنان را از خود سپرها اخذ کند و مهتاب سازد و عا بگوید که مکروه شنبه
 بار و می آورد است که سیر از برای وضع ضرر ایشان مهتاب سازد که در روز قیامت از برای
 دفع آتش جهنم از خود بگوید سبحان الله و الحمد لله ولا اله الا الله و الله اکبر و تسبیح معین از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که بگوید سبحان الله نه از روی بیخوشی و عا از آن بشنید
 مرغی خلق فرماید که از مرغی بماند بوده باشد در دنیا ملک مستحان تسبیح الهی کند و روز قیامت
 و همچنین است الحمد لله ولا اله الا الله و الله اکبر فضل در هر دروازه قبل است

در فضیلت نهیل است

ثواب نولع ان از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقول است که حضرت موسی علیه السلام
 خطاب فرمود که اگر آسمانها و ساکنان آنها و زمینها و همه ها نزد یک گفته فرزند باشند و لا اله الا الله
 در گفته دیگر این بر آنها زیاده ای نمیکند و پسند معبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
 است که حضرت رسول صلی الله علیه و اله فرمود که تلفیق کنند مرد گناه را و قتل کردن لا اله الا الله
 که گناهان را حرام میکنند در هم میشکند و گفتند یا رسول الله کبیر که در صحبت بگوید چو نیست
 حضرت موسی که این پیش را عادت و هم شکستن و بر طرف شدن گناهان نمیشود و بدست که لا اله الا الله
 مؤمن نیست در حال جود و ترمود و در هنگام مبعوث شدن بعد از آنکه جبرئیل علیه السلام بر او
 گفت که یا محمد در قیامت چه خواهی بگو از غیر ما و پسند مبعوث میشوند و یا از یارانش بگو
 لا اله الا الله و الله اکبر و جمیع و پسند مبعوث میشوند و یا بدینکه باقی آیه یا تبارک و تعالی
 دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقول است که هر که لا اله الا الله بگوید برای او در دنیا و آخرت
 هشتاد و یک بار ناز با قوت شرح کرد ریشه اش از مشک سفید باشد و میوه اش از عسل شیرین تر و از بر
 سفید تر باشد و از مشک خوش تر و نور باشد و در آن درخت میوه ها باشد بشکل پستان و خنجران با کوه
 که چون شکافته شود هفتاد و یک بار از میان آن بیرون آید و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول
 که هر بندگان مسلمانی که لا اله الا الله بگوید آن کلام را در هر سقایی بشکافد و بهر کاه از کاهان
 که برسد بخون یا نیا چون بخشاید و رسد و بگوید و پسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
 که هیچ علی ثوابش عظیم تر از شهادت لا اله الا الله نیست پسند معبر از حضرت رسول صلی الله علیه و اله
 علیه و اله منقول است که بهتر از عبادتها گفتن لا اله الا الله است پسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید عمل او در روز بهشت از اعمال محرم باشد مگر کعبه
 که بیشتر از او این کلام را گفته باشد و پسند معبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود که
 هر عبادی را نذر هفت که بان مشغول نمیشود مگر در حقیقت اگر از احدی نیست که بان مشغول نشود
 چنانچه خصلتها از هفت کلام نذر او بگوید پسند است که با خدا و اناناید و بپایند است
 و همچنین کسی که در ده ماه مبارک رمضان یکبار فوض را ادا کرده است و کسی که یکبار حج
 کند اندازه اش بهل آمده است غیر از کوه و یاد خدا که خصلتها با نذر راضی شده است اندازه و هفت

در فضیلت

برای آن مقرر ساخته است بعد از آن بنابر آنچه خوانند با آنها آیت‌ها را از قرآن می‌خوانند
 و اگر کسی از آن بگوید که هر چه ظاهر لفظش اینست که بگوید مؤمنان باید بکنند
 خدا را یاد کردن بسیار و تسبیح و تهنیت بکنند و از او بپسند و پسندایند برای آنکه مقرر است
 بعد از آن فرمود که پدرم بسیار با خدا می‌کرد با او که راه هر چه مشغول بود و چون با او
 سخن می‌گفت سخن گفتن را از یاد خدا بماند و پیوسته می‌دید که زبانش بکا می‌چسبید
 بود و مشغول بود که لا اله الا الله بود و در صبح و در جمع می‌کرد و امر می‌فرمود که مشغول
 و یاد خدا باشم تا طلوع آفتاب می‌فرمود که هر که قرآن می‌خواند خواند قرآن بخواند و هر که
 قرآن نمی‌خواند خواند که چند بکند و خانه که در آن قرآن می‌خواند و یاد خدا می‌کند و برکت
 خانه بسیار بیشتر و شایسته از آن خانه و در می‌کند و آن خانه روشنی می‌دهد اهل آن خانه
 چنانچه شادمانی و شادمانی اهل زمین و روشنی می‌دهد و خانه که در آن قرآن خوانند
 می‌شود و یاد خدا در آن می‌کند و برکت آن خانه که است و ملک آن خانه و در می‌کند و شایسته
 در آن خانه حاضر می‌باشد و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ابا شما از خیر هم
 بهترین اعمال که بیشتر موجب نفع و بخت شما کرد و فرمود خداوند شما قبول فرماید
 از برای شما از دنیا و دهر و بهر باشد از برای شما از اینکه با دشمنان دین ملاقات
 کند و بکشد کشته شود و بکشد بی فرمود که یاد خدا بسیار بکنید پس فرمود که شخصی می‌خواست
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و پرسید که بهترین اعمال از مسجد بکنم فرمود که هر که
 یاد خدا بیشتر کند فرمود که هر که یاد خدا بماند ذکر کند عطا فرماید پس پدری که خیر
 دنیا و آخرت با او فرموده است بپند عزیز حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول
 است که هر که خدا را بسیار یاد کند و از این یاد و است و هر که یاد خدا بسیار کند حق
 تمام و برات بر او بنویسد یکی برای از شصت و یکی برای از هفتاد و بنده عزیز
 حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که لا اله الا الله را از روی خلاص بگوید داخل بهشت
 شود و اخلاص و آنکه این کلمه طیبه و از مایه نافع شود از منکب شدن هر چیزی که خدا او را
 حرام کرده است و بنده عزیز بکر از آن حضرت منقول است که هر که لا اله الا الله بگوید و بنده

در فضیلت سوره هاشمیه

و حیرت بخیزد از آن کلمه مرغی خالق و مایه که نادر و زیادت بر بالای سر کوینده انکساره یا از نذر و ذکر
خدا کند و ثوابش از او باشد و پسند معین حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که نفع
کند مردی که خود را لا اله الا الله بگوید هرگز که آخر کار مشرک یا اله الا الله باشد داخل بهشت
شود و پسند معین حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که چون حضرت روح عمداً داخل گشته شد
خضعه عالی با و وحی نمود که هر وقت که خوف غرض شدن داشته باشی هزار مرتبه لا اله الا الله بگو
و پسند معین حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر کس پیش از نماز و پیش از هر کاری
صلی الله علیه و آله بگوید و گفت یا محمد خوشحال کنی از من تو که بگوید لا اله الا الله و حده و حده
و پسند معین حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر کس صد مرتبه لا اله الا الله بگوید
الحق المبین بگوید و ندع غیره چهار روز پناه دهد از فقر و محنت و غم و از باطن مبدل گردد و از دست
نواکری و کرد و و خنات باشد که در بهشت کوبیده و پسند معین بگوید اگر از انحضرت منقول است که
هر که هر روز سی مرتبه این نهیل را بخواند و کند و آنکس پیش کند بدو پیش و پسند معین
از انحضرت منقول است که هر که هر روز پانزده مرتبه این نهیل را بگوید لا اله الا الله حقاً
حقاً لا اله الا الله بما نأ و نصديقاً لا اله الا الله عبودیه و رفاً خضعه و روى و حمت
خود را بسوی او بدارد و از او روی لطیف بر نیابد او را داخل بهشت گردانند و پسند معین
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که بگوید یا شهدان لا اله الا الله و حده
لا شریک له و شهدان محمد عبده و رسول الله خضعه برای او هزار مرتبه بخواند و پسند معین
بر وایت دیگر دو هزار مرتبه بخواند و ثبت نماید و پسند معین حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام منقول است که هر که روزی بنده را بخواند یا شهدان لا اله الا الله و حده لا
شریک له یا اهدنا الصراط المستقیم صراطک و لا تکهانی و لا یوسوس خضعه عرشانه از این
او چهل و پنج هزار مرتبه بخواند از نامه گاهان او چهل و پنج هزار گاه و بلند گرداند از این
چهل و پنج هزار مرتبه و در روایت دیگر وارد شده است که این دعا هر که بخواند بر او در آن روز
از شتر شهبان و مردم حتماً سلطنت در آن روز گاه کیفر او را فریاد و بگوید بگو و این
شده است که هر که در هر روزی این دعا بخواند خضعه برای او چهل و پنج هزار مرتبه بلند گردد

شیخ در فضیلت

چنان باشد که در از مرز و دوازده مرتبه ختم هزار کرده باشد و حفظ کند و بهشت ثواب آن را
 با فرماید **فصل سیم** در فضیلت تسبیح است پسید معجزه بولس بر معقوب منقول است
 نه از حضرت صادق علیه السلام سوال نمود که کسی که صد مرتبه سبحان الله بگوید و ذکر تسبیح کرده
 و عمل بفرموده خدا در این که هر روز که بگوید و ذکر تسبیح و آن حضرت منقول
 است که هر که بگوید سبحان الله و تحمید الله العظیم و تحمید خفصا سه هزار حسن از برای
 او ثبت نماید و سه هزار گناه از او محو نماید و سه هزار درجه برای او مرتفع گرداند و هر غرضی که
 از برای او علق نماید که تسبیح الهی کند و ثواب تسبیح را و باشد از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 منقول است که فرمود که چون بنده سبحان الله میگوید جمیع ملئکه بر او صلوات میفرستند و تسبیح
 معجزانه حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سی مرتبه بگوید سبحان الله و تحمید سبحان
 الله العظیم رو کند بنوا نگر و پشت کند از فقر و بگوید بهشت را و از حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله منقول است که هر که سبحان الله و تحمید الله را برای هزار هزار حسن بنویسد
 هزار هزار گناه از او محو نماید و هزار هزار درجه برای او بلند کند و هر که زیاده بگوید یا خدا ثوابش را
 زیاده کند و هر که استغفار کند خدا گناهش را بیا مرزد و تسبیح بعد از آن عشره صا و نه علیه السلام
 سوال نمود منقول است که هر که هر روز سی مرتبه سبحان الله بگوید و حفظ کند و در دفع غایب هفتاد و نه
 از برای او که سه هزار نفر باشد و تسبیح بگوید و مضمون حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول
 است و تسبیح دیگر از آن حضرت منقول است که خوش سبحانه و تعالی چون نور مقدس نبوی صلی الله
 علیه و آله را خلف می آورد در حجاب القدره دوازده هزار سال ساکن گردانند و در اینجا آن حضرت این
 تسبیح میگویند سبحان ربی الاعلی و در حجاب العظمه پانزده هزار سال ماندند و این تسبیح را چه
 گفتند سبحان من هو قائم لا یلهو و در حجاب القدره نه هزار سال ساکن بودند و این تسبیح را چه
 گفتند سبحان ربی الاعلی و در حجاب القدره هشتاد هزار سال بودند و این تسبیح میگویند
 سبحان من هو ذی الجلال و در حجاب القدره هفتاد هزار سال باین تسبیح مشغول بودند سبحان
 من هو عظیم لا یقصر و در حجاب القدره شش هزار سال باین تسبیح مشغول بودند که سبحان العظیم
 الکریم و در حجاب القدره پنج هزار سال ماندند و این تسبیح میفرمودند سبحان ربی العظیم

در فضیلت محببت

و در حجاب نبوه چهل هزار سال سکنه داشتند باین تسبیح سبحان رب العزمتها یصفون و در حجاب
الرفعه سه هزار سال ماندند و این تسبیح می گفتند سبحان ذی الملاله و الملكوت و در
حجاب الهی دو هزار سال بودند و خدا را این تسبیح می خواند سبحان الله و بحمده و در حجاب الشفاعه
این تسبیح شفعال داشتند سبحان ربی العظیم و بحمده **فصل چهارم** در فضیلت نماز است
و انواع محامد پسند منقولست که از حضرت صادق علیه السلام روایت می کنند که کدام عمل نزد خدا بهتر است اعمال است
فرمود که حمد و کردن و از حضرت علی الحسین صلوات الله علیه نقل می کنند که هر یک بگوید الحمد لله
شکر جمیع نعمتهای خدا را ادا کرده است پسند معبر از حضرت امام رضا علیه السلام نقل می کنند
است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که خدا را بخندد یا در حمد الهی بکشد هر که
روگرد و بر سر دست استغفار بگذرد و هر که ادا دهد و در سجده شوی پیش او بگوید لا حول
ولا قوة الا بالله و پسند معبر دیگر از حضرت امام رضا علیه السلام و آلاء منقولست که چون حضرت
رسالت پناه محمدی صلی الله علیه و آله را امر می نمود که بگوید که موجب روبرو بود منیر بود که الحمد لله الله
تسبیح نیت الضالین و چون امر می نمود که بگوید که مؤثر از بود مغرور که الحمد لله علی کل حال و پسند
معبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله هر روز حمد الهی می کرد و آن
و سبب مزین بعد از کهای بدن باین حمد که الحمد لله رب العالمین که بیشتر علی کل حال و پسند
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون کسی برین تسبیح که بیلائی مبتلا گردیده است سه مرتبه
این محبت آهسته بخواند که اول شود الحمد لله الذی غافانی عما فی فیما انزل الیه و یروى ان رسول الله
فرمود که هر که در این حال این دعا را بخواند هرگز آن نفع از بلا مبتلا نشود و پسند معبر از حضرت
صادق علیه السلام روایت می کنند که هر که بگوید الحمد لله كما هو اهله کاتبان اعمال از نوشتن بآن میمانند
میگویند خداوند ما غیب را می بیند این یعنی حدیثی که فرموده و آری ثوابی را می بیند اینم حضرت صادق علیه السلام
منقولست که اینچه بنده می گفتند شما بنویسید ثوابش من است و پسند معبر دیگر از آن حضرت منقول
است که هر که هر روز سه مرتبه بگوید الحمد لله علی کل نعمه کانت او هی کاشته شکر نعمتهای کنشده
و این دعا را ادا کرده است **فصل پنجم** در فضیلت استغفار است پسند معبر از حضرت امام
المؤمنین علیه السلام منقولست که خود را خوشبو و معطر کنی اینها با استغفار نارسوا کنند شما را

در اذکار منفرات

بچهارم کاهان و در حدیث دیگر و مود که استغفار روزی را دو بکند و بسند معتبر از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله منقول است که بهترین دعاها استغفار است و بسند معتبر از حضرت
 امام ذی عیبه السلام منقول است که چون بنده استغفار بپایا کند جعفر عیاش که بالآخر مرید شد
 بقومند همدان حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیه بنا منقول است که هر که بگوید یا سَمِعَ اللهُ
 یا تَوْبَتُ اللهِ او منکر و حیاء نیست کسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که
 استغفار کردن و گفتن لا اله الا الله بهتر است از استغفار معتبر از حضرت صفاء علیه السلام
 منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در مجلسی که می نشستند هر چند اندک می نشستند
 می بختوا شدند این بیست و پنج مرتبه استغفار می کردند و کسند معتبر از حضرت منقول است که
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله هفتاد مرتبه منقرتو که استغفار الله و هفتاد مرتبه منقرتو
 که تَوْبَتُ اللهِ و کسند معتبر از حضرت صفاء علیه السلام منقول است که هر که گاهی می کند هفت شتا
 او را مهلت دهد پس اگر این استغفار را سه مرتبه بخواند بر او می رسد استغفار الله الذی لا
 اله الا هو الحی القيوم و تَوْبَتُ اللهِ و کسند معتبر از حضرت منقول است که هر که در روز
 صد مرتبه بگوید یا سَمِعَ اللهُ حَقّاً هفتاد گاه او را میاورد و چتر نیست و بنده
 که روزی هفت صد گاه بگوید و کسند معتبر از حضرت امام جعفر صفاء علیه السلام منقول است که هر
 مؤمنی که در شان روز جمعه گاه کبیره بکند و باندانت پیشانی بگوید یا سَمِعَ اللهُ الذی لا
 اله الا هو الحی القيوم ربیع السموات و الارضین الخالد و الاکرام و اسئله ان یصلی علی
 محمد و آل محمد و ان یبوی علی التبرکات ان کاهان را بیاورد و بخیری نیست و بنده که در
 شان روزی جمعه گاه کبیره بکند و کسند معتبر از حضرت منقول است که حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله در هر روز و شب صد مرتبه توبه و استغفار می کردند با آنکه کاهان را از این چتر هر کس
 نمیشد و در فضیلت آن کاه منقرتو است کسند معتبر از حضرت جعفر بن محمد
 الصادق علیه السلام منقول است که روزی که عیلام از کس که او را خونی زد شنید با عیلام نداشت پس این
 را بن کلمه میبرد که حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ زیرا که حَقّاً میفرمایند که این کلمه را گفتند و
 کشند با فیض عظیم از جانب خدا و فضل بسیار و ایشان فرسیدند و عیلام از کس که عیله

در ذکر ائمه هدی

او را عارض میشود چراغ پناه بند بر این کلمه که حضرت یونس علیه السلام در شکم ماهی گفت که لا اله الا
 انت انی کنت من الظالمین زیرا که خفصا بعد از آن منبر را بدید پس ناداناناً بولش را منجانب کریم
 و او را بجان دادیم از غم مضایکه او را بجان دادیم و همچنین بجان منده بهر مؤمنان را و عجب دارم آن
 کس که در شهادت مقام مکرر باشد و چراغ پناه بند بر این کلمه که ای قوخر آخر علی الله ان الله یضهر
 بالعباد زیرا که خفصا منبر را بدید چون مؤمنان فرعون بن کلمه را گفت خدا را احفظ کرد و نگذاشت
 از بهای آنچه مکرر نسبت باور کرده چون عجب دارم از کسی که از دین مال و متاع دنیا داشته باشد چرا
 پناه بند بر این کلمه که ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله زیرا که خفصا منبر را بدید و از مؤمن
 بیزار و کافر بیست که چراغ داخل باغ خود که سنگ این کلمه را نکشند که مرا چپین میبیند که او فرزندم از تو
 کمتر است پس شاید پروردگار من بهتر از تو باشد بمن عطا فرماید و شاید از خفصا در مقام
 اطلاق میکند و پسند که ما معتبر از آن حضرت صلوات الله علیه منقول است که شخصی بمحمد صحت حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله آمد شکایت نمود از سوسه سینه در پای فرض احتیاج حضرت فرمود که
 مکرر این کلمات را بخوان تو کلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لا یتجدد و لا یتکبر
 له شیء من الملک و لا یکن له ولی من الدنیا و کبره تکبر بعد از آنکه دفعه امروز بعد از حضرت
 آمد و گفت بیک انداخته خفصا و سوسه سینه مرا بر طرف کرد و فرض مرا و دوی ساحت و در دین مرا
 فراخ کرد اینند و پسند صحیح بگو از آن حضرت منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که
 حضرت آدم علیه السلام خفصا شکایت کرد و سوسه خاطر دادند و داعی بر شل علیه السلام نازل شد
 گفت یا آدم بگو لا حول ولا قوة الا بالله چون آدم علیه السلام این کلمه را گفت سوسه اندوه از او
 برطرف شد و پسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که تعجبا الهی بر او
 بسیار شود الحمد لله رب العالمین و کسی که فقر و احتیاج را در دین کند بسیار بگوید لا حول ولا
 قوة الا بالله العلی العظیم بعد از سبک این کلمه کجی است از کجیهای هست و در آن شفا میبخشد و در
 درد هست که کمزاریها را داند و است و پسند صحیح از حضرت صفاء علیه منقول است که در شب احتیاج
 خفصا آنحضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شوعطا بمکم در کمال ازین بهیجا عرش خود را بخوان
 و لا قوة الا بالله و لا ملجأ منک الا الیک و پسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول

دُرَرِ کَانَ شَهْرِيَّت

است که هر که را اندوهی عارض شود بگوید لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و در حدیث دیگر
منقولست که ابودرجه الله گفت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم مرا وصیت نمود که این
کلمه را بسیار بگویم و بکنند صحیح از حضرت صفان علیه السلام منقولست که هر که هر روز صد مرتبه
لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ بگوید خشتها از او هفتاد نوع از بلا دفع نماید که بهشتی از آنها غنیمت
باشد و بکنند مغیر بگوید از آنحضرت منقولست که هر که دعا کند و ختم کند دعای خود را بکنان
مَا شَاءَ اللَّهُ لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ السَّيِّدِ دَعَايَ وَ مَسْتَجَابَا شُورِ وَ تَبِيعُوا بِمَعْبُودِ بَرِکَاتِ أَنْتَ خَيْرُ
مَنْفُولِست که هر که هفتاد مرتبه بگوید مَا شَاءَ اللَّهُ لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ خَشَعَتَا بَکَرُ اللَّيْلِ
از او هفتاد نوع از انواع بلا را که کمتر ازها ان باشد که دیوانه شود و بسبب بوانگی هلاک شود
و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که خدا را ملکی هست و گویند آسمان اول سه میل نام دارد
چون بنده هفت نوبت بگوید یا ارحم الراحمین آن ملک میگوید یا ارحم الراحمین صدای تو را
شنیدم حاجت که داری بطلب اعطا کند و بکنند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که ده مرتبه
بگوید یا الله خَشَعَتَا بَا وَ خَطَابُ غَرْمَا بَدِکَ لَيْسَ جِجَاخِذَارِی هِجِجِنِ کُودَه مَرِشَبَارِی بَکُودَه
هین خطا بکنند او را و بکنند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که بگوید یا رَجِی اللَّهُ
انقدر که بکفر او وفا کند با و خطا بفرماید خشتها که لیس است حاجت خود را بگوید و در حدیث
دیگر که بعضی از فرزندان پیدم بیمار شدند پیدم بر او گفت ست فرمود که ده مرتبه بگوید یا الله که هیچ
از مؤمنان ده مرتبه این کلمه را نگوید مگر آنکه پود و کار خا لم منیر ما بد که لیس است
بنده من حاجت خود را سؤال کن و بکنند مغیر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که
فرمود که پیدم زاد و جواب پیدم فرمود که هرگاه بشتنی و سختی گرفتار شوی بسیار بگو یا
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یا ارحم الراحمین و بکنند مغیر از حضرت صفان علیه السلام منقولست که بیغض از اصحاب خود
فرمود که میخواهم بشویم کیم اسم اعظم الهی بخواند سوخته حمد و سوره قل هو الله احد و اینه الکبر
و سوره انا انزلناه فی لیلۃ القدر پیر و بشنبه حاجت که داری از خدا بطلب بکنند مغیر
حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که اسم اکبر خداست یا حَیُّ یا قَیُّوْمُ و برایت دیگر
حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیه ما منقولست که این دعا مشتمل است بر اسم اعظم یا

در آنکه مخصوص

بخوانند بعد از نماز صبح با سلم اعظم الهی نزد یکتر است از هیچ چشم و بیفتن چشم بدو سبکتر است
اعظم در این کلمات داخل است و بچندین سبب معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
هر که این کلمات را بعد از نماز صبح بخواند شام هفت مرتبه بخواند حقیقتاً از او هفتاد نوع از بلا دفع کند
که کمترینش فو لنج و پیوسته دیوانگی و خوره باشد و اگر ناشد و اگر ناشد و اگر ناشد و اگر ناشد و اگر ناشد و اگر ناشد
سعداً این کلمات بعد از روایت بگوئید مرتبه و ارفع شده است همین ثواب است. و معتبر از حضرت
صاف علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه بعد از نماز صبح بگوید یا سائر الله لا حول و لا
قوة الا بالله العلی الاعظم در آن روز بیند امری که مکره او باشد و پسند که او باشد و پسند که او باشد
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که پیش از طلوع آفتاب پیش از غروب سه مرتبه
این تهلل را بخواند که لا اله الا الله و حده لا شریک له که المثلک و الحمد یحیی و یمیت
و یمیت و یحیی و هو حی لا یومر بیک الخیر و هو علی کل شیء قدير کفاره کافران و
باشد در آن روز و تبر و ایت بگوید از ملاقات نکند بید بهر از عمل او مگر کسی که عمل
او را کرده باشد و در روایت دیگر وارد شده است که شنید اهل بیت که این تهلل را ده
مرتبه بخوانند و ده مرتبه بگویند اعوذ بالله السميع العليم من هوان الشا طین و اعوذ
بالله ان یخضرون ان الله هو السميع العليم و فرمود که این ذکر را در این وقت فرموش
کنی فضا کن چنانکه نماز را فضا میکند و احادیث در فضیلت این ذکر بسیار است و پسند
معتبر دیگر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در وقت طلوع صبح ده مرتبه
تهلیل را بگوید که کن شد ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و سی و پنج مرتبه سبحان
الله و سی و پنج مرتبه لا اله الا الله و سی و پنج مرتبه الحمد لله بگوید و او را در صبح از غافل
نویسند و اگر هفتاد کار را در شام بگوید و از شب تا غافلان نویسند پسند
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در وقت شام صد مرتبه الله اکبر بگوید
چنان باشد که صدیده از او کرده باشد و پسند معتبر از امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید پس از نماز نافه پس از فرود رفتن افنا
حقیقتاً ثواب صدین از او کردن در نامه عایش بنویسد و پسند معتبر دیگر از آنحضرت

در اذکار مخصوص

منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که در روز ندام سبب صد شستن است که صد و هشتاد رک از آنها بخواند و صد و هشتاد رک بکشد یا کن که اگر یکی از رکها متحرک ساکن شود یا یکی از رکهای ساکن متحرک شود او را خواند بنیم لهذا حضرت رسول صلی الله علیه و آله هر صبح و هر شام سبب صد شستن شب و بکشد الحمد لله رب العالمین کثیرا تا اگر حال و سنده معین بر آن حضرت منقولست که هر که در صبح چهار مرتبه بگوید الحمد لله رب العالمین بخفیه که شکر آن روز را داده است و همچنین اگر در شام چهار مرتبه بگوید شکر انبیا را کرده است و تسبیح معین حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر شخصی گذشتند که باغ خود را درخت بکاشت حضرت ایشان را فرمودند که میخواهید زلاله کم بود درخت کشیده که اصلش تا بنه و جوه اش زرد و سر و تنه و نو باغی تر باشد گفت بلی فرمود که در هر صبح و شام بگو سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ نَا آنکه خفیا بعد از تسبیح ده درخت و هشتاد و یک مرتبه از انواع صوا و کتبند معین بر آن حضرت منقولست که در صبح این دعا بخوان اَصْبَحْتُ بِاللَّهِ مُؤْمِنًا عَلَى رُبِّی مُحَمَّدٍ وَنَبِیِّهِ وَدِیْنِ الْأَوْصِيَاءِ وَنَسْتَعِیْزُهُمْ وَعَلَّاهُمْ وَشَاهِدُهُمْ فَا بَرِّهِمْ وَاعُوْذُ بِاللَّهِ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى الْأَوْصِيَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَارْعَبْ إِلَى اللَّهِ فَمَا رَعَوْا إِلَهُهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ و تسبیح معین از حضرت امام المؤمنین علیه السلام منقولست که هر که در صبح و شام سر و تن بگوید رَضِیْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِیْنًا وَبِِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِیًّا وَبِالْقُرْآنِ بَلَاغًا وَبِعِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ وَبِالْأَوْصِيَاءِ مِنْ رُلِّهِ أَمَّةً الْبَشَرِ خَفِیًّا لَا مَسَکَ دَرِیْزِیْمًا او را از آخیه گردانند و سنده معین از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر بنده که مثل از طلوع افتاب این دعا بخواند الله اکبر الله اکبر کثیرا و سُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصْبَحْتُ وَلِیُّی اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ کثیرا لا شَرَّكَ لَهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُلْکُیْهِمَا دَرِیْزِیْمًا بَدَأَ بِتَعْلَا دَرِیْمَانِ بَالِ خُودِ بَکَرِیْمٍ وَبِاسْمَانِ بَرِّ وَچون با اسمان اولد بداد ملئکه ما و کوسند که چه چیز داری بجز جواب گوید که شخصی زه و مؤمنان باین کلمات تکلم نموده و کلمات را بر ایشان بخوانند

در قیامت

ملئکه گویند که خدا رحمت کند تا نکبیر که این کلمات را ببرد و در دیوان کفر و کمال اعلم ان الص
مؤمنان در اینجا مثلث است بنیت نماید و بسند عالی از ابو حمزه ثمالی منقول است که از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام سؤال نمود از تقبیل بر حق تعالی در شان حضرت برهیم علیه السلام
فرموده که حقوق الهی و امار و ارفاق تمام اند اما تو حضرت و موکی و وضع میکردی سر مرثیه
میگفت اصحیح و ربی بخود اصحیح لا اشرک با الله شیا و لا ادعو مع الله الها و لا
اخذ من ذریه و لیس و همچنین در شام سر مرثیه میفرمود و اگر در شام خوانند بخوابی
اصحیح در هر دو واجب است میباید گفت پسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقول است که چون حضرت فاطمه علیها السلام در هر صبح و شام ده مرتبه این دعا را میخواندند
اللهم انی اشهدک انما اصحیح بر من نعمه او عافیه فی دین او دنیا فینک وحدک
لا یشریک لک الحمد و لک الشکرها علی حقیقتی مرضی و بعد الرضا با این سبب حفظه
او را عبد شکور فرمود یعنی بنده بسبب شکر کننده و اگر در شام خواند چنین بگوید الله
ما اصاب منی من نعمه و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که در صبح
انکثر عقیق در دست بند است خود داشته باشد و پیش از آنکه با حدی نظر کند بکن عقیق و از
بگفت دست خود بگرداند و آن بکن نظر کند و سوگن انا اثرنا فی لیله القدر بخواند این
دعا بخواند که امنت بالله و احد لا یشریک له و کهرت بالحیث الطاعون و امنت لیس
ال محمد و عاله نبیهم و ظاهرهم و باطنهم و اولیهم و اخرهم حفظا او را در از روزی شتر
همه اسمان و زمین حفظ نماید و بسند معتبر بگزاران حضرت منقول است که هر که بعد از نماز
صبح هفتاد مرتبه استغفار بگوید خدا او را بسیار مردار که چه هفتاد هزار گناه کرده باشد و بسند
معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که هر که در وقت شام سر مرثیه بگوید
سبحان الله جن من مشون و حین یضجون و که الحمد فی السموات و الارض و عشبنا و
حین یتظرون هیچ چیز به در استیلا و وی فوت نشود و جمیع شر و ربهایی نشبند و
رفع شود و همچنین اگر در صبح سر مرثیه بخواند هیچ چیز به در از وی فوت نشود و جمیع
شر و از او دور شود و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که نماز

در تعقیب انما

نماز شام سه مرتبه بگوید الحمد لله الذی یفعل ما یشاء ولا یفعل ما یشاء غیره حضرت
 با و خبر پسندار کرامت فرماید و پسندیدیم منقولست از حضرت صادق علیه السلام که حضرت
 و سالت پناه محمدی صلی الله علیه و آله فرمود که چون بعراج رفتی ملک که مراد عالمی تعلیم نموده
 که صبح شام بخوانی اللهم انی اطلبی اصبح مسجیرا یعفونک و ذی یفنی اصبح مسجیرا یعفونک
 و ذی اصبح مسجیرا یعفونک و قهری اصبح مسجیرا یعفونک و وجهی الباقی اصبح مسجیرا
 یوجوهک الباقی الذی لا یفنی و پسندیدیم حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که
 شبیه هدایت محمدی حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و گفت یا رسول الله من پیر شده ام
 و قوم ضعیف شده است از اعمالی که عادت کرده بودم یا خدا نماز و روزه و حج و جهاد پس
 کلامی تعلیم فرما که حقیقتا امران نفع دهد و سبک کن بر من یا رسول الله حضرت فرمود
 که اغاده کن این سخن را آنکه سه مرتبه این کلام را بخواند نمود حضرت فرمود که بر دو رو هیچ دست
 و کل و خنجا نماند مگر آنکه کربس بیستم بر نویس چون نماز صبح بکنی سه مرتبه بگو سبحان الله
 العظیم و بحمده و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بدرسبکه حق یقین از غایت صفا
 بسبب ذکر از کوری دیوانگی خوره و فقر و ضعف پیش گفته یا رسول الله این برای بنیاست
 از برای اخوت چه چیز باید خواند و فرمود که بعد از هر نماز بگو اللهم اهدنی من عندک و افرض
 علی من فضلك و انشر علی من رحمتک و انزل علی من یرکابک بعد از آن فرمود که اگر کسی
 این را عادت کند آنکه نکند از دنیا برود در قیامت هشتاد و هشت هزار و یک ساله آنکه آن
 دو بکر خواهد اهل شود و یکصد و هشتاد و هشت هزار امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر
 هر روز بیست و پنج نوبت بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات
 خصلتا بعد از هر نوبت که گذشتند است خواهد آمد از قیامت حسنه و ناصحه عمل او قبول
 و گناه از او بخوندد و در جوار بر او یلیند کرد و آید و پسندیدیم از هلقام منقولست که حضرت
 موسی بن جعفر علیه السلام عرض نمود که دعائی تعلیم من تا که جمیع مطالب بنیاد احسان است
 حضرت فرمود که بعد از صبح تا طلوع آفتاب بگو سبحان الله العظیم و بحمده استغفر الله
 و اسئله من فضله هلقام گفت که من در حال نزد پریشان و از جمیع اهل بیت خود بودم

در تسبیح حضرت فاطمه

و بیک کتاب این دعا امر و زعامان هر بهر است و شیخ طوسی علیه الرتبه و الرتوان در فضیلت
 نماز جمیع فرموده که صد نوبت بگوید استغفر الله و اتوب الیه و صد نوبت بگوید یا سئل الله
 العافیة و صد نوبت بگوید استجب یا الله من النار و استعله الجنة و صد نوبت بگوید یا سئل
 الحور العین و صد نوبت سوره قل هو الله احد بخواند و صد نوبت بگوید صلی الله علی محمد و
 آل محمد و صد نوبت بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة
 الا بالله العلی العظم و ده نوبت یا اکریم و ده نوبت سوره انا انزلنا ما یجوز اندوده نوبت
 این دعا بخواند اللهم اقدرت فقلوب العباد محبتی و رضیت السموات و الارض بر ذی و
 اقول الوعد فی طویل و عدل و اینه و انشر نعمتک لی و ایتیم نعمتک علی راجعها موصوله
 بکرامت آیاتی و اقر عین شکرک و اوجیه الی ربک من الذل و لا تنس لی ذکرک و لا یحفظ
 من الغافلین **فصل دوم در احکام و ادعیه که در عقب هر نماز**
باید خواند یعنی بعد از تسبیح حضرت فاطمه در هر صلوات الله علیها است می چهار
 الله اکبر و سه الحمد لله و بیست و سه سبحان الله چنانکه پسند معتمد حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام منقول است که عباد مذکورند بنمود خدا بنحسب که بهیض باشد از تسبیح فاطمه علیها السلام
 و اگر از آن چیزی بهیض شود حضرت رسول صلی الله علیه و آله را بنافاطمه علیها السلام عطا میفرمود
 و پسند معتمد حضرت صادق علیه السلام منقول است که تسبیح حضرت فاطمه عم و ادر هر عقیقه از
 هر روز بخواند محبوبتر است نزد من از آنکه هزار کعبه در هر روز یکبار و در حدیث دیگر
 فرمود که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را بخواند و بعد از آن لا اله الا الله بگوید کاهانش از مردی
 شود و پسند جمیع از امت حضرت منقول است که روزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله را حیاء
 خود فرمود که ایچیز دارد از جامها و ظرفها اگر جمع کنند بر تو هم گذارد با سمان میباید گفتند
 نه یا رسول الله فرمود که میخواهد که شمارا دلائل کم بر عملیکه اصلش من میباید و شاخص
 در آسمان هستند یا رسول الله بل فرمود که هر یک از شما که از نماز واجب خود که فارغ شود بیست
 نوبت بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر بعد سه که اصل این کلمات
 در زمین است و شاخص در آسمان است و دفع میکند سوختن و غیر فساد و شانه من باشد

در عیبتانمان

درگاه افتادن و در گهای بد را از خوانند خود و اینها بند با قیام صالحان و کسند معبر
 در بگو و حضرت صادق علیه السلام منقولست که در کجاست این سببها اربع را بعد از نماز
 و نیت بخواند پیش از آنکه نای خود را از قبله برگرداند هر طایفه که او را سوال کند با و عطا فرماید
 و کسند معبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام من و کسند بعد از نماز و نیت پیش از آنکه نایها
 خود را از حالت نشسته تغییر دهد سه مرتبه بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ**
الْقَيُّومُ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ خُصُّكَ كَمَا هَانَ وَادِيَا سُرِّدَ أَرْجَحِي مِثْلَ كَفِّهِ هَلَا
 باشد و کسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام من و کسند که فرمود که کمتر چیزی که مجرب
 است از دعا بعد از نماز و نیت اینست که بگوید **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ حَيْرٍ آخِطَ بِهِ**
عِلْمُكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ آخِطَ بِهِ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا فِيكَ مِنْ أُمُورٍ
كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ آخِرَةِ و کسند معبر دیگر منقولست که بخوان
 اینهم بخند حضرت امام موسی علیه السلام نوشت که بخوانم که دعای تعلیم من و موافق که
 بعد از نماز بخوانم و خفصا بلیث خبر دنیا و آخر برای من جمع نماید حضرت نوشت بگوید
أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَرِعْرِعَتِكَ الْبَلَاءُ لَمْ تَزَلْ وَفَدْرَتِكَ الْبَلَاءُ لَمْ تَزَلْ مِنْ شَيْءٍ
شَرٍّ أَلَسْنَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ الْأَوَّلِ و کسند معبر از حضرت صادق علیه السلام منقول
 است که بعد از نماز واجب سه مرتبه سبحان الله بگوید برایش کاشی نماید مگر آنکه بریزد و کسند
 معبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقولست که کسیکه خواهد که چون از دنیا برود از
 کما هان پاک باشد مانند طلای پخش و مظهر احدی نرود و نباشد که از او طلب نماید یا بگوید بعد
 از نمازهای پنجگانه در آورده مرتبه قل هو الله احد بخواند پس شد چون از جانب سمان بکشد
 و بگوید **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكُونِ الْخَرُونِ الظُّهُرِ الطَّاهِرِ الْمُبَارَكِ وَأَسْأَلُكَ**
بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ يَا وَهَّابِ الْعَظَامِ يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِ يَا فَتَكَّاتِ
الرُّقَابِ يَا نَارَ السَّامِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْقِبَ دَفْنِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ
تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا أَمِنًا وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ سَالِمًا وَأَنْ تُجْعَلَ عَلَيَّ أَوَّلُ فَكَّاحٍ وَأَوَّلُ سَطْرٍ
يُنَاجَا وَآخِرُهُ صَلَاحًا إِنَّكَ عَلَامُ الْغُيُوبِ بعد از آن فرمود که این دعاها مخفی است که

در تعقیبات نماز

حضرت دسالت پناه صلی الله علیه و آله تعلیم فرمود و امر فرمود که تعلیم حضرت امام حسن و حضرت امام حسین صلوٰات الله علیهما عمام و تسبیح معین از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون حضرت دسالت پناه صلی الله علیه و آله بیخ میزدند نماز ظهر را نزد حجر الاسود با اصحاب خود ادا نمودند و چون سلام گفتند سر مرتبه دست زدند و سر مرتبه الله اکبر گفتند پس این دعا خوانند لا اله الا الله وحده و هذا المنجر عنه و نصر عبده و اعز حبیبه و علیک الاغراب و حده فله الملك و له الحمد یقوی تمییز و هو علی کل شیء قذیر بیرون و با اصحاب خود کردند و فرمودند که در کعبه بگردانید و بگردانید از هر نماز واجب بدرستی که هر که بعد از سلام نماز این را بخواند بقیه هکذا اگر دست از هر نماز واجب بدرستی که هر که بعد از سلام و اهل اسلام و تسبیح صحیح منقول است از احمد بن محمد بن ابی نصر بن رطبی که بعد از حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرد م چگونه صلوٰات و سلام بعد از نماز واجب حضرت رسول صلی الله علیه و آله میباید و شما حاضر فرمود که بگو السلام علیک یا رسول الله و رحمه الله و بركاته السلام علیک یا محمد عبد الله السلام علیک یا خیر یا الله السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک یا امین الله شهد انک رسول الله و شهد انک محمد بن عبد الله و شهد انک قد تصدیق الامیه و جاء مدینه سبیل ذناب و عبده حتی انک بالیقین خیر انک الله خیر یا رسول الله افضل ما جرى نبیا عن امیه اللهم صل علی محمد و آل محمد افضل ما صلیت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک حبیب محمد و موافق احوال معین میباید بعد از نماز بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و اعیننا من الشرائع و فی الحجة و من وجنا من الحور العین و تسبیح معین منقول است که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از جای نماز خود بر پنجواستند ناچار و ملع و چها ملعون را لعنت میگردانید پس باید که بعد از نماز بگوید اللهم انک الحجة و الزین و الثالث و الرابع و فلانة و فلانة و هکذا و هکذا و ام الکرم و بعض از تعقیبات در باب مضایب و اوقات فرائض مذکور شد پس این کفایت نماید **فصل سیم** در تعقیبات مخصوص نماز ظهر است و تسبیح

حزبِ نعیم

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بعد از نماز
 ظهر این دعا میخواند لا اله الا الله العظیم الحکیم لا اله الا الله رب العرش الکبیر
 والحمد لله رب العالمین اللهم انی استسئلك موجبات رحمتک وعزائم مغفرتک
 والغیمة من کل حیرة والسلامة من کل افة اللهم لا تدع لی ذنباً الا عفرته ولا همّاً
 الا فرجه ولا سقماً الا شفیه ولا غیباً الا سره ولا رزقاً الا کسبه ولا خوفاً
 الا آمنه ولا سوء الا صرفه ولا حاجة من کذا رضاء ولی فيها صلاح الا فضیلتها
 یا ارحم الراحمین آمین رب العالمین **فصل چهارم** در بیان نعیم مخصوص نماز عصر
 است پسند معین از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز
 عصر هفتاد مرتبه استغفار بکند حقیقتاً هفتصد گناه او را بپارزد و اگر هفتصد گناه
 نداشته باشد باقی از گناهان پدرش یا مادرش یا پدرش یا مادرش یا پدرش یا مادرش
 گناهان مادری و اگر نه از گناهان پدرش یا مادرش یا پدرش یا مادرش یا پدرش یا مادرش
 هر که با وزنه نگیرد باشد و در حدیث دیگر هفتاد و هفت مرتبه استغفار وارد شده است ثواب
 عظیم برای هر مرتبه سوره انا انزلناه بعد از نماز عصر خواندن گذشت و پسند معین از
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که هر روز بعد از نماز عصر یک مرتبه بگوید
 استغفر الله الذی لا اله الا هو الکی القیوم الرحمن الرحیم ذالجلال و الاکرام استغفر الله ان
 یؤت علی نوبه عبید ذلیل خاضع و غیر ذلک من سبکین مستبکین مستجیر لا یملک
 لنفسه نفعا ولا ضرراً ولا مؤناً ولا جوة ولا نورا حقیقاً امری باید که مخفی گناهان
 او را بدزدند هر چند گناه بسیار دان باشد **فصل پنجم** در بیان نعیم مخصوص نماز
 حفتن است پسند معین از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز حفتن
 هفت نوبت سوره انا انزلناه و بیست و یک بار قل تجود و بیست و یک بار قل هو الله احد و قل
 اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب العالمین هر یک از این دعاها را در روز و شب بیست و یک بار و فصل
 ششم در بیان سوره شکر است بدانکه از جمله مستحبات مؤکد بعد از نماز حفتن

شکر است

در سجد شکر

شکر است و فضایل این سجد در احادیث بسیار آمده است حتی آنکه پسند معترف از حضرت صفای
 علیه السلام منقول است که در سجده شکر واجبست و هر مسلمانی نماز خود را با آن تمام میکند و خدا
 خود را خوشنود میکند و آن را و ملئکة را بجزایا و روی بدوستیکه بند که نماز میکند و بعد از
 آن سجده شکر بخواند و حق تعالی آنجا را بنده و ملئکة بر میدارد و منیرها بدیکه اینها که نظر
 کنند بدیده من که عرض مراد کرد و عهد مرا تمام کرد و بعد از آن شکر بخت مرا بخواند و در این
 ملائکة چه ثواب و از نزد من هست ملئکة میگویند که هر روز کار او بخت خود را شامل
 حال او کرد آن باز منیرها بدیکه دیگر چه چیز با و عطا کنم میگویند هر روز کار او بخت خود را
 با و عطا کن باز منیرها بدیکه دیگر چه چیز با و کرامت فرمایم میگویند که امور او را کفایت کن
 و هیچ چیز حق تعالی سوال ننماید و ملئکة جواب میگویند ما آنکه هیچ چیز ننماید که علم ملئکة
 با و احاطه کند مگر آنکه او را میگویند یا چون حق تعالی سوال نماید ایشان میگویند که
 هر روز کار او را علم ما بر نماند و این احاطه نکرده است پس حق تعالی او را بدیکه من شکر او میکنم چنانکه
 او شکر من کرد و روی فضل و احسان خود را بسوی او میدادم و او داد مرا شکر من و معترف
 خود را مل میگردانم و پسندهای معترف از حضرت امام محمد باقر علیه السلام و امام جعفر رضا
 صلوات الله علیه منقول است که چون حضرت با و تعالی بجزایا خطاب فرمود
 که ای موسی که چنان از بنیان بندگان خود برگزیدم و یکم خود کرد ایتم گفتند ای موسی که
 من خطاب بدست که من چون نظر کردم نفس ترا نزد بندگی خود از هر کس که بخواهم هرگاه که
 از نماز فارغ میشد و طرف روی خود را بر خاک میکرد ای پس حضرت موسی علیه السلام به
 سجده درآمد و پهلوها را روی خود را از روی نیت بر خاک نمالید و هر روز کار خود را
 تعالی با و وحی نمود که سر بر دارا بموی و دست خود را بر موضع سجده بمال و بر روی و بر بدن
 خود بمال که باعث این می شود از هر بلایی و فتنه و آفتی که آید بر تو و شکر
 آنست که سر سجده کرد و سه مرتبه بگوید شکر الله چنانچه از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقول است و این از آن حضرت منقول است که صد مرتبه عفو بگوید یا صمد و شکر
 و اگر در سجده اول صد مرتبه عفو یا العفو العفو بگوید بعد از آن جانب راست و از

در سجده شکر است

زمین گذارد و هر غاوتی که در آنجا بخواند مثل یا الله یا تبارک یا سبانه و همین به
چپ و راست زمین گذارد چنین دعاها ذکر می خواند باریک پیشانی را بر زمین گذارد
صد مرتبه شکر اشکرا بگوید و بگوید بدین سجد و خلاف سجد گناهان است که در
بر زمین بخواند و سبته شکر را بر زمین رساند و **ایضا** مستحب است که حاجات خود را
برادران مؤمن خود را طلب نماید و در تضرع و زاری حاجات نفسیه نماید و بسیار
مداومت چنانکه در احادیث معتبره وارد شده است که بنده در هیچ حالت مزبور سجد را با
نفس نهد و چنانکه در سجد کران باشد و ائمه صلوات الله علیهم سجد گناهان بسیار طولانی
مبارورده اند خصوصاً امام موسی کاظم صلوات الله علیه که بعد از نماز صبح سجد می فرمود
روز که بلند می شد است سر از سجد بر می داشت و می گفت در حالی بوده اند که مشغول
هزاره بنشیند و استند می شد مثل اکثر حالات در سجد بوده اند و همچنین بکار اصحاب
ابن طریقه را داشته اند چنانکه نقل کرده اند که بعضی از ایشان تا قدر طول می داده اند
که مرغ در پیش ایشان آشیان می گذاشت و دعاها را سجد از اهل بیت صلوات الله
علیهم منقول است و این گنجینه را در آنجا ندارد و بهمنه را آنها است که کلین بنده حسن را
کرده است که عبد الله بن محمد از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام سؤال نمودند غایب
در سجد شکر بخواند حضرت فرمود که چون سجد می کنی **اللهم انی اشهدک**
و اشهد ملائکک و انبیاءک و رؤساک و جمیع خلقک انک الله ربی و الی
ربی و محمد بنی علی و الحسن و الحسین و علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر
محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و الی
علی و الحجة بن الحسن امیرهم و اولی و من بعدهم اجمعین پس بگوید **اللهم**
انشدک باوائک علی نفسک لا عدانک لکهنک کهن بائینا و ابی الموحی
اللهم انشدک باوائک علی نفسک لا و بائینک لظفرهم بعد وک و عد
ان تضلی علی محمد و علی المستحفظین من ال محمد سر منبه و بکی اللهم انی
استلک البئر بعد العسر سر منبه بعد ان یهلوی الاست و ابر من به

سازگار و سازش

و میگوئی با کفنی چنین بپایند المدا همی تضرع علی الارض و رحمت و یا باری
 خلیف و خیر چه و کنت عن خلیف غیبنا صل علی محمد و علی المستخفیین من آل محمد
 سرور نبی را من چنانچه زمین میگذارد میگوئی یا میند کل حیاء و یا معز کل دلیل
 قد تضرع بک بلغ فی بجهوگ سرور نبی را در دیکر سر را بسجده میگذاردی صد مرتبه
 گوئی شکر اشکر و در وایت بکر بار شده است که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
 در سجدهها اول هزار مرتبه العفو العفو فرمودند و در حدیث بکر بار شده است که
 آنحضرت در سجده این دعا میخواندند اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارِ حَرِّهَا لَا تُطْفِئُهَا اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارِ
 حَرِّهَا لَا یَبُلُی اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارِ عَطَشِهَا لَا یَبْرِئُهَا اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارِ مَسْئَلِهَا
 لَا یُکْسِرُ و در حدیث دیگر فرموده است که حضرت امیر المومنین علیه السلام در سجده این دعا
 خواندند اَرَحِمْ ذِی بَیْنِ بَدَیْکَ وَ تَضَرَّعْ لِحُجَّیْکَ وَ رَحِّمْنِی مِنَ النَّارِ و اَنْتَ بِلِقَائِکَ اَکْبَرُ
فصل هفتم در بیان آنکه در هنگام خواب باید خواند و یا نکرد
 مسجدها است که در هنگام خوابیدن با وضو یا شد و یا نیت است بخوابد و بقبله
 سورهها و آیات که در باب فضایل قرآن مذکور شده بخواند و همچنین آنکه در خواب نیت
 بشیخ حضرت فاطمه زهراء علیها السلام است چنانچه پسند معبران حضرت امام جعفر
 صادق صلات الله علیه منقول است که چون آدمی شبی رجای خواب خود میخواند ملک
 بزرگوار و شیطان ملامت میسوزد و مباد در خواب بندهای ملک با و میگوید که روز
 بخود را ختم کن بخیر و شب خود را افتتاح کن بخیر و شیطان با و میگوید که روز خود را ختم
 کن بکراه و شب خود را افتتاح کن بکراه پس اگر طاعتی ملک کرد و شیخ فاطمه زهراء علیها
 السلام را در وقت خواب خواند ملک شیطان را میزند و از او دور میگذارد و از آنجا اقله
 و نکاهها میبکند تا بیدار شود و پیران شیطان مباد و از او میگویند که ختم شب افتتاح
 روز بکراه بکند و ملک او را بخیر میبکند پس اگر طاعتی ملک کرد و شیخ حضرت فاطمه زهراء
 صلات الله علیها خواند ملک شیطان را از او دور میگذارد و خفتن عبادت تمام انشاء
 در نامه عیاش منو شد و پسند معبران حضرت امام علی آقایی علیه السلام منقول است که فرمود

دُرّی کا فنی خواب

کہ ما اہل بیت خدا در ہنگام خوابیدن دہ خصلت میناشد یا طہاروت میناشیم و سبت
راست میخوابیم و دست را در زیر و میگردانیم و بسبب فاطمہ علیہا السلام میخوابیم و رو بہ قبلہ
میخوابیم و سورہ حمد و آیتہ الکرسی و آیتہ شہید اللہ را میخوابیم پس ہر کہ چنین کند ہر روز خود را
از خواب و انشبت دہ است بچند معجزات حضرت صاف علیہ السلام منقول است کہ
ہر کہ در وقت خواب باز دہ مرتبہ سورہ انا انزلناہ بخواند حق تعالی باز دہ طلب بر او و کل
کہ داند کہ او را حفظ نمایند تا صبح از شر شیطان رجم و بچند دیگر از آن حضرت منقول است کہ
ہر کہ در وقت کہ بخت خواب میرود باز دہ مرتبہ سورہ قل هو اللہ احد را بخواند گناہان
او از منہ شود و او تسبیح کند و ہمسایکان خود و اگر صد مرتبہ بخواند گناہان آیند و
تا پنجاد سال از منہ شود و در حدیث دیگر فرمود کہ کسی کہ در خواب ترسد و وقت خواب
سورہ قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق و آیتہ الکرسی بخواند و بسند معتبر از
آن حضرت منقول است کہ ہر کہ در وقت خواب صد مرتبہ بگوید الحمد للہ الذی علا فقہرہ و الحمد
للہ الذی بطن فخرہ و الحمد للہ الذی ملک فقدرہ و الحمد للہ الذی کبھی الموت و مہیت الاحیاء و ہو
علی کلشی قدر بر از گناہان بپوشانید مانند روزگار از مادہ متولد شدہ بود و در حدیث
دیگر فرمود کہ حضرت رسول در ہنگام خواب آیتہ الکرسی میخواندند و بعد از آن بفرمودند
کہ اجمع لہم انت باللہ و کثرت بالطاعات اللہم احفظنی فی منامی و یقظی و بسند معتبر
از حضرت امام موسی کاظم منقول است کہ کسی خواہد کہ در میان شب بیدار شود و در وقت
خواب بپند ما بخواند اللہم لا تنسی ذکرک ولا تؤمنی مکرک ولا تشعلی زنا الفانی و یقظی
لا یغفر الذنوب الا انت یا ارحم الراحمین فرمود کہ چون آیند غار بخواند حق تعالی و ملک
سبح او بفرستند کہ او را بیدار کنند پس اگر بیدار شود و بپا و اگر بیدار نشود حق تعالی
ایشان را امر فرماید کہ از بوی او استغفار نمایند و اگر در آن شب بیدار نہ باشند و
اگر بیدار شود ہر حاجت کہ از حق تعالی بطلد با و عطا فرماید از حضرت امام سید ابراہیم
منقول است کہ چون اینک در شب از بپا و بپا و کہ دست است کہ بگوید الحمد للہ و اللہ اکبر

در خواست رخصت

[illegible]

نامزیکارزدودهدر کعبه بستان
حسین صبر نیند و اهل باطن
بمخیزاند چو ز نارغ و نوازش
اسیرین شاه باشار و دیگر
نامز هان ظاهر البیاض است
و از کتب مسوده علمای طلب
بابد نمود تا مشهوره رساله
شریفه مسکوتة الاولیاء
و کتاب تحف فی شرح
شعبات العظم
من الفتح النبوی
علی حاجب خا و کس
الاف شاه و تحقیق
و

CALL No. { ۲۹۷۴۲ ACC. NO. ۱۲۸۰۰

AUTHOR R. ق Acc. No. ۱۲۸۰۰

TITLE مشکوٰۃ الانوار

Class No. ۲۹۷۴۲ Book No. ۱۲۸۰۰

Author بائتر محمد

Title مشکوٰۃ الانوار

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue Date

MAULANA AZAD LIBRARY

ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-books and **10 Paise** per volume per day for general books kept over - due.

